XXVI. évfolyam, 3. szám **Ára: 1,80 Ft** 1970. január 15.

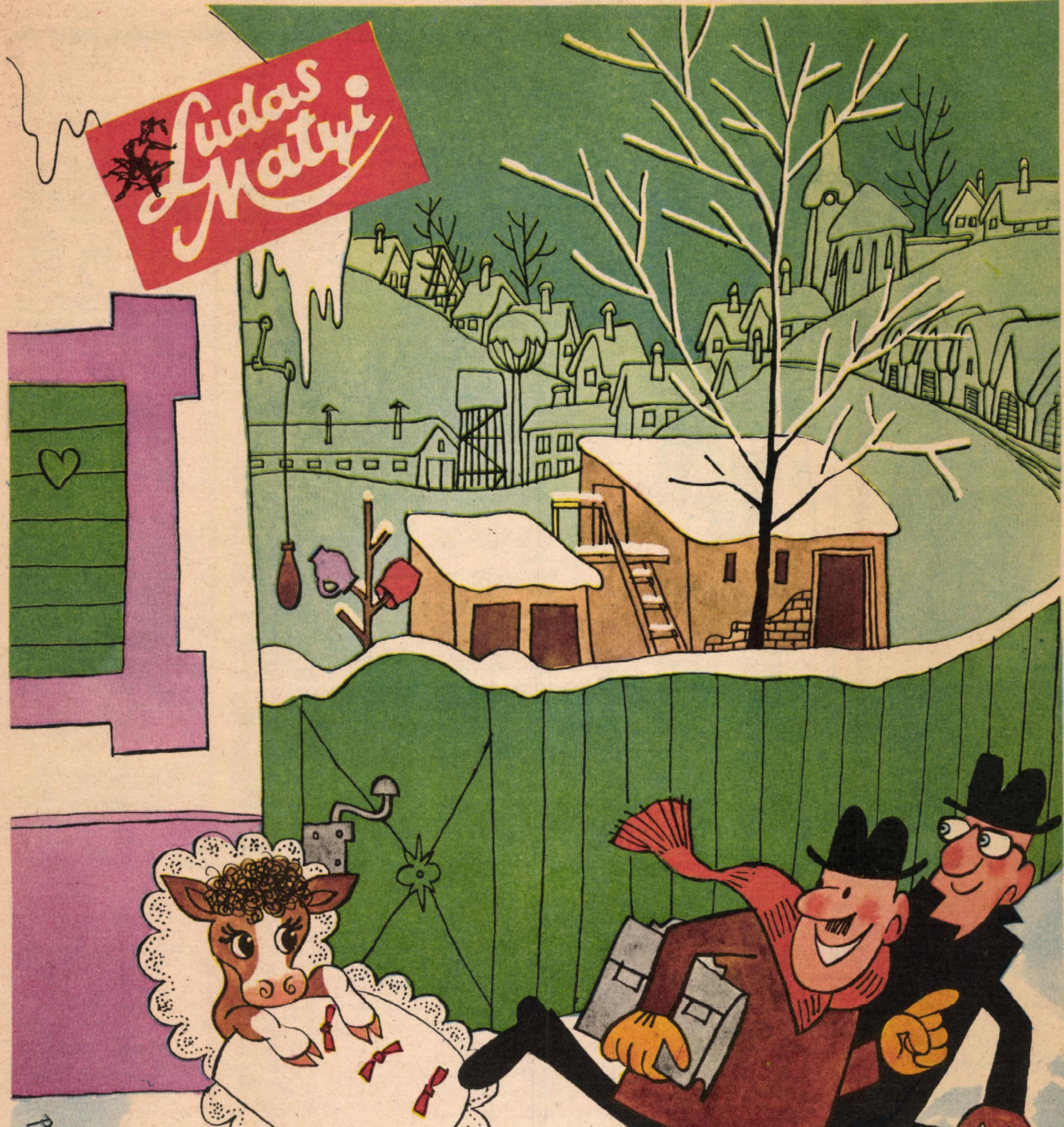
Ludas Matyi
PUSZTAI

Pusztai Pal rajza

– Ha ebben a háztájiban sem nevelik fel ezt a szegény kisborjút, beadjuk a lelencbe…

KEDVES LUDAS!

Ülök egy vasúti fülkében, a Keleti pályaudvaron. Most déli egy óra van, a vonatnak 15 perc múlva kellene indulnia Mezőtúr irányába. Bár én már az út legelején megválok tőle, úticélom a menetrend szerint mindössze 33 percnyire van innen, mégis hosszabb tartózkodásra rendezkedem be: könyvet, újságokat szedek elő, hiszen tél van, havazás, közlekedési nehézségek...

Már két óra is elmúlt, vonatunk még mindig nem indult el, de én nyugodt vagyok és megértő, tudom, tél van, havazás...

Fél három. A vonat még mindig nem indult el, sőt, még mozdonyt sem kaptunk. Pihegő hírnökök hozzák a hírt, hogy a csarnok túlsó részében indulásra kész egy másik szerelvény, hasonló irányba, de már fürtökben lógnak rajta az emberek. A vállalkozóbb kedvűeket ez sem riasztja el, fogják a pakkjukat, s elhagyják a fedélzetet, de én kitartok, nyugalmat erőltetek magamra, hiszen belátom, tél van...

Három órakor már én sem bírom cérnával. Leginkább az nyugtalanít, hogy a hangszóró egy árva szót sem ejt a mi szerelvényünkről. Az az érzésem, ha bemennék a forgalmi irodára reklamálni, nagy örömmel fogadnának, valahogy így:

— Jaj de jó, hogy tetszett szólni! Teljesen elfeledkeztünk arról, hogy mezőtúri vonatunk is van... Hiába, a mi fejünk sem káptalan...

KÉPTELENSÉGEK

Ehelyett jobbnak látom, ha gyorsan felfurakszom egy másik szerelvényre, ahol sikerül az egyik fél lábomnak még helyet szorítani. Félórás várakozás után ez a vonat el is indul velünk, elhaladunk a még mindig mozdony nélküli mezőtúri szerelvény mellett, s integetünk a továbbra is türelmesen üldögélő több száz utasnak... Végül mégiscsak sikerül 27 kilométeres utazásom végcéljához megérkeznem, alig 162 perc késéssel.

Ismétlem: megértem azt, hogy tél van, havazás, közlekedési nehézségek. De nem értem, hogy a forgalmi iroda miért nem tájékoztatja a legfontosabb dolgokról az utasokat? Miért nem mondták be a hangszóróba, hogy a mezőtúri szerelvény indulása bizonytalan, nincs mozdony: javítják vagy elkallódott valahol, és most mindenütt keresgélik, az is lehet, hogy valamelyik huncut apuka hazavitte karácsonyra a kisfiának... Tehát bármit, a legnagyobb képtelenséget is szívesen hallottuk volna, legalább tudtuk volna, hogy számon tartanak bennünket, nem feledkeztek meg rólunk. De az, hogy órákon át egy fél szóval sem tájékoztatják az utasokat, az már mindent felülmúló képtelenség.

* * *

A gyömrői postahivatal december 20. és 31. között nem kézbesítette ki az újságokat a község egyik nagy körzetében. Sok száz olvasó 12 napon át nem kapta meg az előre kifizetett lapokat. Januárra, szerencsére, már elő sem tudtak fizetni: nem volt, aki a pénzt beszedje.

A posta ugyan nem adott magyarázatot a lakosságnak, de sejteni lehet: a munkaerőhiányra hivatkoznak, bizonyára.

Egy kis jóakarattal meg lehetett volna oldani — átmenetileg — többféle módon is a problémát. Például:

— a többi körzet újságkihordói között felosztani ezt a körzetet;

— a levélkézbesítőkkel kiküldeni az újságot;

— vakációzó diákokat bevonni a munkába.

Valamit lehetett volna és kellett volna is tenni, hiszen az képtelenség, hogy egy Pest melletti nagyközségben az emberek százai hosszú időn át ne jussanak újsághoz!

Vajon hogyan és mikor fogja a posta erkölcsileg és anyagilag kárpótolni az előfizetőket ezért? Vagy erre még gondolni is — képtelenség?!

(radványi)

RÖVIDEN...

Bizonyára nem én vagyok az egyedüli amatőrfotós, akinek a laboratóriummá berendezett helyiségében nincsen víz. Ezért bizonyára nemcsak nekem lenne szükségem úgynevezett napfénytankra, amelyben természetes világítás mellett is előhívhatnánk a filmet. De hiába kerestem ilyen tankot egész Pesten, sehol sem kaptam. Vajon miért nem tart ilyesmit az OFOTÉRT?

Komlós Gábor
Bp. XX., Baross u. 20.

Én is hasonlóan jártam, mint olvasójuk, Kiss Béláné: szőlőoltványt, facsemetét, rózsákat rendeltem a Kondorosi Dolgozók Tsz megbízottjától, még 1968 tavaszán. Előleget is adtam rá, 150 forintot, azóta semmit sem kaptam, hiába reklamáltam!

Mihalik József
Kerepes

Nemrég vásároltam egy „kotyogós" kávéfőzőt. Néhány napig szorgalmasan kotyogott, s akkor hirtelen kiégett a biztosító szelepe. Legalább tíz üzletben kerestem ilyen szelepet, de sehol sem találtam. Szeretném, ha kikotyogná nekem valaki, hogy hol bukkanhatok a nyomára?

Fuchs László
Bp. V., Bihari J. u. 16.

A nyár elején kisebb baleset ért. Az orvosi igazolást a balesetbiztosítási kötvényemmel együtt elküldtem vállalatom pesti kirendeltségének címére (Nehézipari Építő V., Bp. I., Iskola u. 13.), de választ vagy pénzt mindmáig nem kaptam onnan, bár közben két sürgető levelet is küldtem! Nem túlságosan fürge az ügyintézés a mi vállalatunknál!

Mucsányi István
Abony, Sallai u. 3.

A Vásárhelyt körülvevő tanyák lakosainak nevében kérjük, adjanak több autóbuszt nekünk. Mindenért be kell járnunk a városba, és a Hódmezővásárhely és Békéssámson között közlekedő járat annyira zsúfolt, hogy sokszor alig tudunk felpréselődni rá. Nagyon gyakori eset, hogy a 70—80 férőhelyes kocsiban 140—150 személy is utazik!

Balogh Sándor
Hódmezővásárhely
Tanya 778

NEM IS OLYAN TIPP-TOPP

Májusban vettem egy munkaköpenyt a Tipp-Topp munkaruha-szaküzletben. Fehéret, a legdrágábbat, műszálast kétszázhatvan forintért. A köpenyen rajta volt, hogy gyűrtelenített és csak langyos vassal szabad vasalni.

Örömöm csak addig tartott, míg az első mosás után kiderült, hogy a köpeny annyira gyűrődik, hogy a langyos vasaló a merev, a cérnát elrágó, bőrszerűen kemény anyagnak meg sem kottyan.

Sorstársaim, akik hasonló köpenyt vásároltatok, vigyázzatok, ne kövessétek példámat, ne próbáljátok a köpenyt melegebb vassal vasalni! Rögtön vigyétek vissza a boltba, hogy vasalja ki a KERMI, olvassa meg ő a műanyagot! Talán akkor nem fogja azt mondani, hogy szakszerűtlenül kezeltétek.

Azt viszont még ti is megkaphatjátok válaszként a KERMI-től, mikor a köpeny gallérján jelentkező kimoshatatlan sárga csíkra panaszkodtok, hogy: „Hja kérem, a műszálas anyag megköti a zsiradékot!"

Garzó András
Budapest

CSAK EGY TELEFON...

Ez év augusztusában új lakásba költöztem itt Baján. Az előző lakónak volt telefonja, ő elköltözött a városból, és nem tartott rá igényt. Szerettem volna megtartani magamnak a telefont, de a postán azt mondták, hogy az nem megy olyan egyszerűen, hogy csak átírják az én nevemre, hanem azt külön kérvényeznem kell. Közben a készüléket elvitték tőlem, s egy másik helyen felszerelték. Ezt onnan tudom, hogy decemberben a számlát tévedésből nekem kézbesítették. Azon láttam, hogy az átszerelés költsége 740 forint.

Nemrégiben én is megkaptam kérvényemre a választ a Bács-Kiskun megyei Távközlési Üzem bajai üzemegységétől. Közölték, hogy a kért telefonállomás felszerelési költsége 15 ezer forint lenne. Még ha új vezetéket kellene kiépíteni, több kilométer hosszúságban, akkor megérteném ezt a magas összeget. De nálunk megvan a régi vezeték, mindössze egy készüléket kellene visszakötni rá!

I. G.
Baja

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Hajháló" című cikkükkel egyetértünk. Intézkedtünk, hogy a hajhálók új csomagolótasakot kapjanak. Megjegyezni kívánjuk, hogy ezt a termékünket mi nem adjuk drágábban, az ára az 1968-as árrendezés során emelkedett. A fogyasztói árat nem mi, hanem a nagykereskedelmi vállalatok alakítják ki.

Nemez- és Rostfeldolgozó HTSZ

Köszönjük K. K. budapesti olvasójuk figyelmeztetését, és utasítottuk a gyártó üzem vezetőit: még szigorúbban ellenőrizzék, hogy a jövőben még véletlenül se kerülhessen mogyoró-, dió- vagy mandulahéj darabka az Extra barna desszertbe, vagy más termékünkbe.

Dr. Huszár János ker. ig.
Magyar Édesipar

Cikkük nyomán a vasútigazgatóságokat táviratilag utasítottuk a személykocsik megfelelő világítására. A kiadott utasítás végrehajtását folyamatosan ellenőriztetjük.

Halász Ernő oszt. vez. h.
KPM Vasúti Főosztály

Olvasóik panaszára válaszolva közöljük, hogy a 70-es autóbuszjáratot új kocsi beállításával sűríteni jelenleg nem tudjuk. A zsúfoltság enyhítése érdekében azonban egy 60 személyes autóbusz helyett egy 160 férőhelyes kocsit állítunk be erre a vonalra.

Gyene László főoszt. vez.
Budapesti Közlekedési V.

PRÉMIUMELOSZTÁS

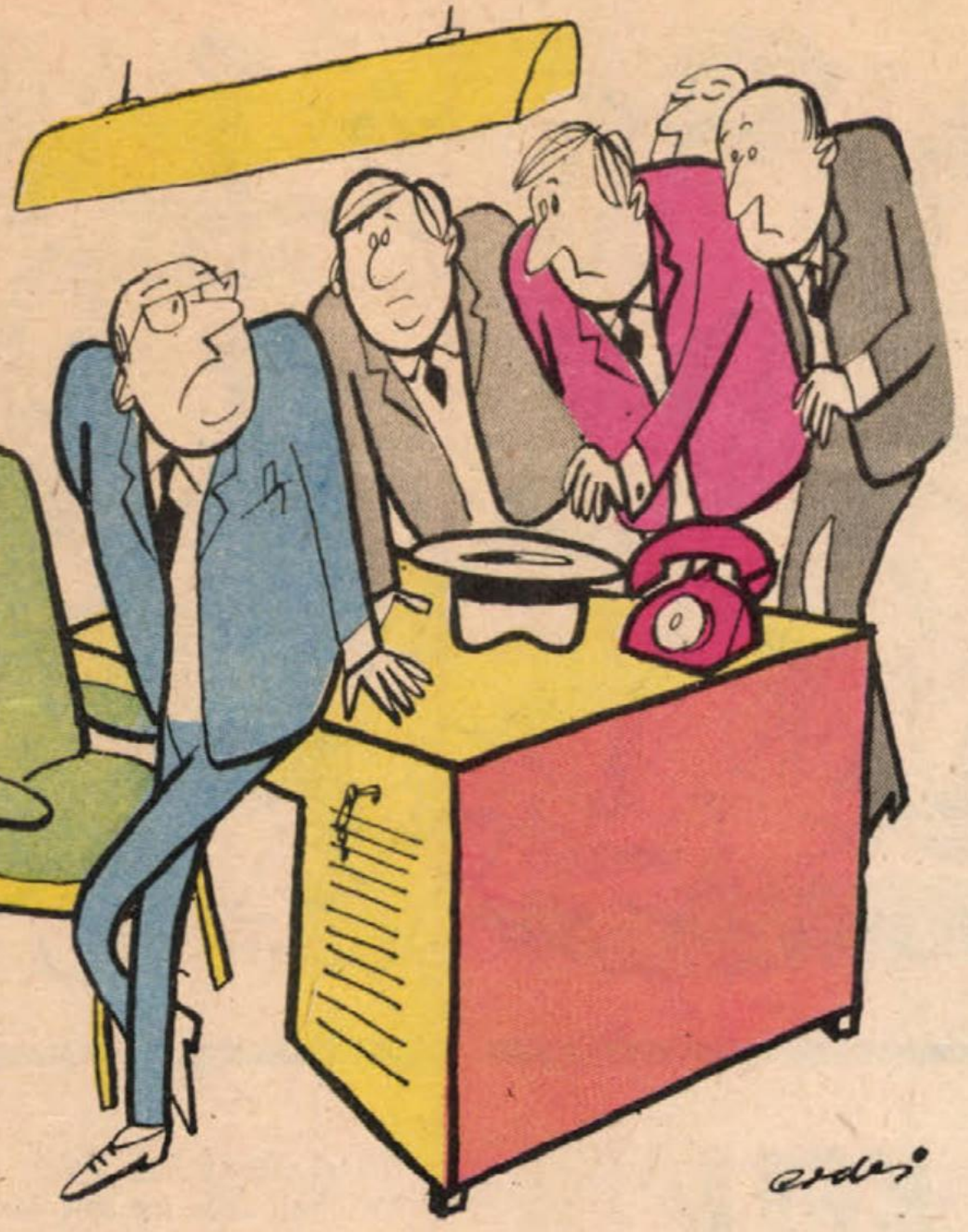

– Rám ne mondja senki, hogy részrehajló vagyok...

AZ ILLUZIONISTA

Tót Gyula rajza

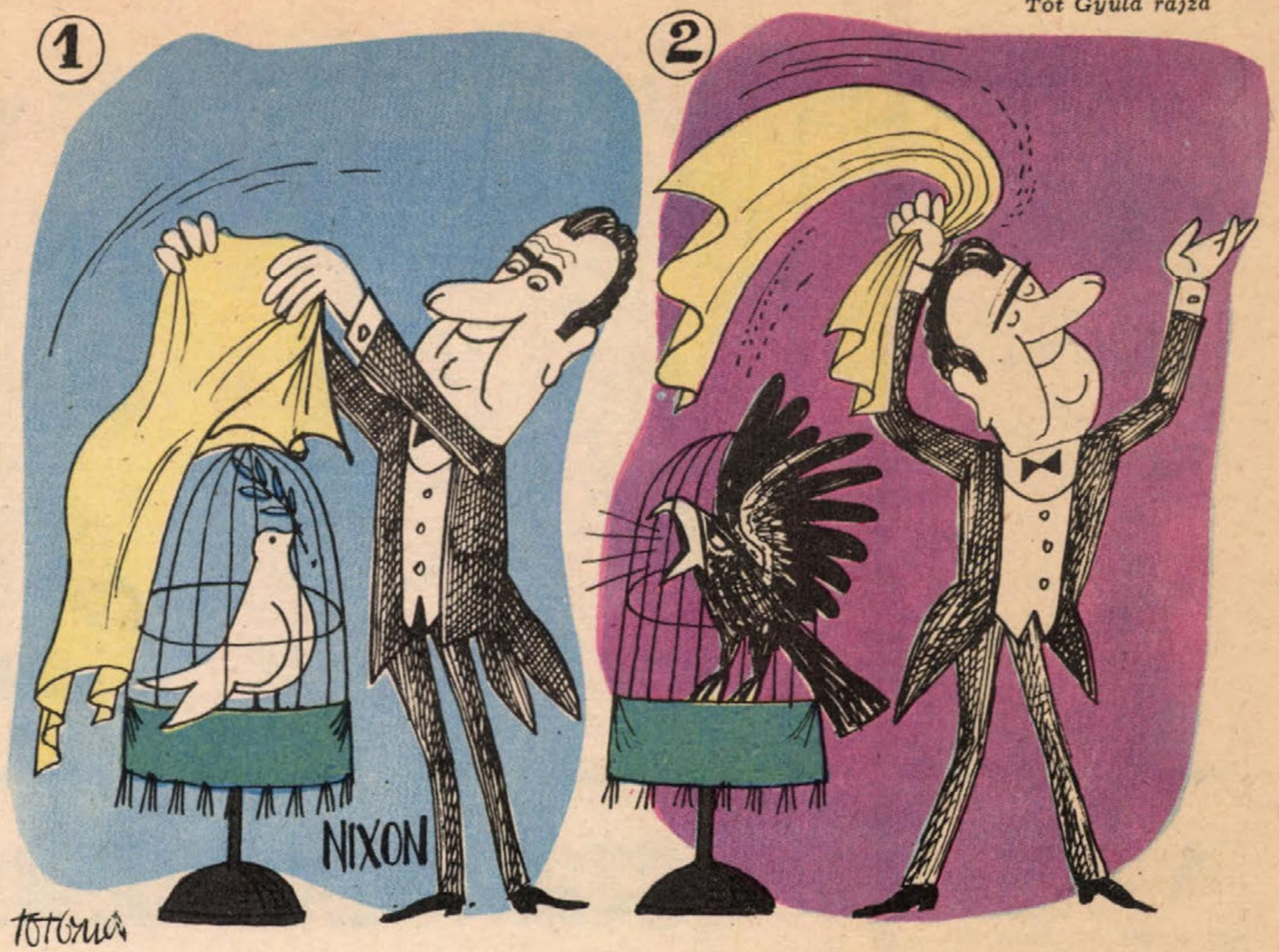

Egy és más

Mit nevezünk évtizednek? Könnyű felelni rá: évtizednek azt az időtartamot nevezzük, mely tíz egymás után következő évet foglal magában. Ebből következik, hogy minden esztendőben kezdődik s ugyanannak az esztendőnek végével be is fejeződik egy évtized. Kezdődött-e most januárban tehát egy évtized? Természetesen. Az az évtized kezdődött, mely tíz esztendő múltán, 1980. december 31-én fog véget érni. Azonos ez az évtized a század nyolcadik évtizedével? Nem, nem azonos. Mind ama publicisták és rádiós kommentátorok, akik most búcsúztak a hetedik évtizedtől (és ilyenek számosan voltak!), nincsenek tisztában a természetes számsor rejtelmeivel: korán búcsúztak. Most csak a hatvanas évek értek véget ugyanis, melyek 1960. január elsejével kezdődtek. Akik tehát a hatvanas évektől búcsúztak, jó időben búcsúztak. A hetedik évtized azonban majd csak ennek az 1970-es évnek a végén telik le. A gyengébbek kedvéért: az első évtized tíz éve az 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 és 10-ik év volt. Következésképpen a hetedik évtized tíz éve: 1961, 1962, 1963. 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969 és 1970. A nyolcadik évtized tehát majd csak 1971. január elsején veszi kezdetét.

E magvas gondolatokat már tíz esztendővel ezelőtt is (akkor mint dr. Árgus), kifejtettem ezeken a hasábokon. Mint a jelek mutatják, teljesen eredménytelenül. Csoda-e, ha mardos a bánat: szorgos közírói tevékenységemmel még annyit sem tudtam elérni, hogy az egyszeregy érvényre jusson!

Közeleg a harmadik évezred. 2001. január elsején fogja kezdetét venni. Mivelhogy ebben az időpontban más irányú elfoglaltságom miatt nem lesz módomban kioktatni senkit sem, ez úton kérem mindazokat, akik a harmadik évezredet csacsi módon 2000. január 1-én fogják köszönteni, hogy gondoljanak rám kegyelettel.

✦

— Nos, mit szól hozzá? Böbe visszajött, nem a dzsungelt választotta!

— Miről beszél? Ki az a Böbe? Mi a vezetékneve?

— Nincs vezetékneve. Böbe a veszprémi állatkert szuper-értelmes majma, akit egy expedíció kivitt az afrikai dzsungelbe, s ott szabadon eresztette, kísérleti célból: hogy vajon visszatér-e őseihez, a fákra, vagy pedig visszajön-e Veszprémbe, az állatkertbe.

— Ez érdekes. És Böbe visszajön az állatkertbe?

— Ugy van! Vagyis az emberi környezetet válaszolta. Kiderült ezáltal, hogy Böbe már nem egészen majom. Vagyis nem színtiszta majom, erős vonzalom van benne az emberi közösséghez.

— Nem lehetne elvégezni ezt a kísérletet mással is?

— Kire gondol?

— Frész Ervinre, a csoportfőnökömre. Jó néhányan vagyunk a vállalatnál, akik azt állítjuk, hogy Frész Ervin nem ember, hanem majom. Önálló gondolata soha sincs, csak utánozni képes és a tetejébe, minden délelőtt megeszik egy banánt. Hogyan lehetne kivinni Frész Ervint a dzsungelbe, hogy ez a kérdés végre eldőljön?

— Nem rossz az ötlet, de nem könnyű realizálni.

— Pedig megérné a költséget. Képzelje, milyen nagyszerű igazolást nyernénk a kollégáimmal együtt, ha Frész Ervin Afrikában azonnal felugrana a fákra s vidáman hintázni kezdene.

— Nehezen tudom elképzelni.

— Miért? Igaz, hogy Frész Ervin szemre úgy fest, mint egy ember, de Böbe például szemre úgy fest, mint egy majom, és kiderült, hogy nem marad az őserdőben. Hol kellene kérelmezni, hogy ezt a kísérletet elvégezhessük?

— Reménytelennek tartom a dolgot. Sok pénzbe kerül egy ilyen expedíció. Több ezer dollárba.

— Ez igaz. De ha nemcsak Frész Ervint visszük, hanem mindazokat, akikről nem tudjuk bizonyosan, hogy emberek-e vagy majmok, akkor csak egy-két dollár jut egy kísérletre.

(t.)

NEM ADTA MEG AZ ELSŐBBSÉGET

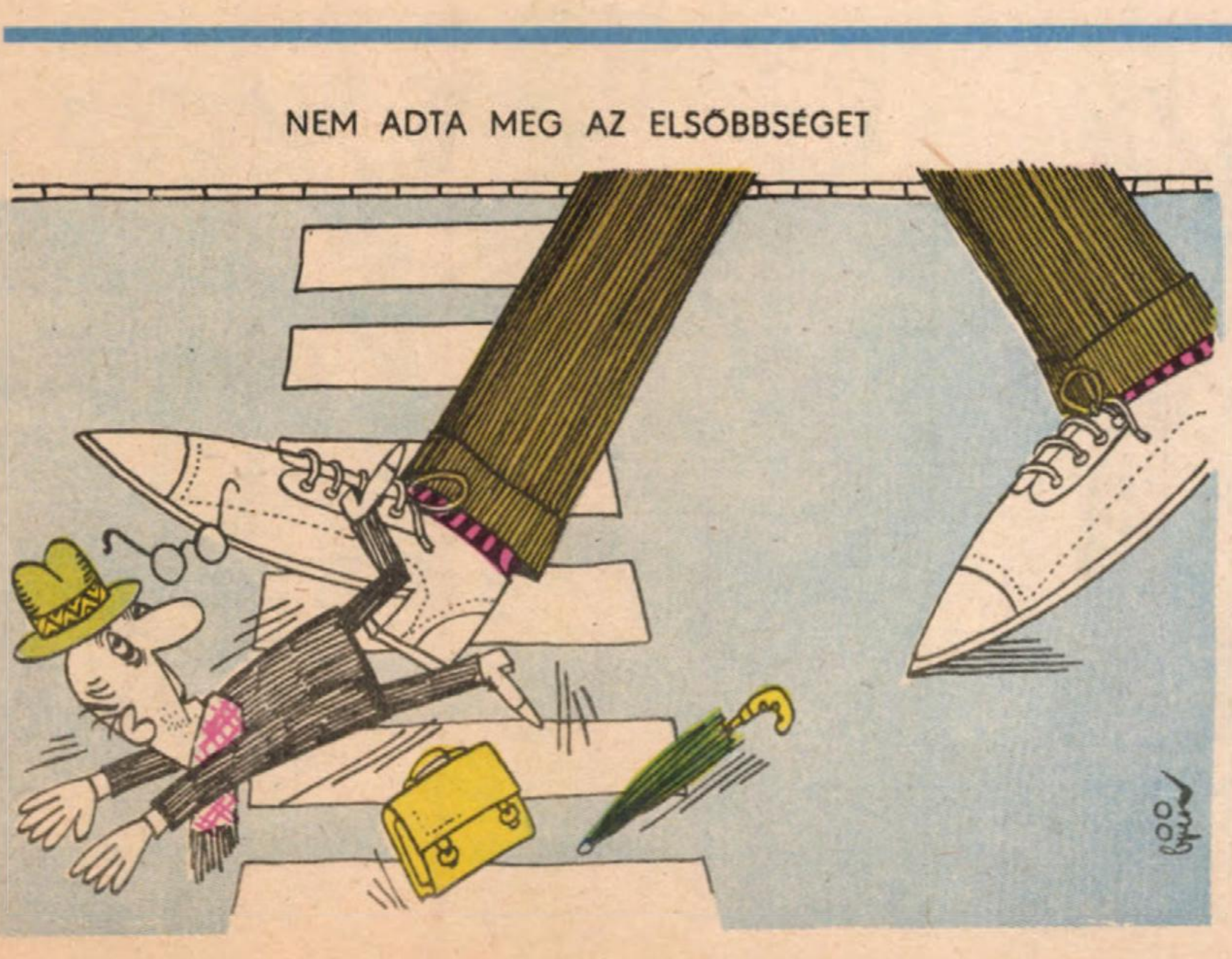

ŰR-EXPEDÍCIÓ

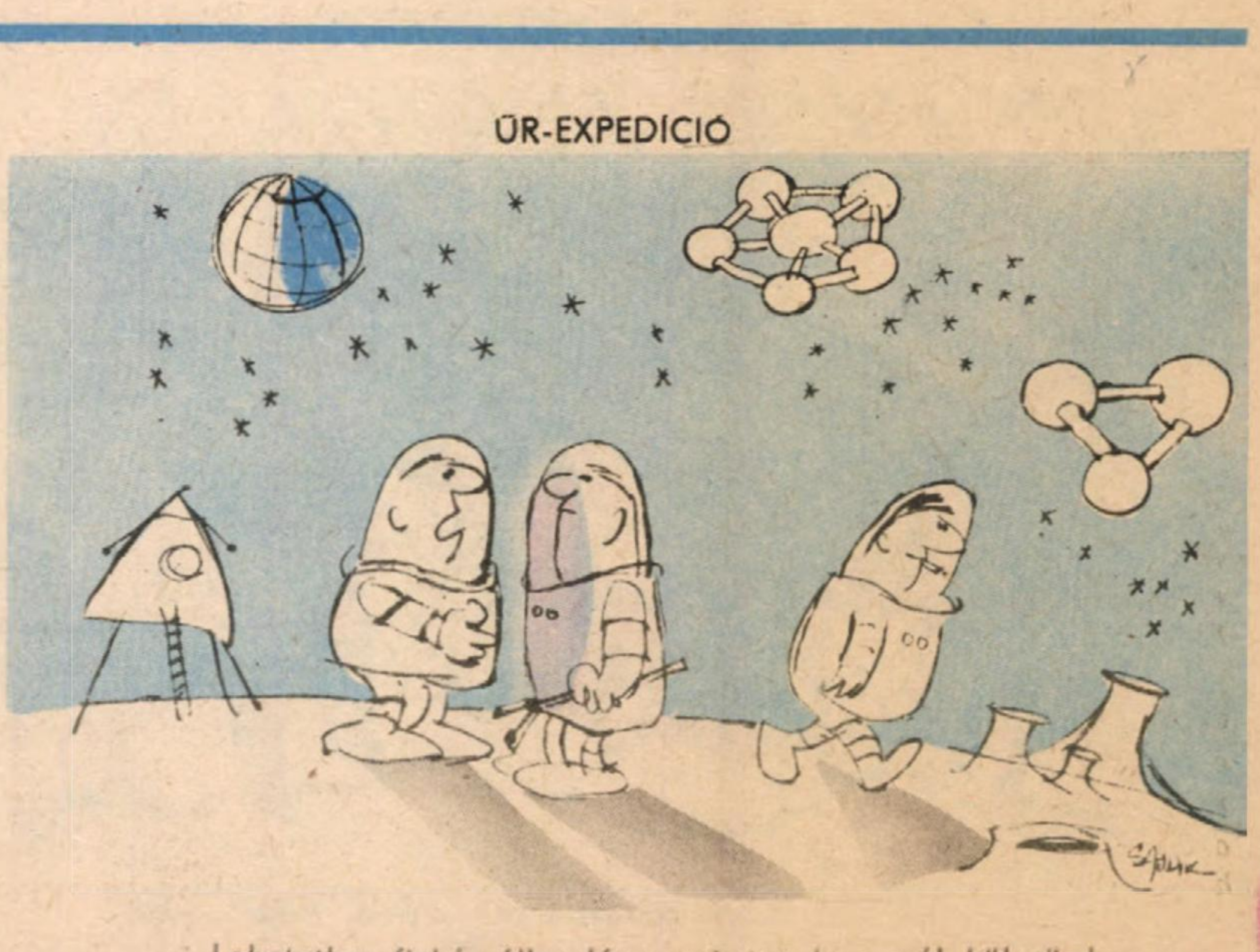

– Lehetetlen fickó, állandóan oxigent kunyerál kölcsön!

HIVATALBAN

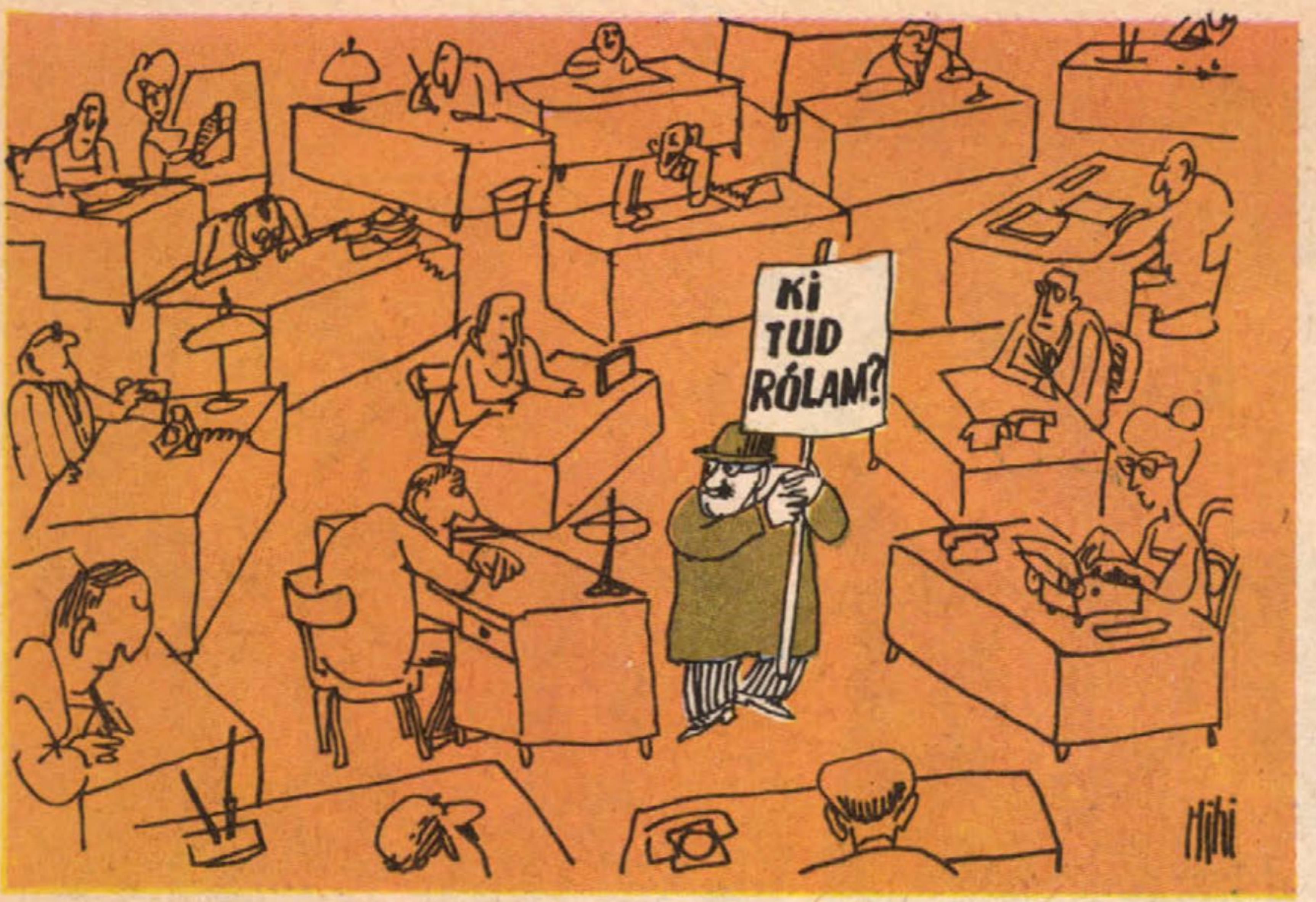
KI TUD RÓLAM?

Az ügyfél

PESTI DISZNÓÖLÉS

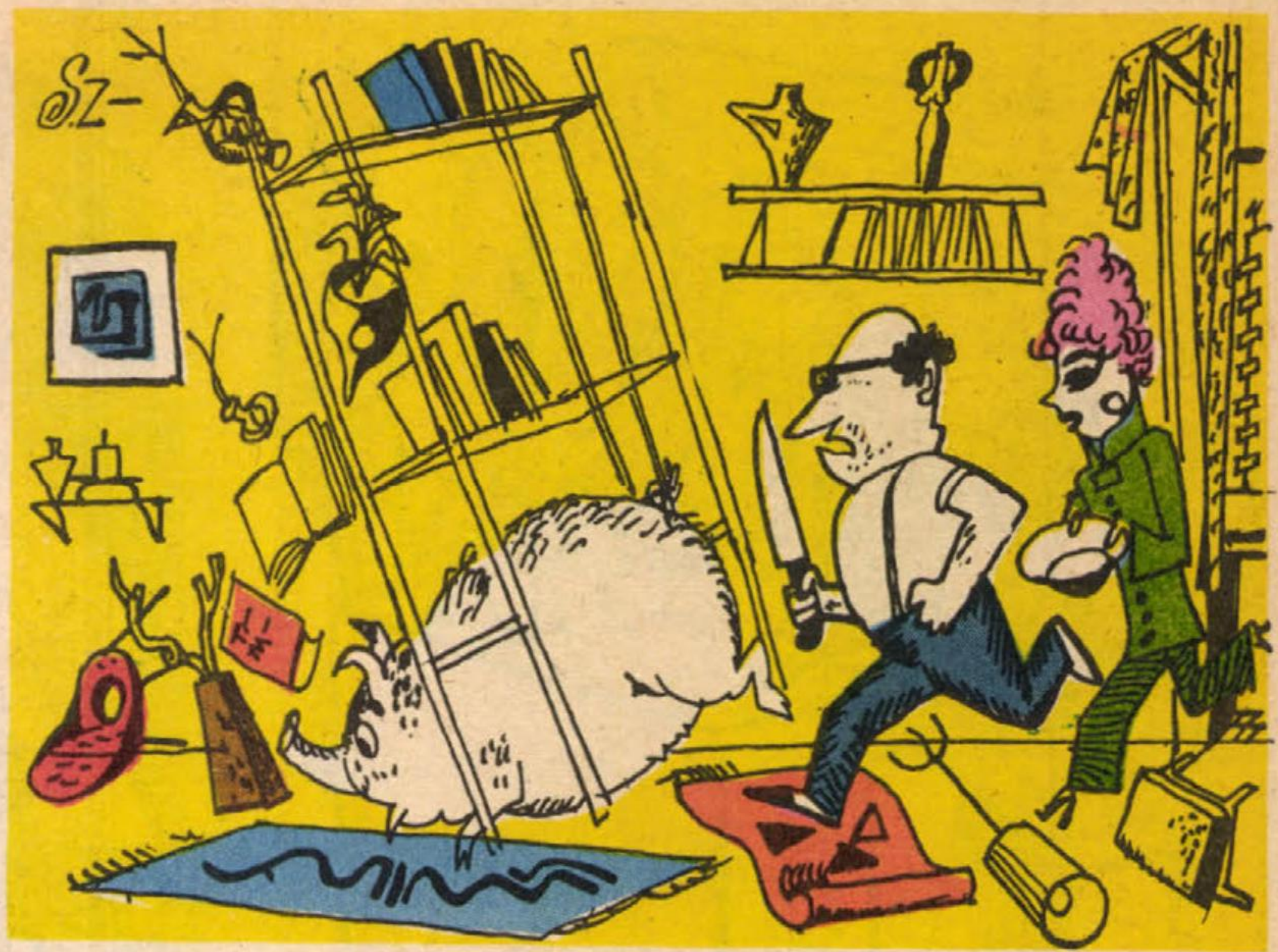

SZÁMOLNI TUDNI KELL

Akkor kezdték el utálni Berentei Gézát, amikor felszólalt egy termelési értekezleten. Addig szerették. A kartársnők egyszerűen csak Gézukának becézték, pedig már kinőtt a gyerekkorból, és nagy léptekkel haladt a negyven felé. A kollégák körében is népszerűségnek örvendett. Hogyne örvendett volna: Berenteivel nem kellett vitatkozni, Berentei mindenkihez barátságos volt, Berentei mindenkinek igazat adott. Most is elmélyült figyelemmel hallgatta osztályvezetőjének kellemes baritonját.

— Végezetül, kartársaim — foglalta össze az osztályvezető másfél órás beszámolójának a lényegét —, ha mi okosan dolgozunk, jelentősen növelni fogjuk a vállalati nyereséget. De számolni tudni kell, kartársaim! Ha tisztában vagyunk azzal, hogy négy meg négy az tíz, akkor tíz forintban kell megállapítanunk a szabadáras préselt kremecni árát.

Zúgó taps fogadta a beszámolót. Többen felszólaltak. Nem győzték dicsérni az osztályvezetőt: javaslatával a közérdeket szolgálja, mert ha a vállalatok mindegyike nyereséget ér el, az nemcsak a vállalatok érdeke, hanem az egész népgazdaságé is. Ha ennek következtében növekszik a nyereségrészesedés, akkor emelkedik a kereskedelmi forgalom is. És így tovább.

Ebben a lelkes hangulatban kért szót Berentei Géza.

— Nem szeretnék akadékoskodni — kezdte a felszólalását —, de véleményem szerint nem helyezkedhetünk szembe azzal a köztudott ténnyel, hogy négy meg négy az nyolc. Már az általános iskola első osztályában is így tanítják. Valljuk be, arról van szó, hogy huszonöt százalékkal drágítani akarjuk a préselt kremecni árát.

— Maga megbolondult, Gézuka! — süvített át a termen Gorák Ibike szopránja, ami annál feltűnőbben hangzott, mert Ibike mindeddig régi és titkos imádója volt Berenteinek.

— Nem bolondultam meg! — válaszolt hirtelen Berentei, majd zavartalanul folytatta. — Azt javaslom, maradjunk meg a már eddig is jól bevált számtani ismereteinknél, nyugodjunk bele, hogy négy meg négy az nyolc, és ezen az alapon adjuk nyolc forintért a préselt kremecnit. Még így is eleget keres rajta a vállalat...

Berentei a nagy zsivajban alig tudta befejezni felszólalását. Végül is az osztályvezető teremtett rendet.

— Csak demokratikus formák között tárgyalhatunk, kartársak! — mondta nagy izgalmak közepette. — Tessék szót kérni!

Negyvenen voltak a teremben, negyven kéz emelkedett a mennyezet felé. Elsőnek Pentelák szólalt fel, a tervosztályról.

— Én nem csodálkozom Berentei kartárson — mondta nyugodtan. — Hét év óta dolgozom vele, mindig összeférhetetlen volt, sohasem szerette a vállalatot és minket sem szeretett, a legközelebbi kollégáit. Ezért állítja azt, hogy négy meg négy az nyolc!

— Pedig tíz! — kiabált közbe Gerendásné. — Ha negyvenen mondják, hogy tíz, akkor egyetlen ember nem állíthatja, hogy nyolc. Még Berentei kartárs sem. Adjuk tízért a préselt kremecnit!

Egymás után szólaltak fel a kollégák:

— Berentei kartárs nem tud együtt haladni a fejlődéssel. Nem képezi magát, fogalma sincs a népgazdaságban végbemenő dialektikus változásokról. Munkája sem felel meg a követelményeknek és vállalatunk színvonalának — mondta az egyik kartárs.

— Nem szégyelli magát?! Nincs benne semmi kollektív szellem. Az ilyen ember árt nekünk és árt az egész népgazdaságnak — mondta a másik kartárs.

Volt, aki megkérdezte:

— Tudja-e Berentei kartárs azt, hogy ha négy meg négy az nyolc, akkor egyetlen fillérrel sem kapunk több nyereségrészesedést, mint amennyit tavaly kaptunk?

Berentei Gézus nem felelt. Magába roskadtan és összetörten ült a helyén, csak arra figyelt fel, hogy felállt az osztályvezetője, és beszélni kezdett:

— Elég volt, kartársak! — mondta határozottan. — Ne bántsuk már Berentei kollégánkat, inkább érveljünk okosan. Ha teszem fel, kedves Berentei, megkérdezném önt, hogy ha négy meg négy nyolc, és ehhez hozzáadunk még kettőt, a haszon kedvéért, akkor az mennyi? Mit felelne nekem?

— Azt felelném, osztályvezető kartárs, hogy az tíz — nyögte ki Berentei.

— Hallották, kartársak? Berentei kolléga megszívlelte a bírálatot. Ezek után természetesen tíz forintért adjuk a préselt kremecnit...

Földes György

A MARGITSZIGETEN

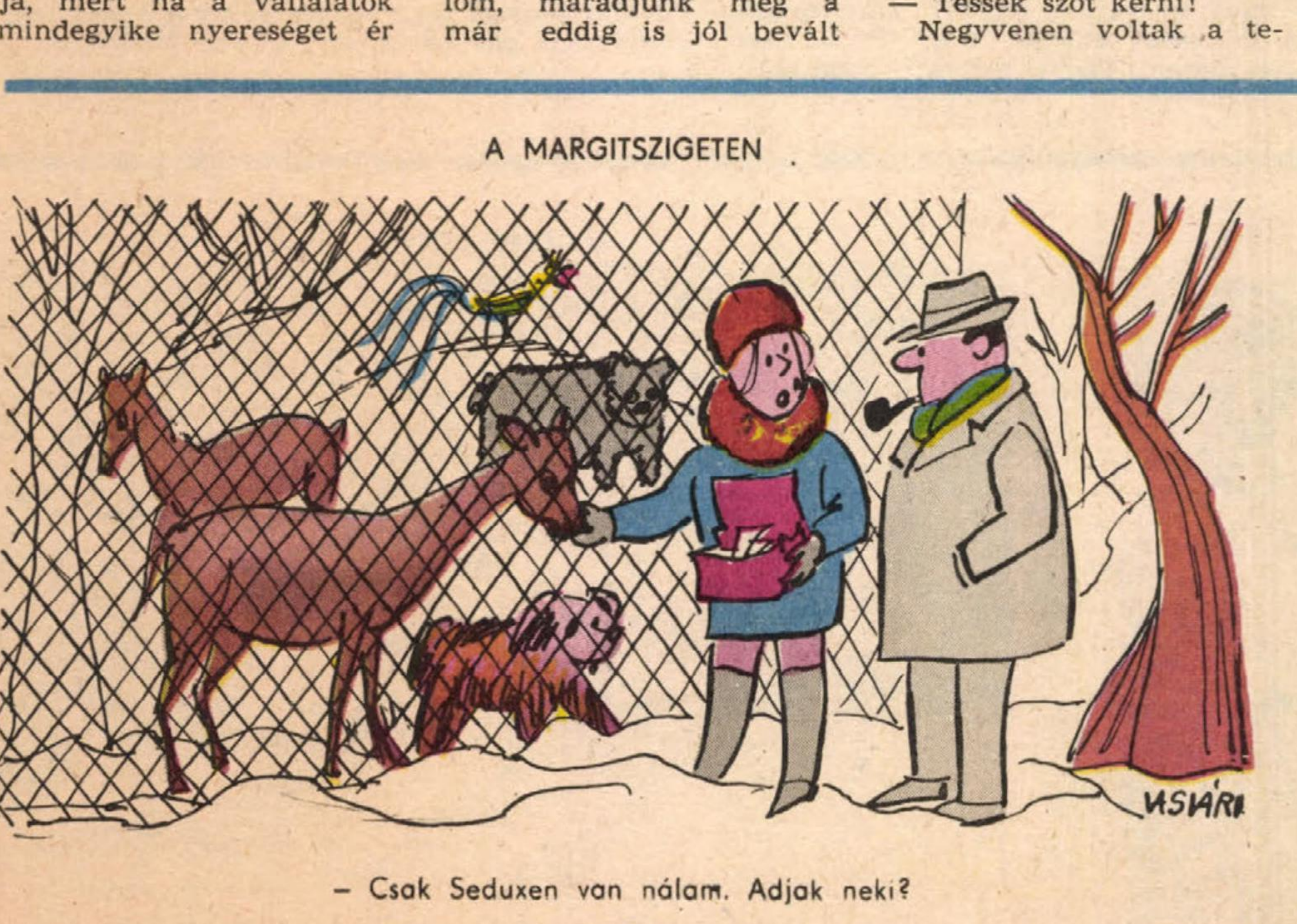

– Csak Seduxen van nálam. Adjak neki?

SÉRTŐDŐS ASSZONYKA

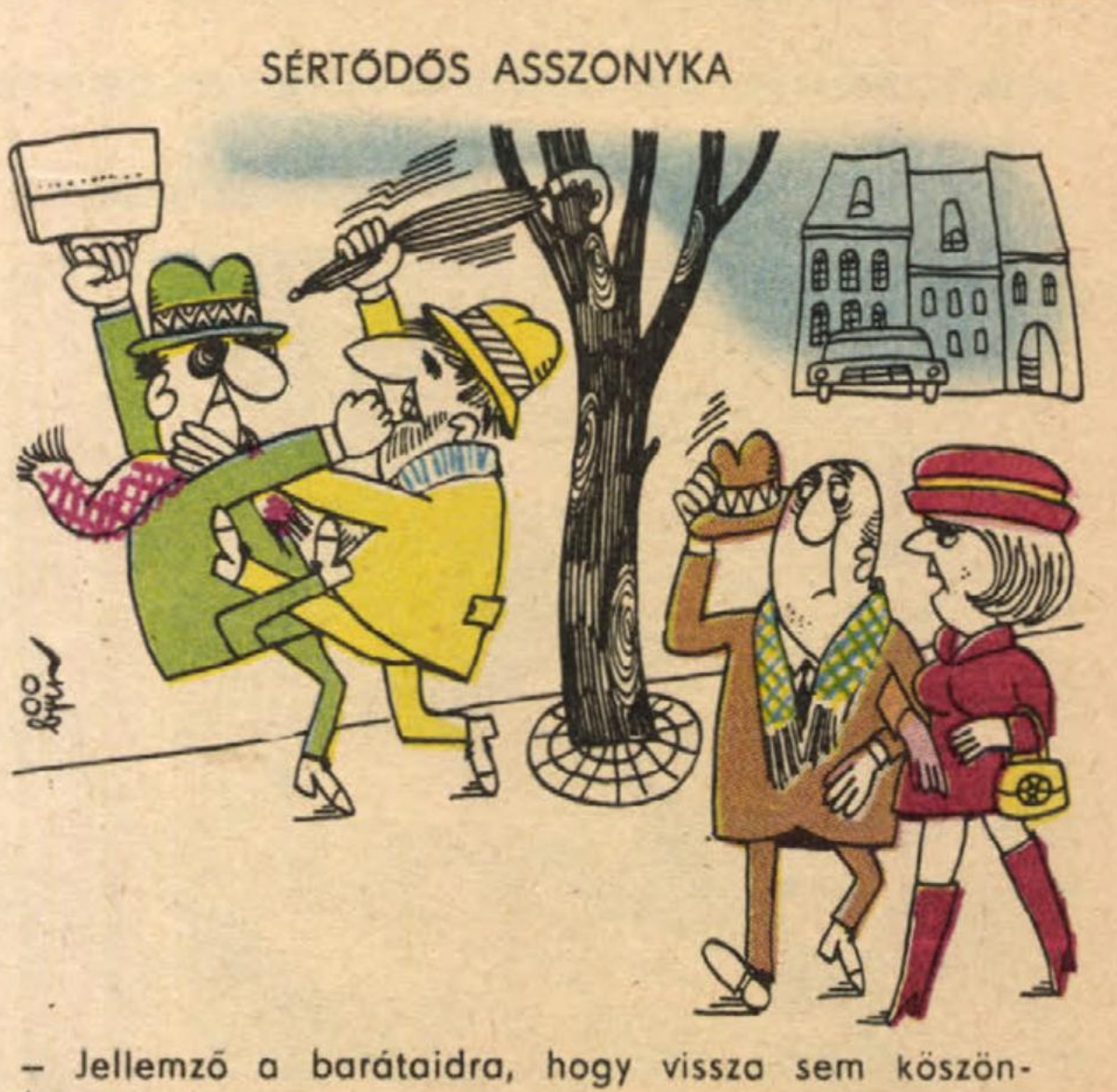

– Jellemző a barátaidra, hogy vissza sem köszönnek...

KIS ORSZÁG

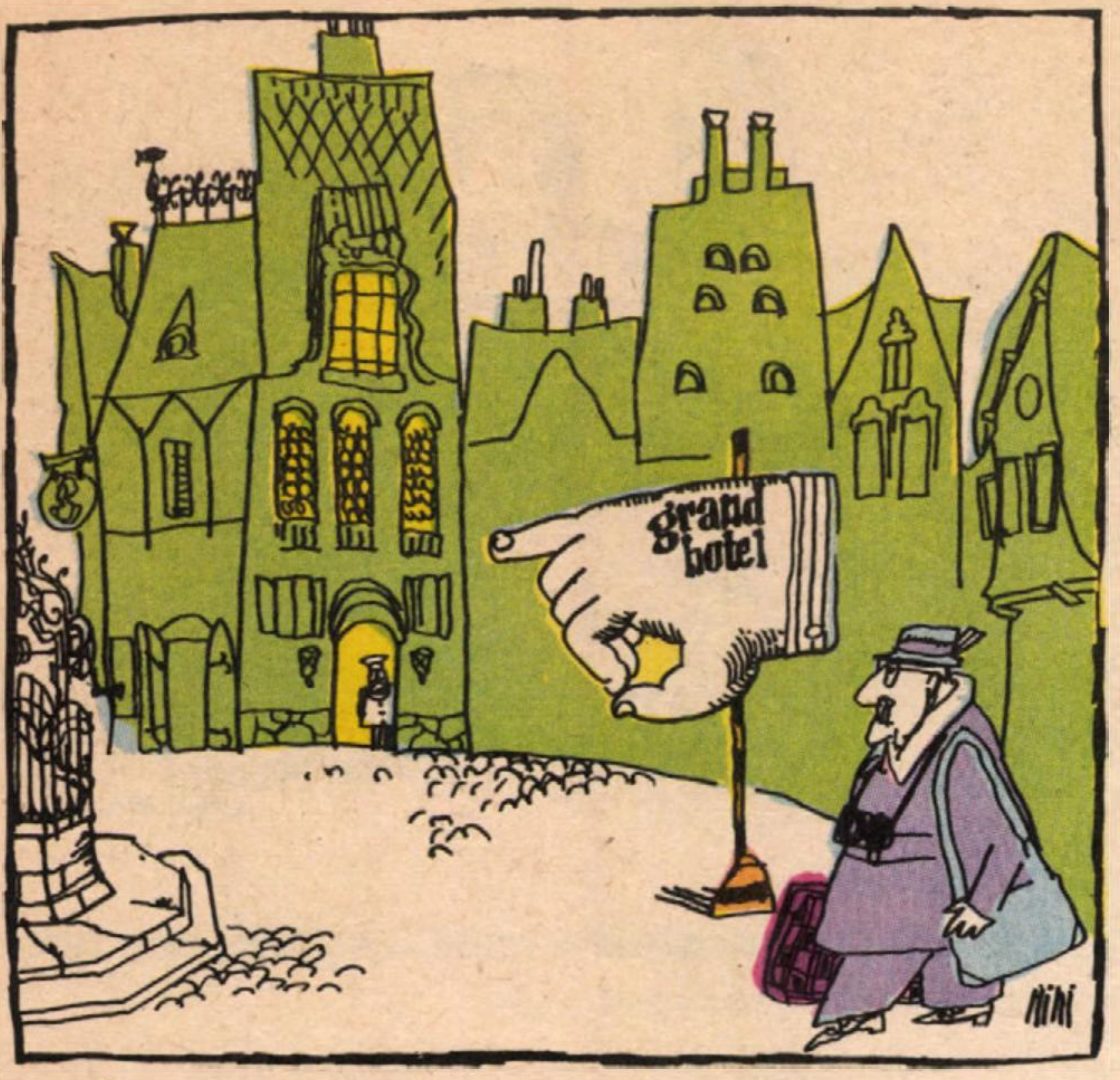

KÖTELESSÉGTUDÓ CSALÁDAPA

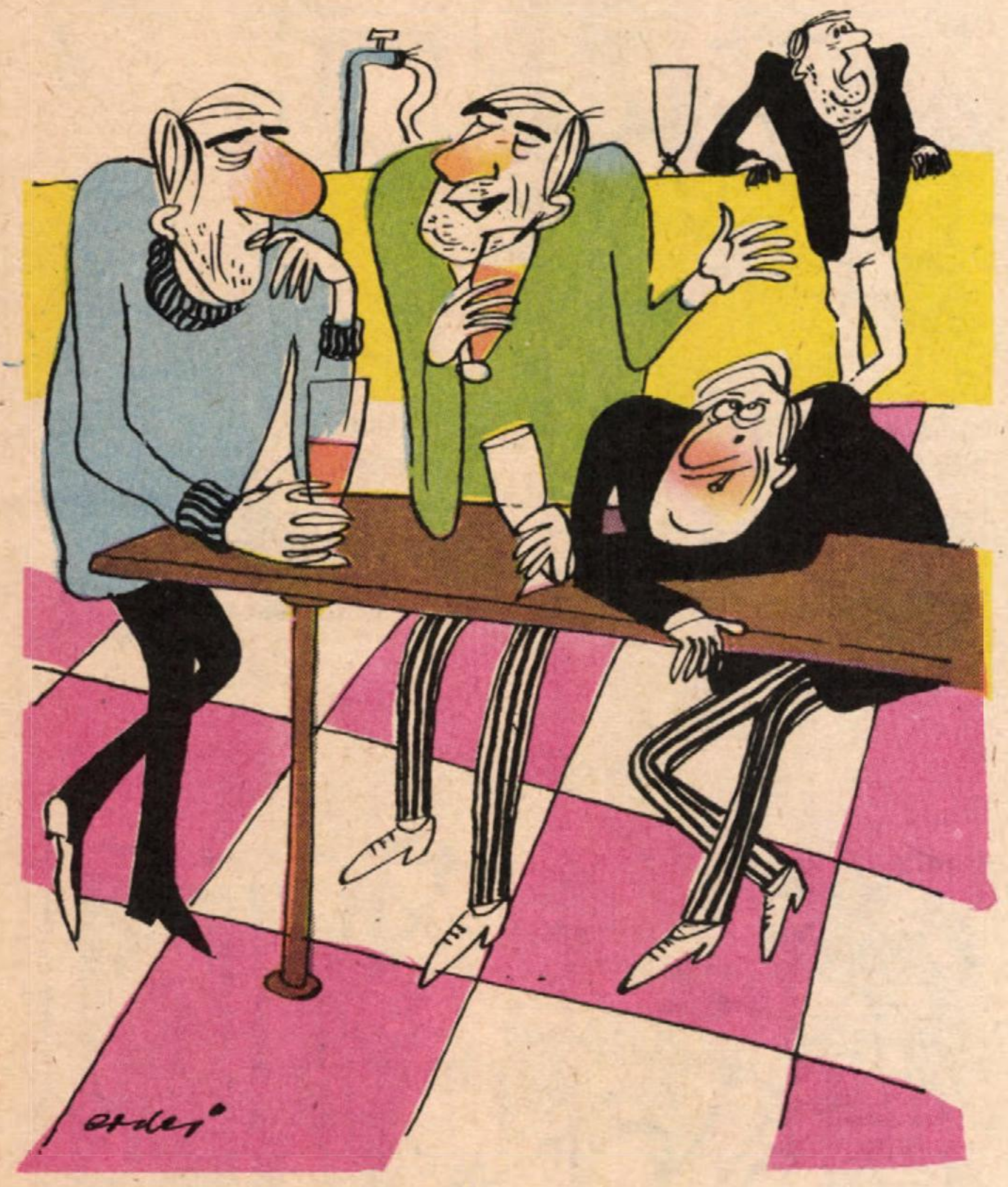

– Pénzt nem tudok hazaadni, de minden erkölcsi támogatást megadok.

TÜRELMETLEN PARTNER

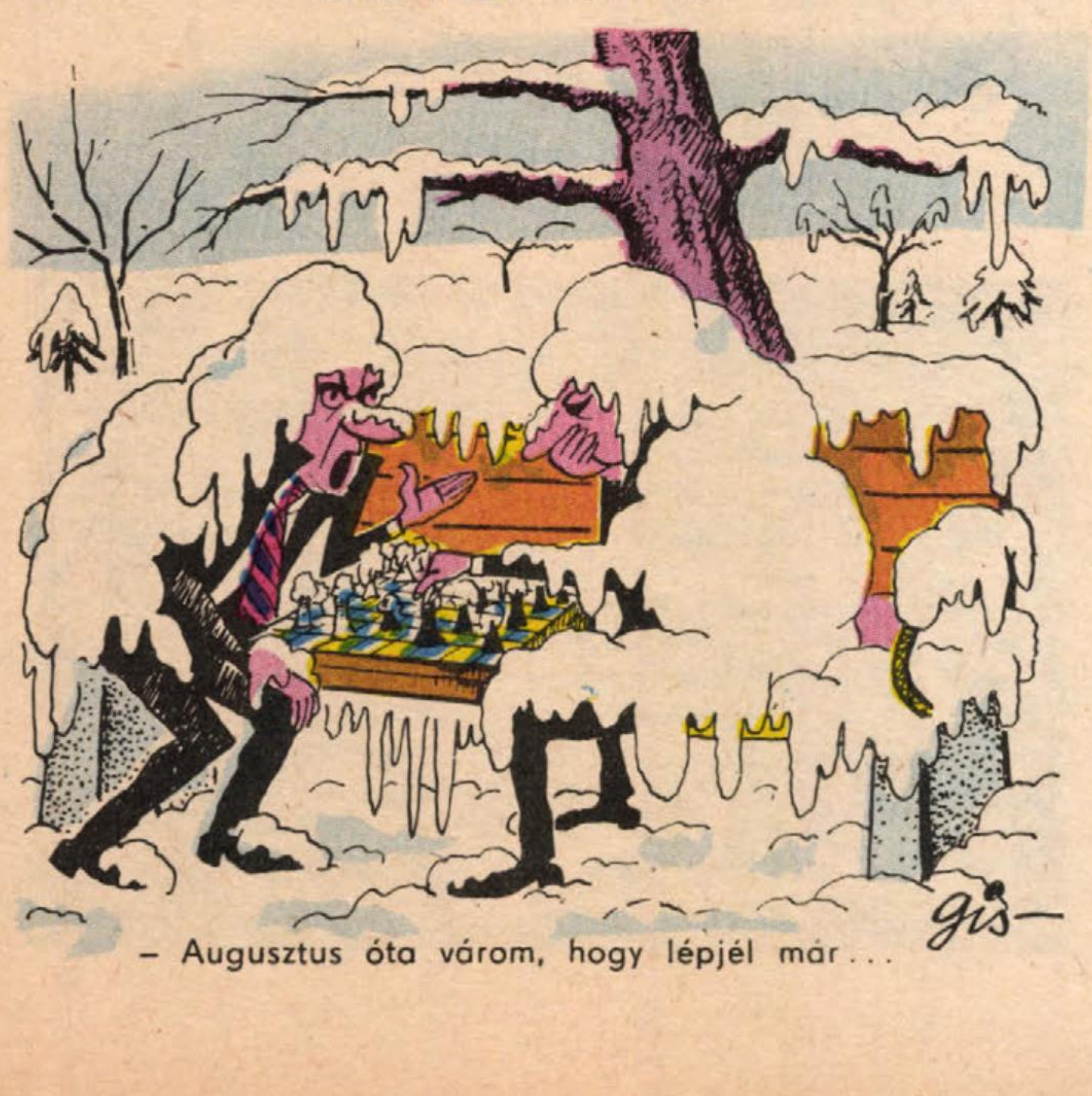

– Augusztus óta várom, hogy lépjél már . . .

A SZÁZESZTENDŐS JÖVENDŐMONDÓNÁL

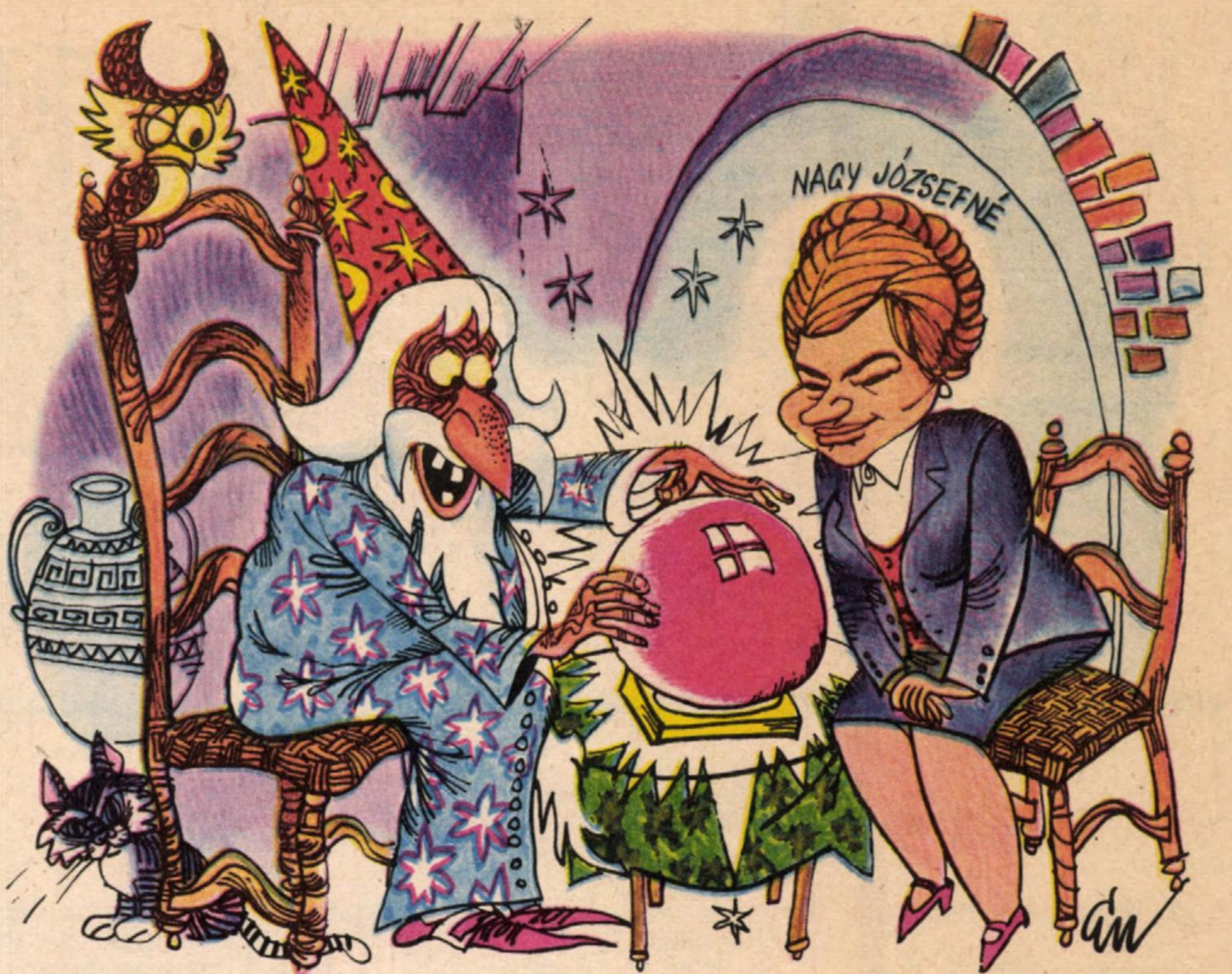

– Nyárra sok-sok harisnyanadrágot látok . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy idős nő bemegy a madárboltba és papagájt akar venni. Mutatnak neki egy szép, zöld papagájt. Az asszony így szól a madárhoz:

— Na, te fafejű, tudsz beszélni?

— Persze, hogy tudok, te madárijesztő. És te tudsz repülni?

A kisfiú kalandos történetet olvas és megkérdi mamáját:

— Anyu, ha felnövök, elmehetek rablónak?

— Igen, de csak ha jó leszel!

*

— Már nemsokára éjfél lesz és a fiatalember még mindig Klári szobájában ül — mondja mérgesen az apa.

— De drágám, gondolj azokra az időkre, amikor te udvaroltál nekem.

— Na, akkor megyek, és rögtön kipenderítem azt az alakot.

ELVÁLT SZÜLŐK GYERMEKE

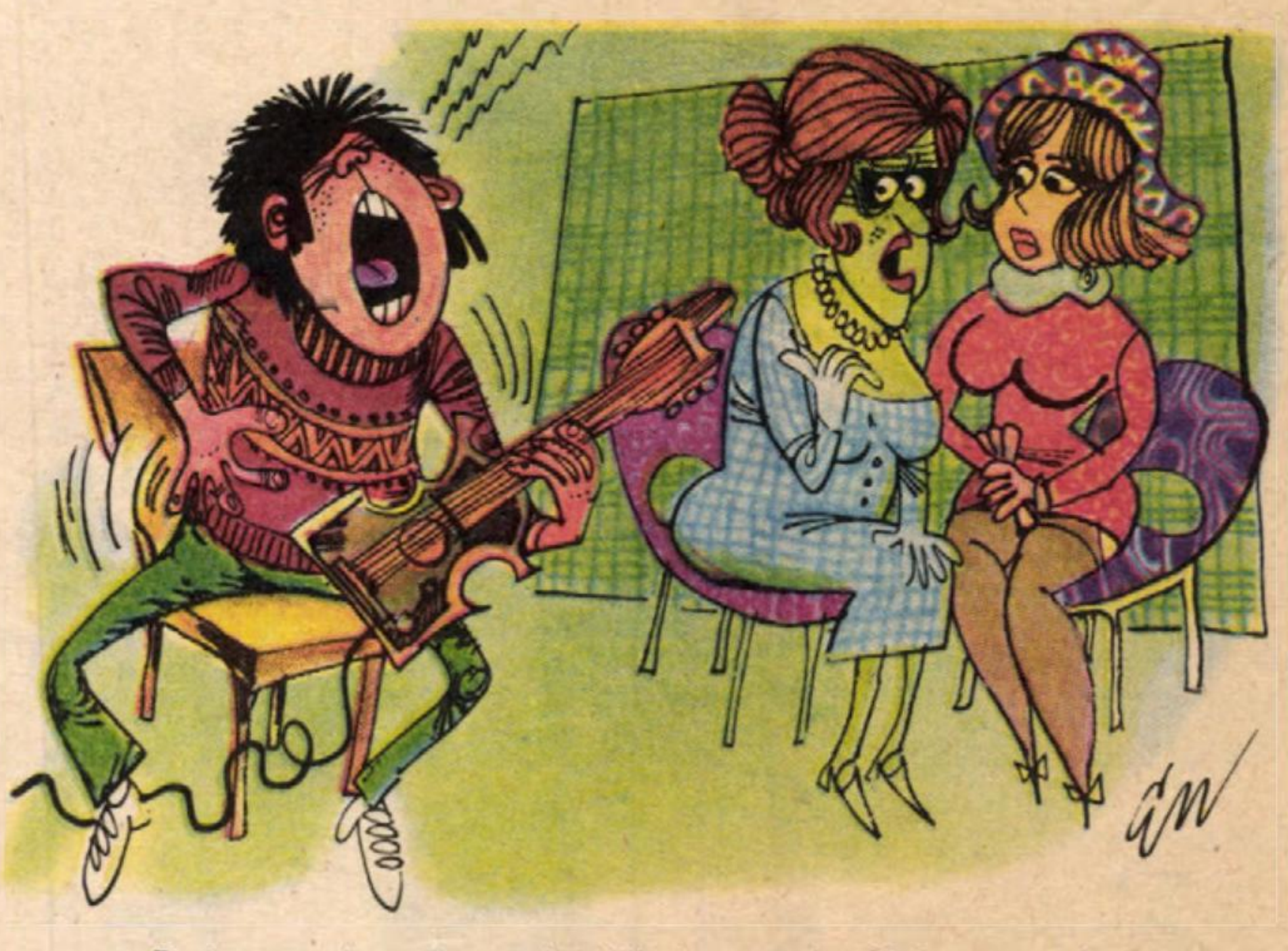

– Rajtam akar bosszút állni a volt férjem, azért vette neki . . .

AD ACTA

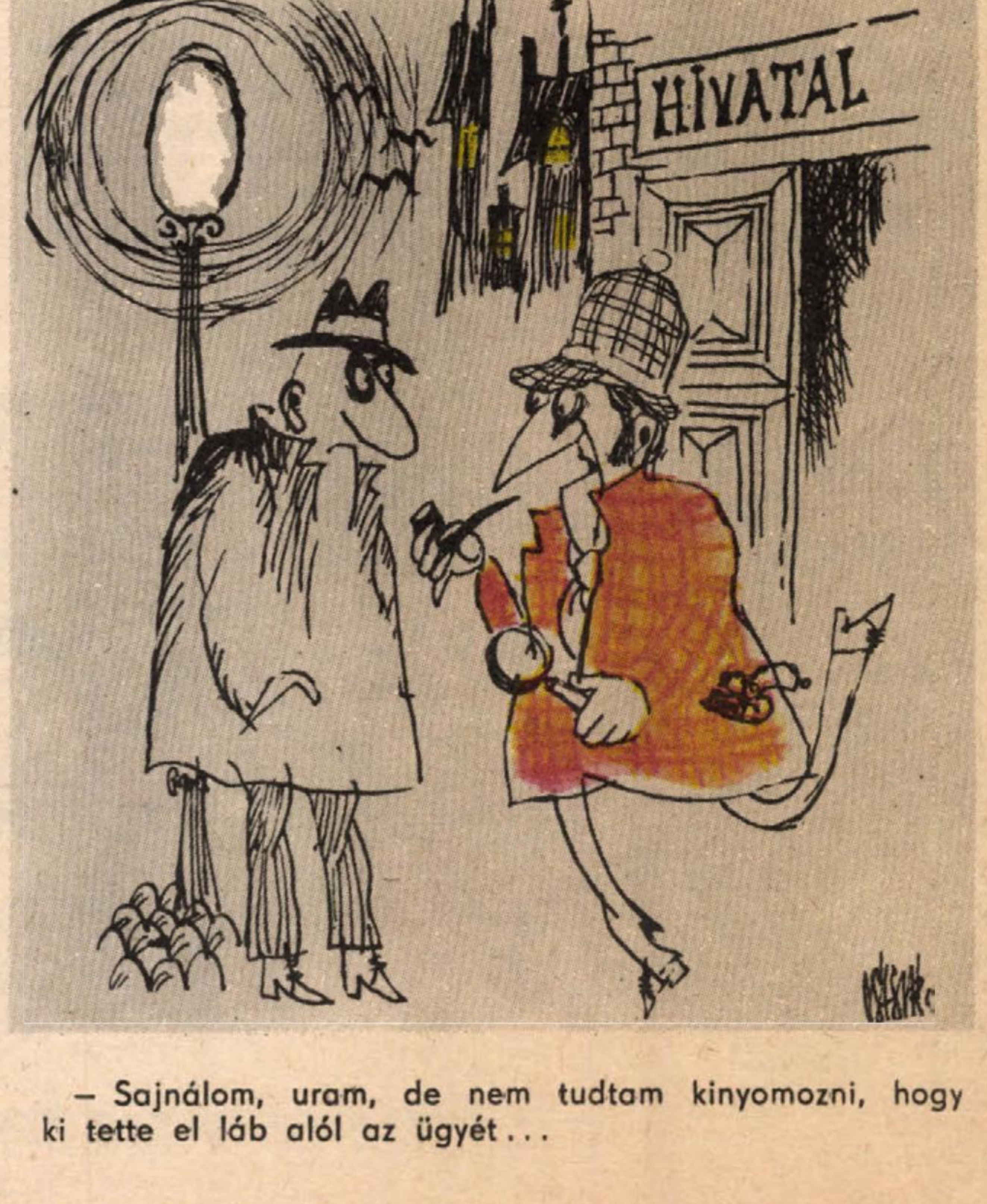

– Sajnálom, uram, de nem tudtam kinyomozni, hogy ki tette el láb alól az ügyét . . .

SZÜLŐI ÚTMUTATÁS

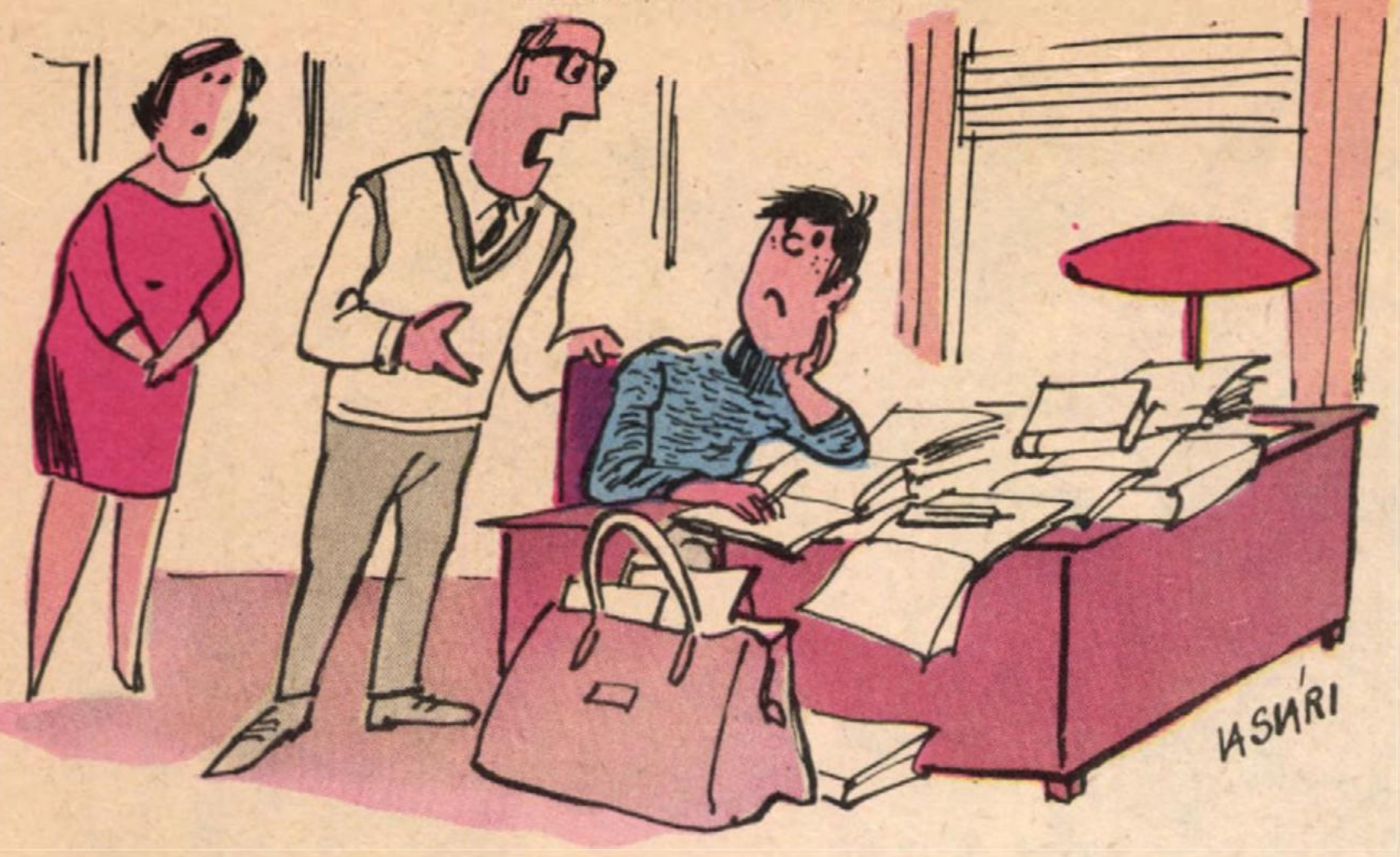

– Nem az életnek, hanem az egyetemi felvételinek tanulsz!

SZEMORVOSNÁL

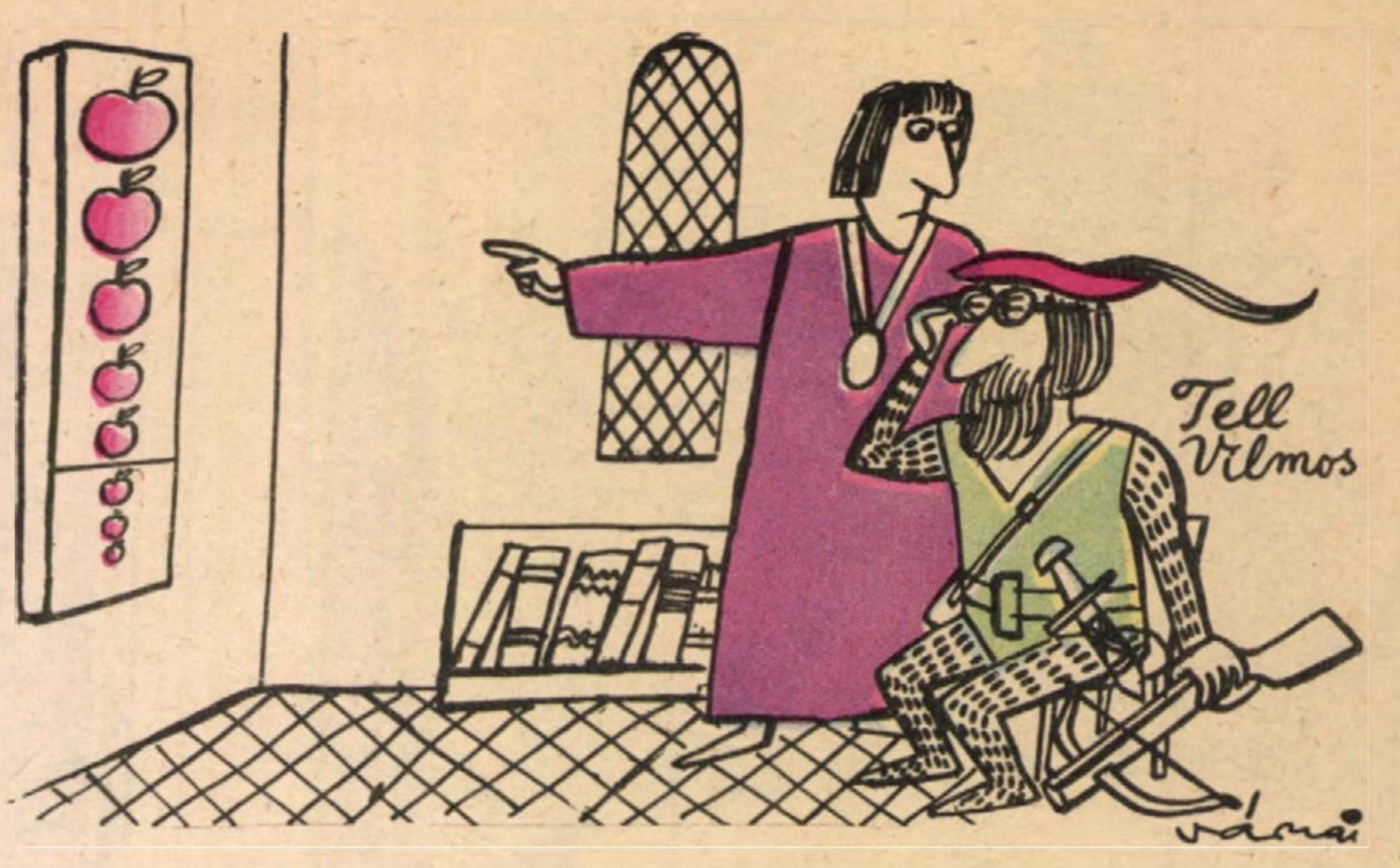

KIS TÖRTÉNETEK

AZ ÖREGSÉG ÖRÖME

A parkot délelőtt megszállja az egyik közeli *ovi*. Van két hinta, két mászóka, de azért sokkal jobb kavicsot szórni a padokra és verekedni. A szép, fekete *ovinéninek* hol itt, hol ott kell beavatkoznia. A visszaeső bűnösökkel szemben elrettentő büntetést alkalmaz: maga mellé ülteti őket a padra. Néha négyöt tettes is elmélkedik lelógó lábakkal, kicsit-kicsit kalimpálva, az elvesztett szabadságról. Sőt, arra is volt már eset, hogy az ovinéni ölébe is került egy-egy rovottmúltú egyén.

Tegnap még bujkált a kémények közt egy kis nap, sütkéreztem egy padon. Odajött egy kislány.

— Jó neked — mondta minden bevezetés nélkül.

— Miért jó?

— Mert öreg vagy és ha rossz vagy, nem vesz ölébe az ovinéni.

GYEREKSZÁJ

Ballag egy bácsi, két bottal, mögötte Apuka és Pistike.

— Apu, miért megy a bácsi két bottal? — kérdezi Pistike.

— Mert fáj a lába — feleli Apuka.

— A nagypapának is fáj a lába, de neki csak egy botja van.

— Igen, a nagypapának csak egy botja van — hagyja helyben a tényállást Apuka.

— Miért van ennek a bácsinak két botja? — firtatja Pistike. — Mert gazdag?

AZ ÖREGSÉG SZOMORÚSÁGA

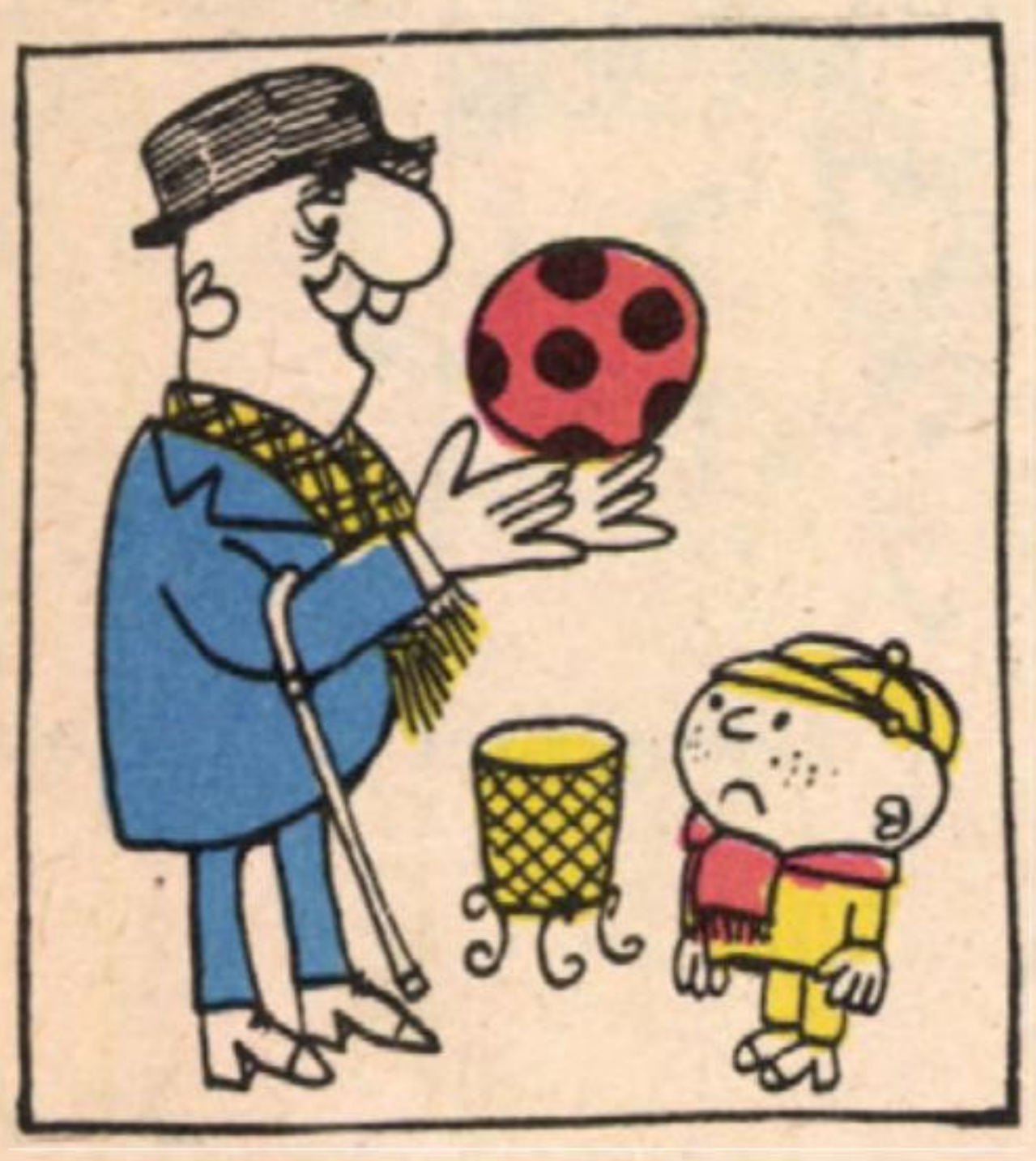

Jó játék folyt a szemétkosárnál. Bele kellett találni egy labdával. Messziről dobtak, a dobások mellé mentek. A lábam elé gurult a labda. Felvettem, dobtam. Zörrent a kosár. Pár perc múlva megint előttem volt a labda. Megint beletaláltam a kosárba. Óriási tisztelettel néztek rám.

— Te mindig bele tudsz találni? — kérdezte a park híres középpályás csatára, a térdem magasságában.

— Ahányszor csak akarok — feleltem az igazán nagyok szerénységével, s elsétáltam a hinta irányába. Körbe-körbe bolyongtam, padtól fáig, fától padig. Vesztemre: nem hagytam ki a szemétkosár környékét.

A középpályás csatár kezembe nyomta a labdát.

— Tessék még egyet dobni.

Máig se tudom, milyen ördögi sugallatnak engedtem. Dobtam. Legalább fél méterrel elkerülte a szemétkosarat a labda.

— Nem megy ez, papa! A két találat csak mázli volt! — kiáltotta egy marcona, sheriff-jelvényes, kötényes fiatalember.

Harsogó nevetés volt rá a válasz.

Gyorsan elvonultam.

Egyszer csak megszólított egy kisfiú.

— Tessék megmondani . . .

— Mit akarsz?

— Tessék megmondani, hány óra?

— Öt perc múlva tizenkettő.

Valamit pontosan tudtam. Elégedettség töltött el. A villanylámpánál már fütyörésztem is.

Fendrik Ferenc

DEHEROIZÁLÁS

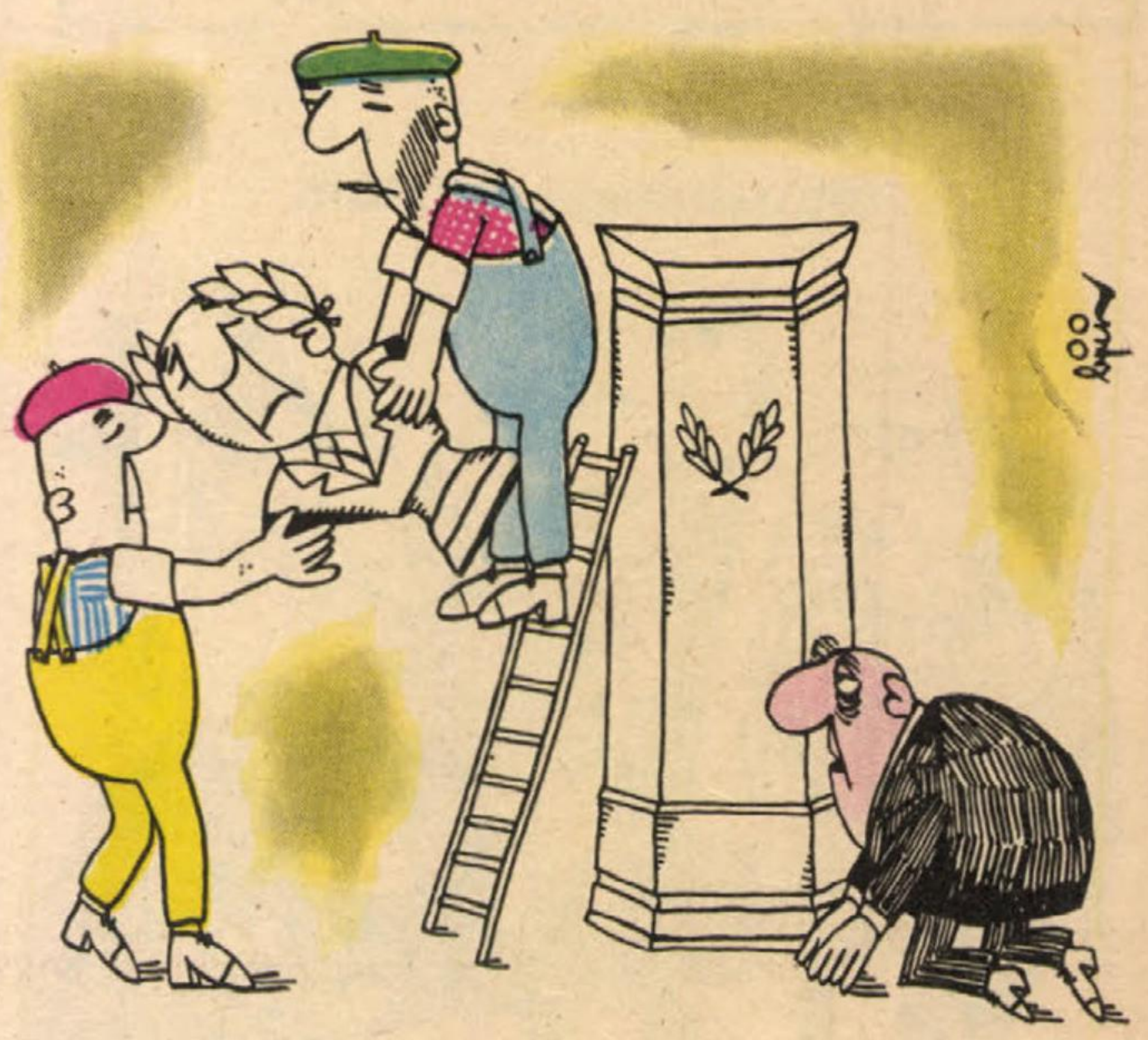

AJÁNLÓLEVÉL

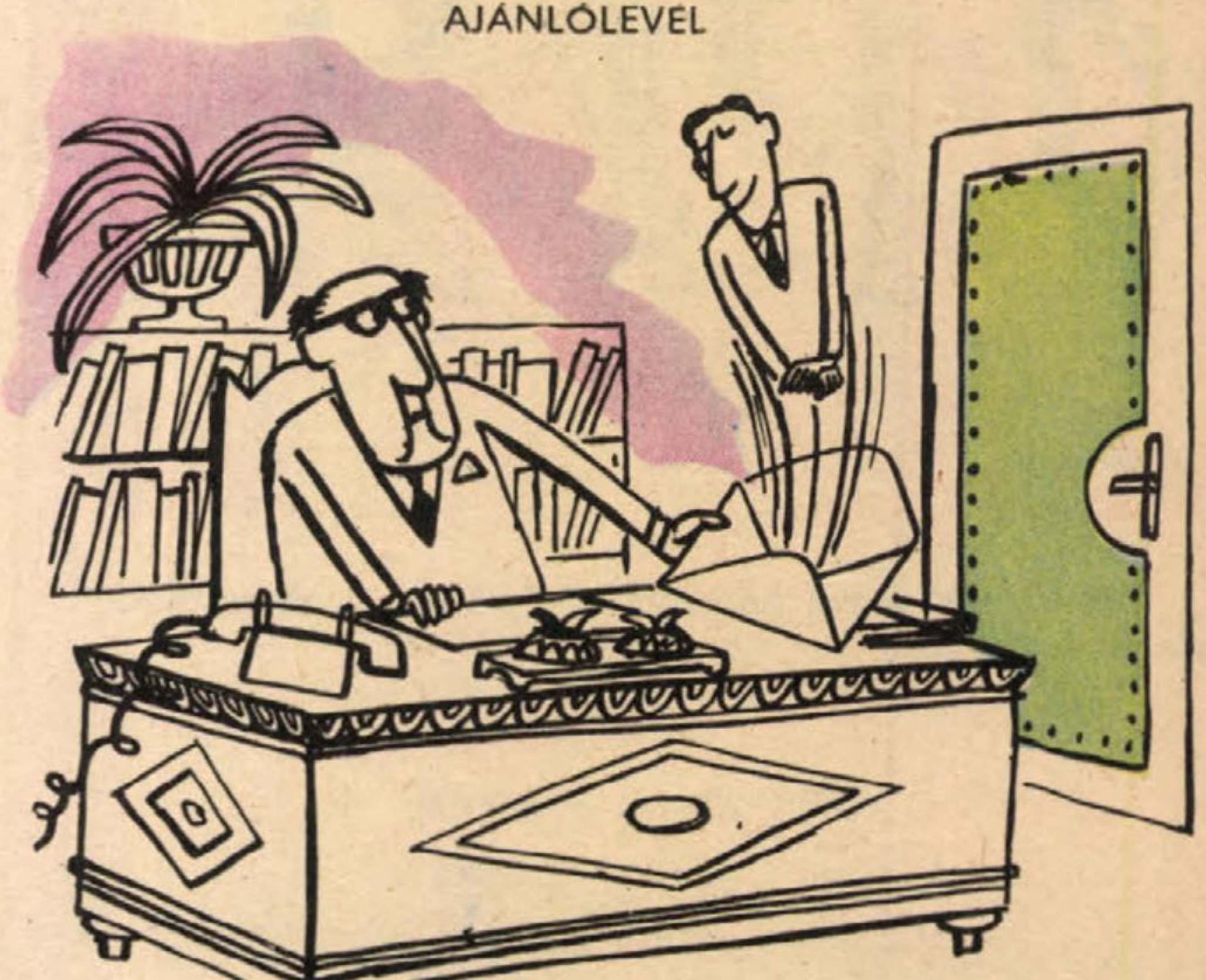

GÖG

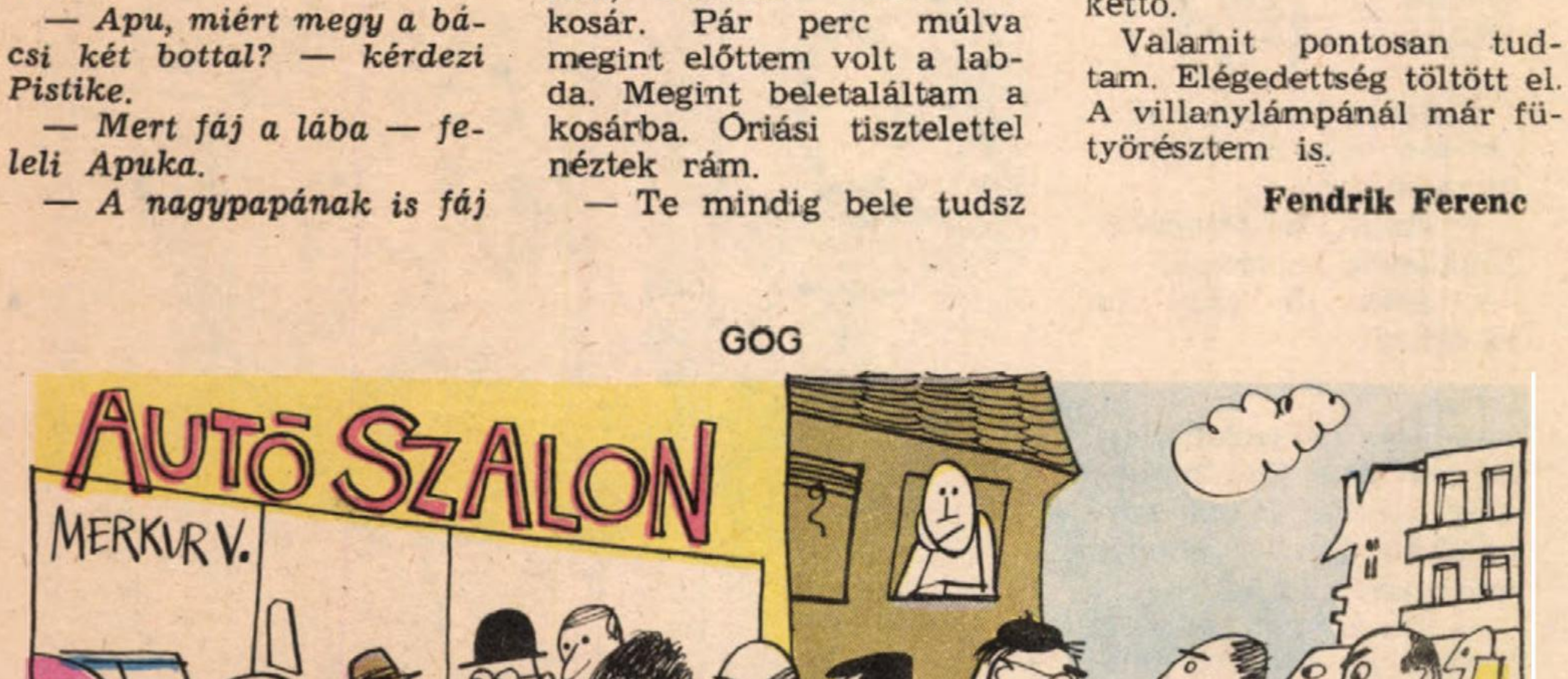

– Én már a saját kocsimmal állok sorba!

POSTAI BRAVÚR

A posta világszerte már sok bravúrt vitt véghez hiányosan címzett levelek kikézbesítésében, de az alábbi eset egyike a leginkább figyelemre méltóknak. Egy Spanyolországban feladott levél a következő címzést viselte: „Annak a személynek, aki a déli 37-ik szélességi fok, az 54-ik perc és 17-ik másodperc és a keleti 175-ik hosszúsági fok, a 12-ik perc és második másodperc kereszteződésénél lakik, Hamilton és Te Awamutu között az Északi Szigeten."

Az új-zélandi posta a térképészeti hivatal segítségével kikézbesítette a levelet R. Emmett úrnak és feleségének. Mint a címzett elmondta, a levelet egy régi ismerősük küldte.

– Mindig ilyen körülményesen fejezte ki magát! – tette hozzá Mr. Emmett.

SZELLŐS ÖLTÖZÉK

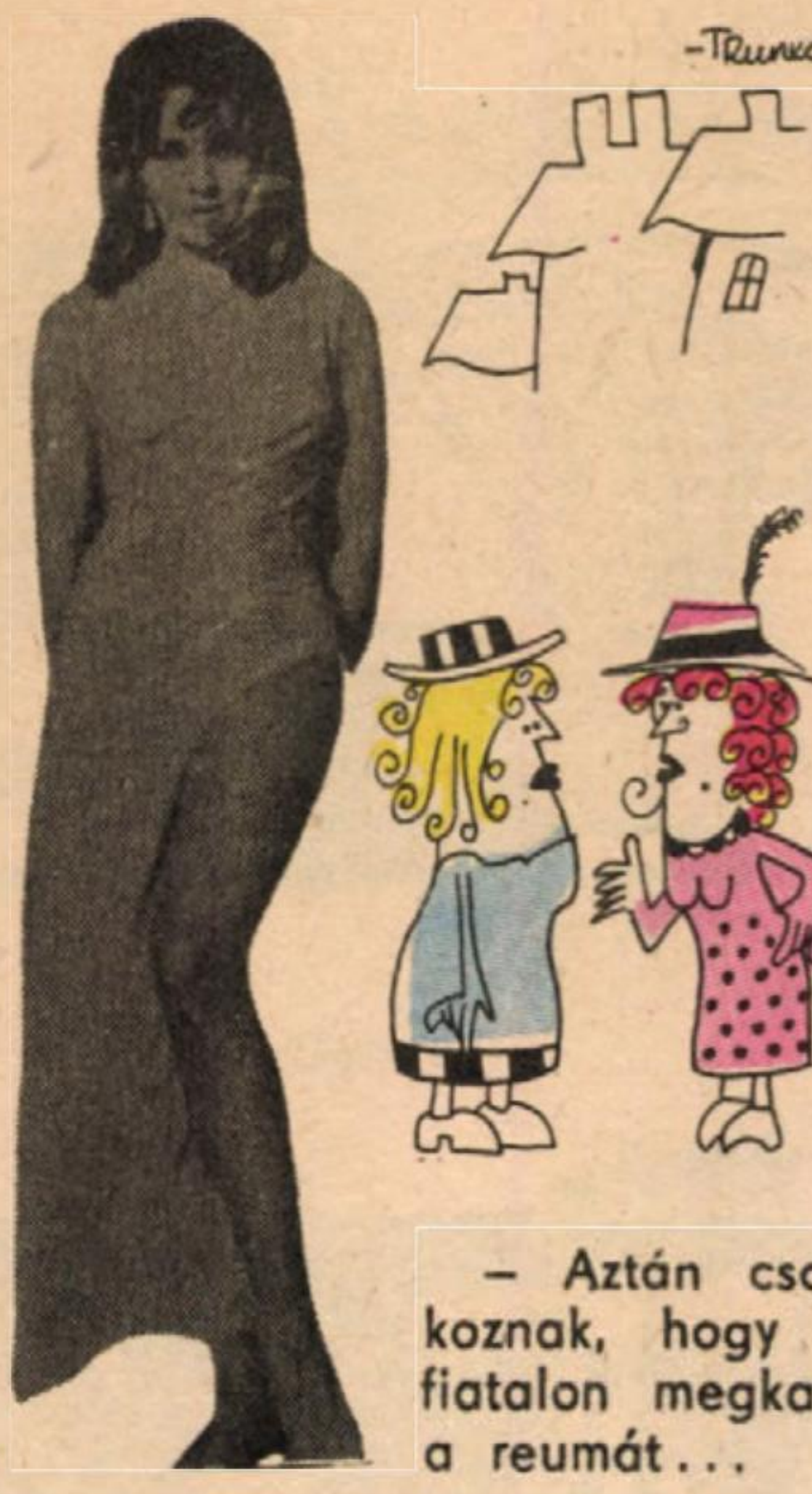

– Aztán csodálkoznak, hogy már fiatalon megkapják a reumát...

DIVATOS MŰFAJ

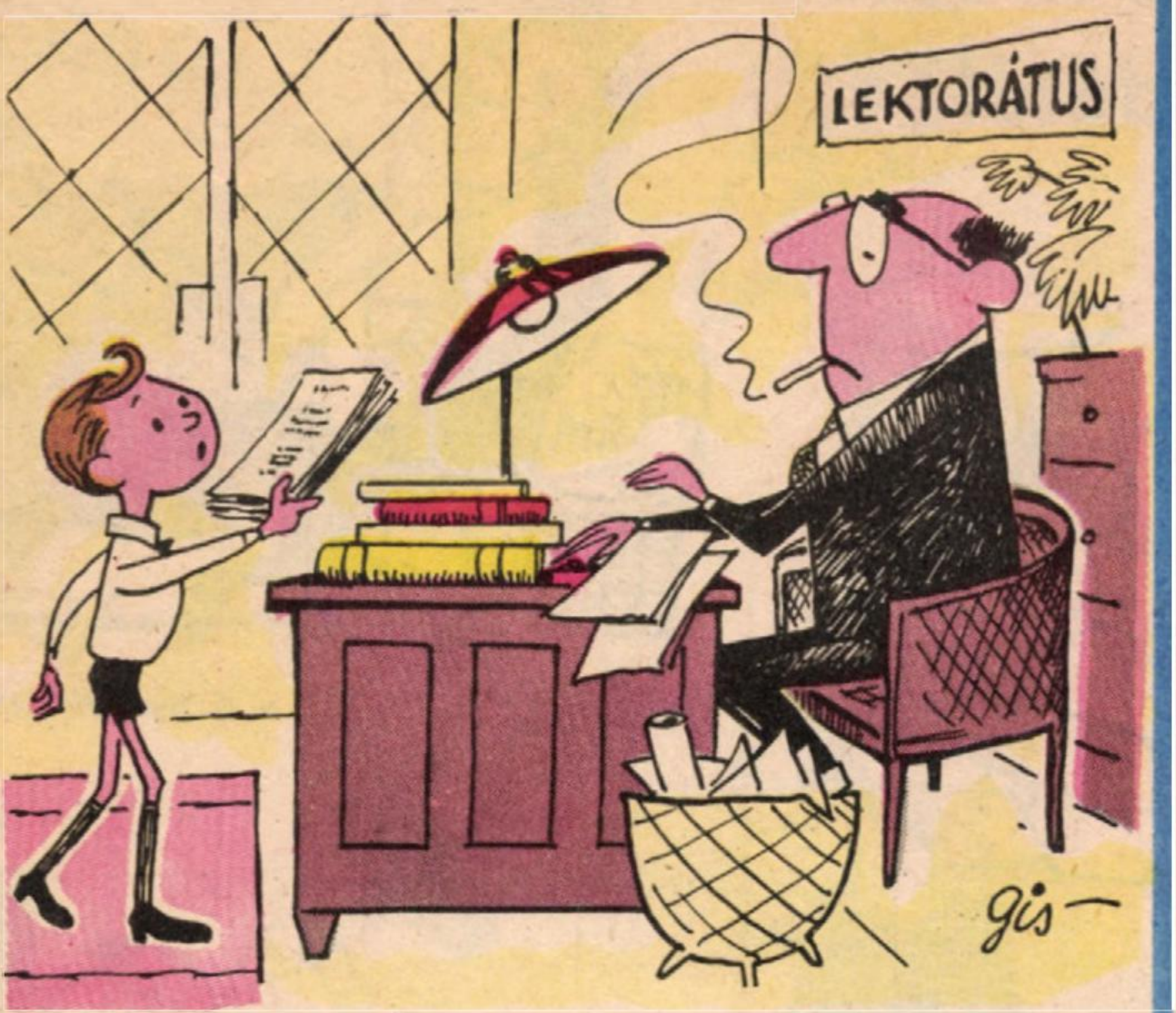

– Önéletrajzi regényt hoztam ...

LELTÁROZOK

Az új év első napján én is kitettem magamra a táblát: „Elnézést kérek. Leltározok. Legközelebbi humorista...” Itt megadtam egyik kollégám címét.

Az állóeszköz-leltáram örvendetesen egyezett. Szám szerint minden stimmelt. Mindössze egy fogam hiányzott, de ez még bőven belefér a kálóba. A fogyóeszközökben már nagyobb hiány mutatkozott, főként a fejem tetején, ezt azonban ügyes fésüléssel egyelőre még sikerül titkolnom.

A leltár számszerű értékelése után áttértem az értékcsökkenések és egyes szerveim állagában történt változások megállapitására. Általánosságban kijelenthetem, hogy az elhasználódás nem sokban haladja meg a tervezett amortizáció mértékét.

Lábaim a vártnál nagyobb mértékben használódtak. Ennek oka a hiánycikkek utáni szaladgálásban keresendő, de belejátszott a közlekedési vállalat is, mivel járművein sokkal többet álltak a lábaimon mások, mint én. Karjaim viszonylag jó karban vannak és kezeim tiszták maradtak. Orrom mintha egy kissé hajlottabb lenne, mint az elmúlt év hasonló időszakában. Szakemberek szerint nem kellett volna annyi mindenbe beleütni.

Agyam kitűnően állta a terhelési próbákat, bár meg kellett állapitanom, hogy hibák mutatkoznak a szinkronrendszerben. Egyre gyakrabban fordul elő, hogy az agyam és a szájam közötti szinkron hibás. Sokszor beszélek előbb, mint gondolkoznék és mire beindulna az agyműködés, már sok badarságot kimondtam. Az sem ritka, hogy mást beszélek, mint amit gondolok. Itt feltétlenül szükséges lesz egy nagyjavítás. Legelőbb az agyamba egy serkentőt, a szájamra pedig egy fékezőt kell szerelni.

Füleim kitűnőek, talán elállnak még egy ideig. Bár az utóbbi időkben sok jó tanácsot nem hallgattam meg velük és számos intelem az egyiken bement, a másikon kijött. Azonban mégsem panaszkodom: amíg csak azt hallja meg, amit én akarok, addig különösebb baj nincsen.

Szemeim azt hiszem jók, bár mostanában megingott bennük a bizalmam. Néhány kirakat előtt az árjelző cédulákat szemlélve már nem hiszek a szememnek.

Romlott a gyomrom. Már nem vesz be mindent. Rosszabb lett a májam, de állítólag ez foglalkozási ártalom. Mondják, hogy a humoristák rosszmájúak. Érdekes módon, az orvos mégsem a humortól, hanem az alkoholtól tiltott el.

Idegeim a tervezettnél nagyobb mértékben koptak. Ebben jelentős szerep jutott Nixonnak, Thieunak és Dajannak. Sokat izgultam a nigériai harcok, a nyugatnémet elnökválasztás, az arab egység és a hazai elemhiány miatt is. Szerencsére a vártnál kevesebbet kellett izgulnom a tévé krimijein, melyek tekintettel a mai ember zaklatott idegrendszerére, álmositóan egyhangúak voltak.

Mire leltáram kiértékelésével végeztem, szerencsésen elszállt a szilveszter éjről visszamaradt kábulatom is. Így másnap levéve a táblát, frissen és bizakodóan kezdtem hozzá a termeléshez. Bízom benne, hogy ezt az évet is megúszom különösebb leltárhiány nélkül.

Ősz Ferenc

VIZSGÁK IDEJÉN

VÍZIÓ *Hidvégi János rajzai*

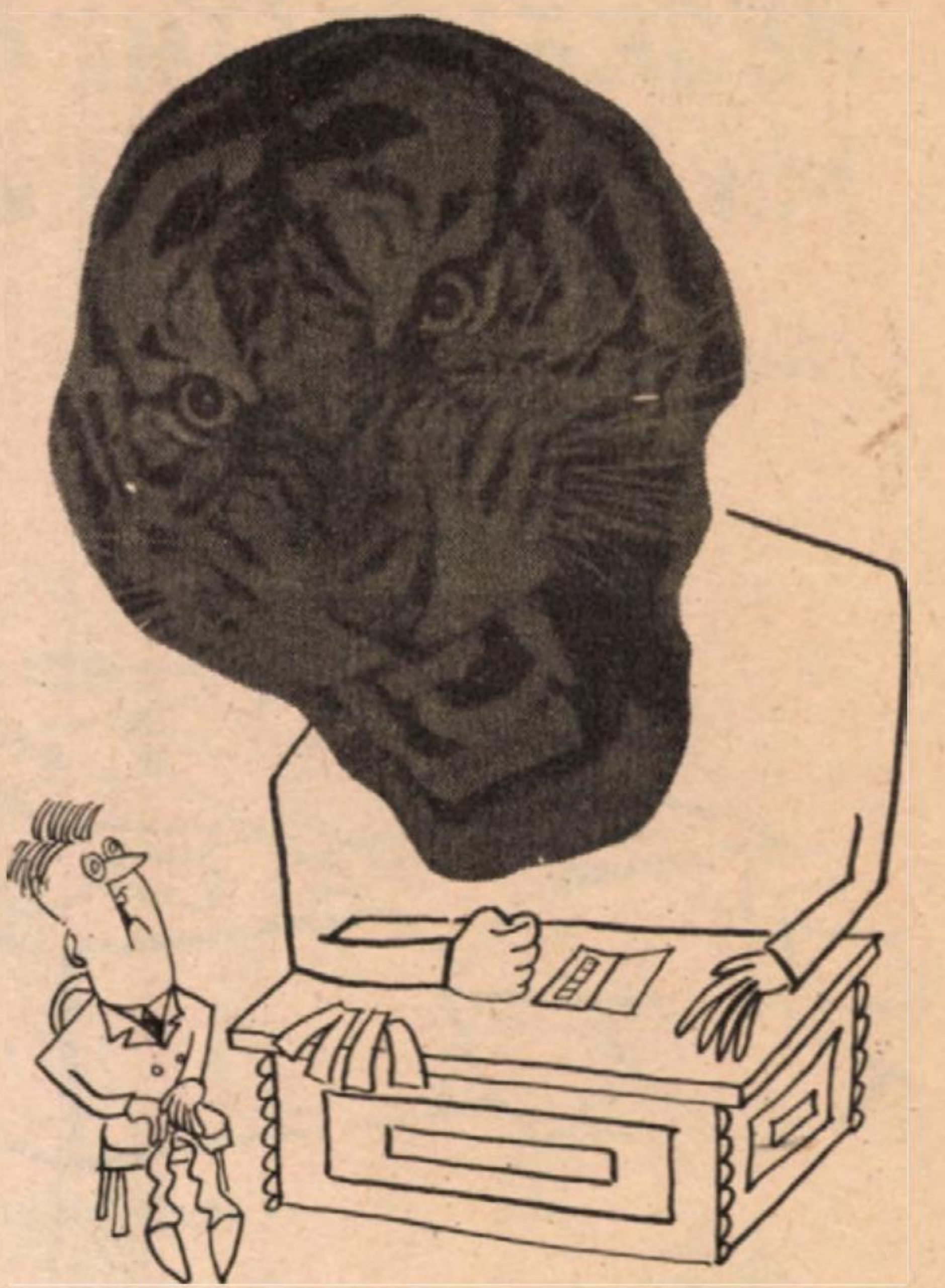

– Csak gondolkozzék nyugodtan!

ADOTT SZÓ

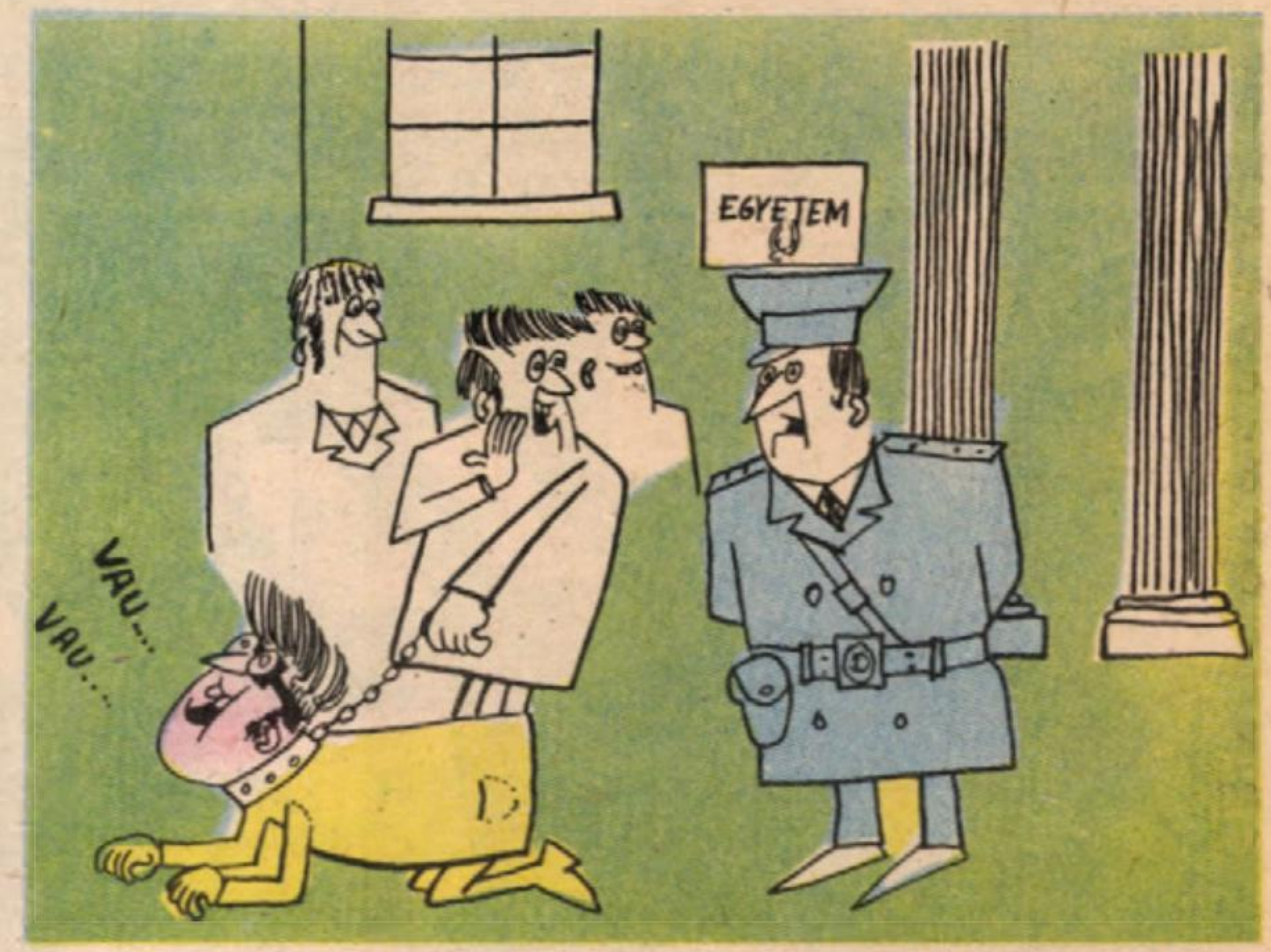
EGYETEM
VAU...
VAU...

– Bolond?!
– Nem, átment a vizsgán!

BABONÁS VIZSGÁZÓ

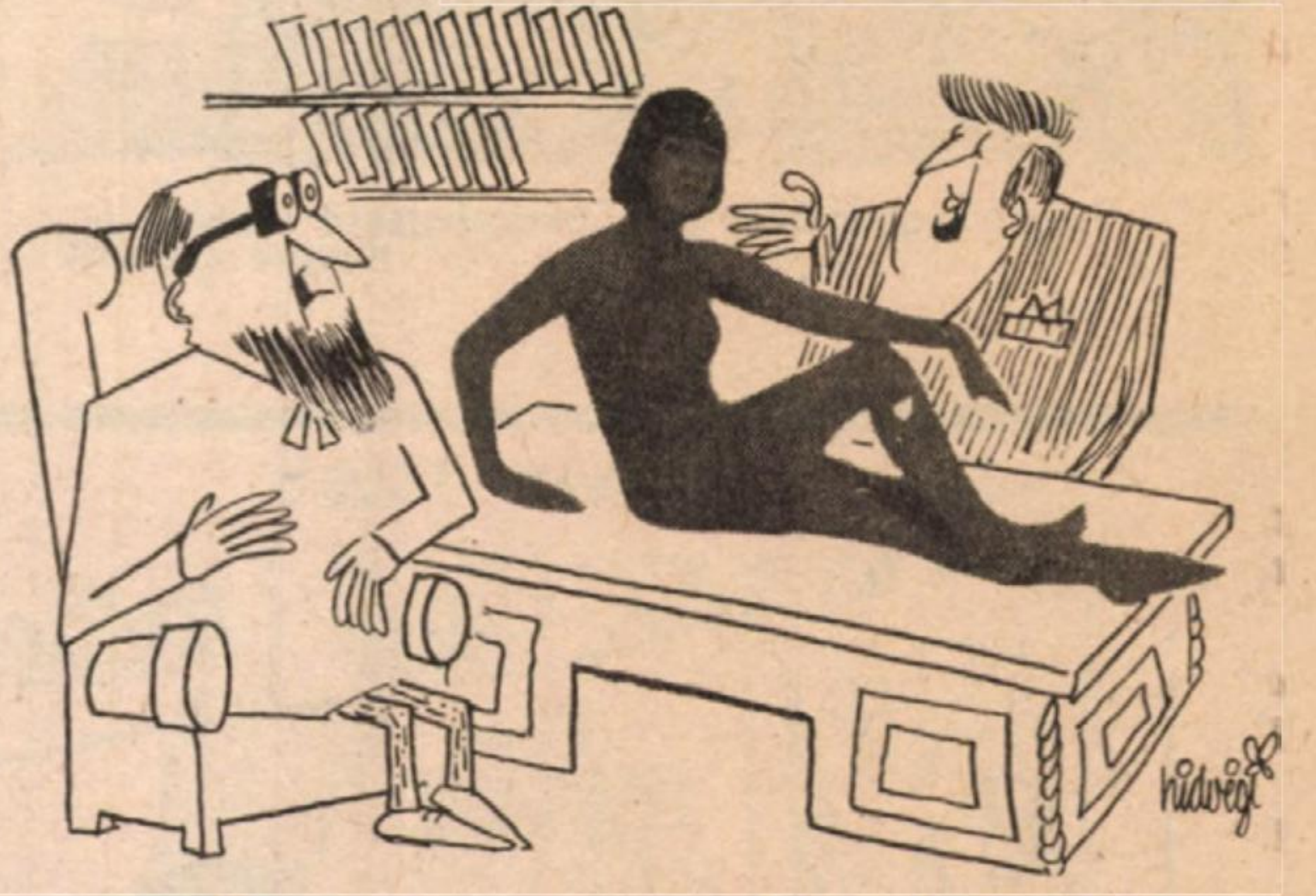

– Gondoltam, elhozom a kabalababámat is!

HOBBY

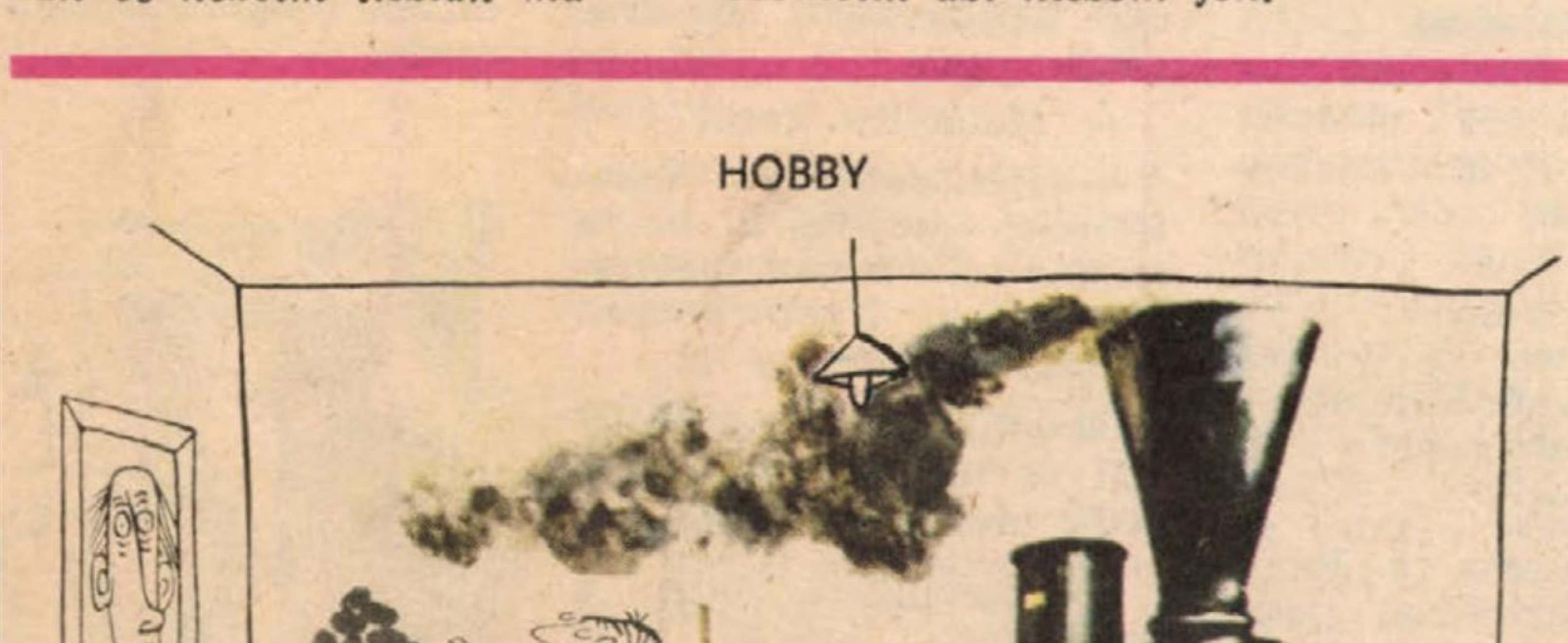

– Ezzel fűtöm a lakásomat...

SOUVENIR

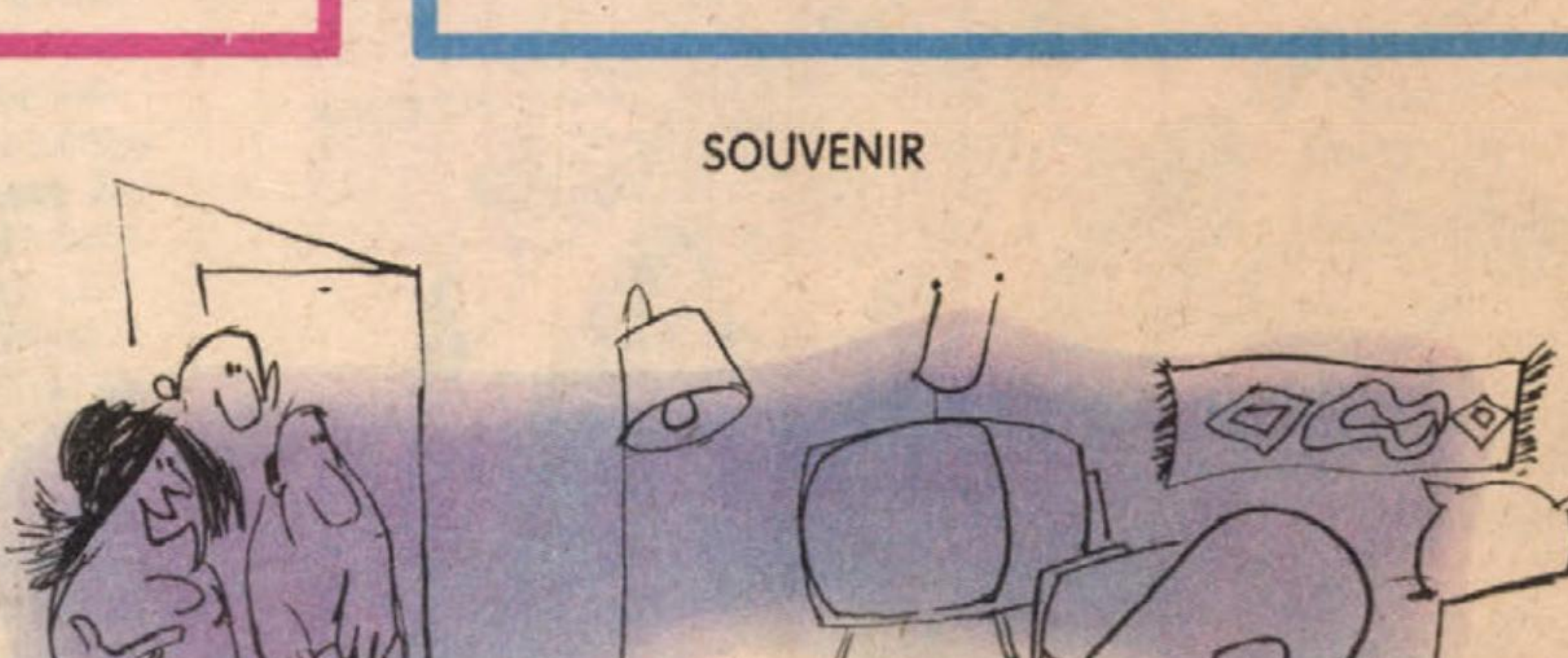

– Ez eredeti subaszőnyeg, csak pásztorral együtt adták!

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mit várnak az új esztendőtől?

Vasvári Anna:

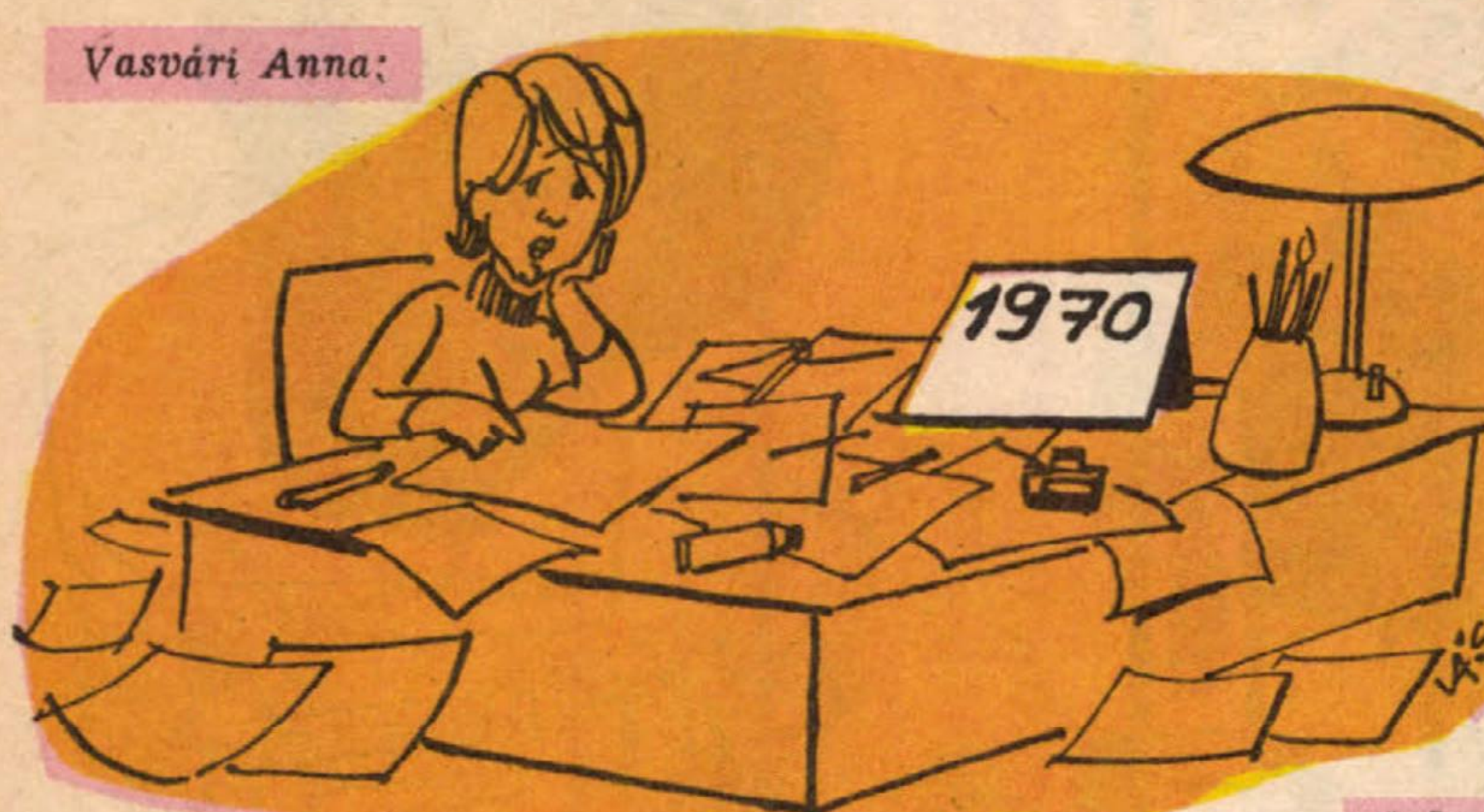

– Hogy elmuljon ...

Tót Gyula:

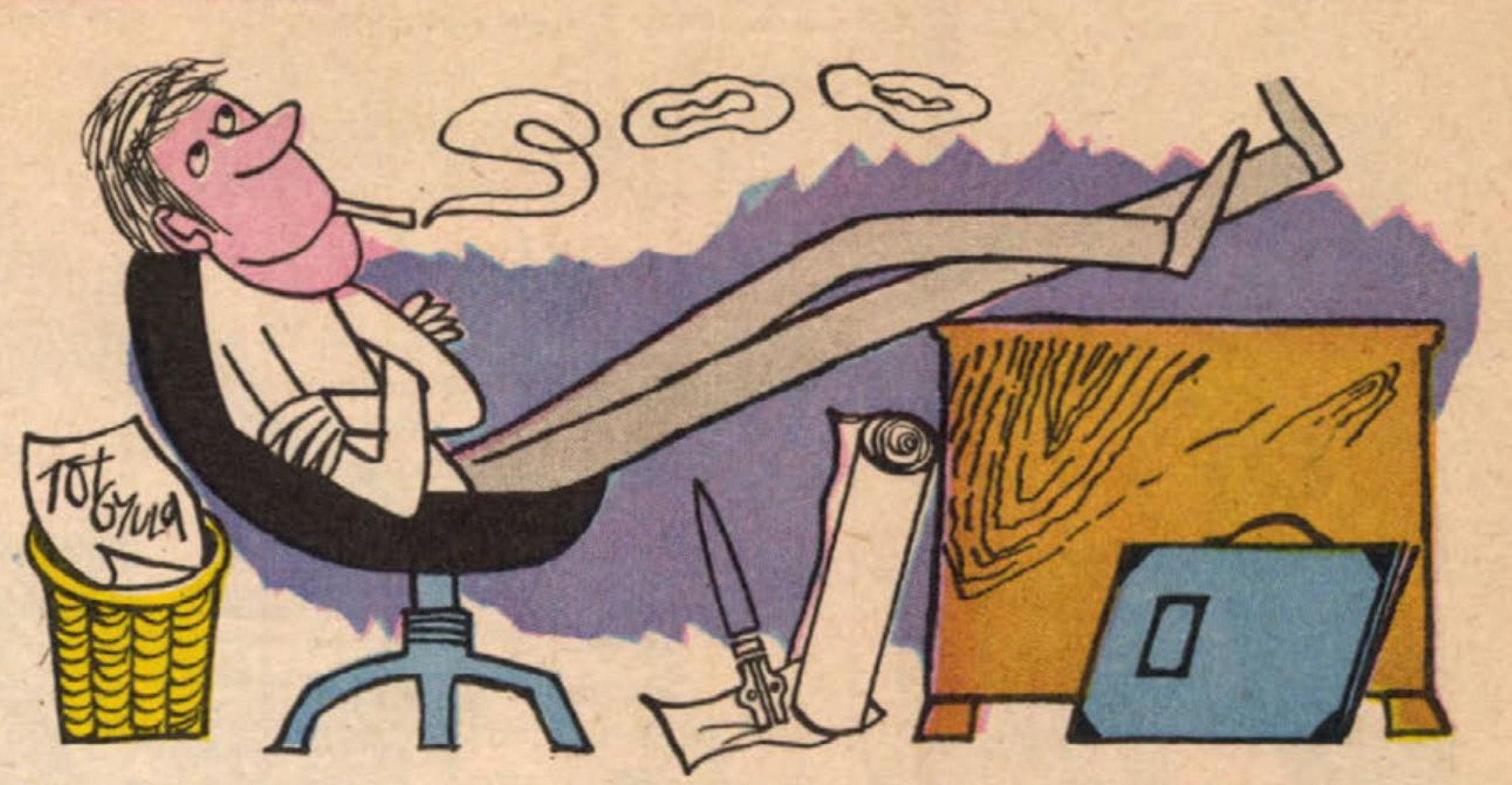

– A nyugdíjkorhatárt ...

Sajdik Ferenc:

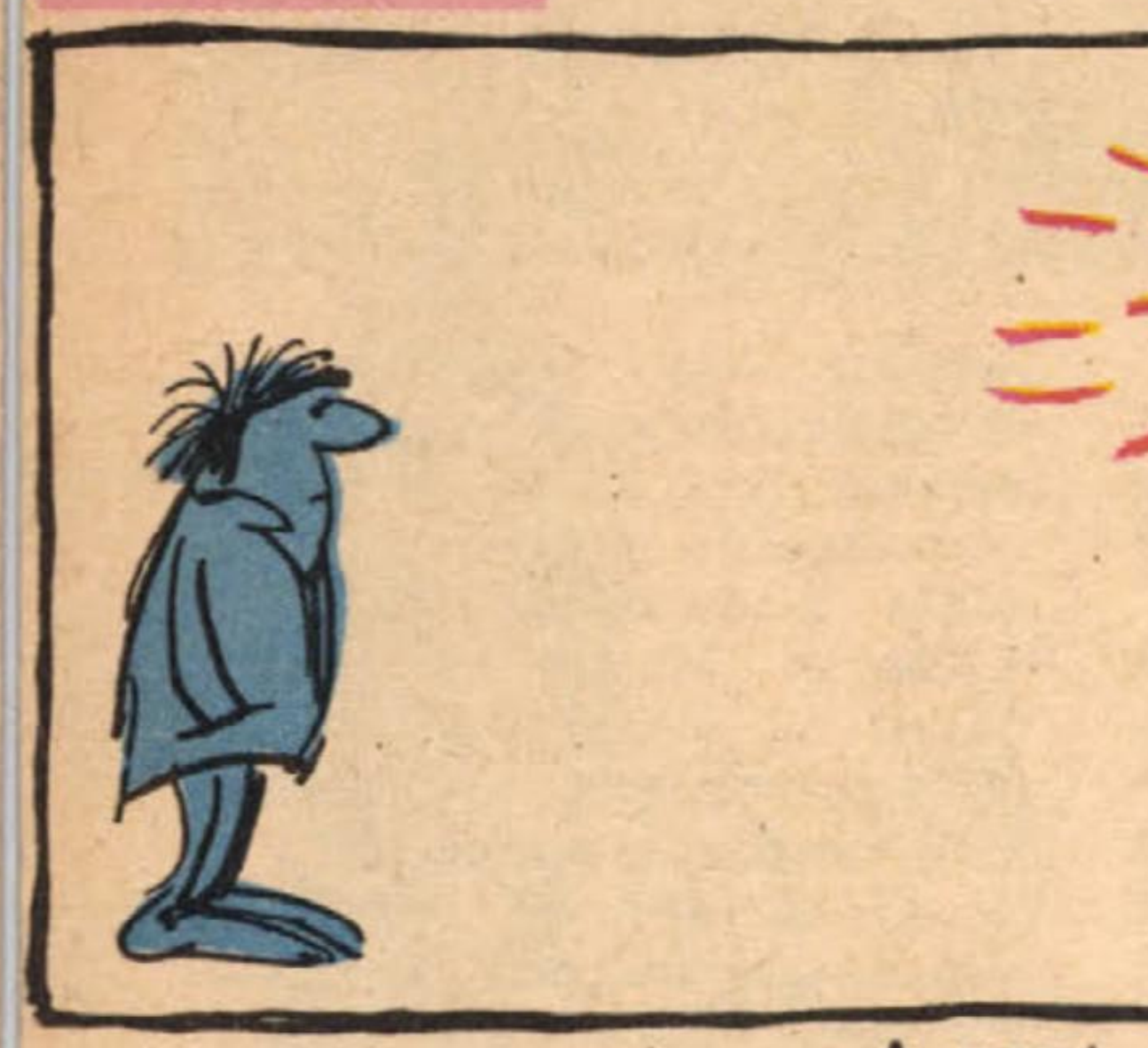

– A nyarat ...

Barát József:

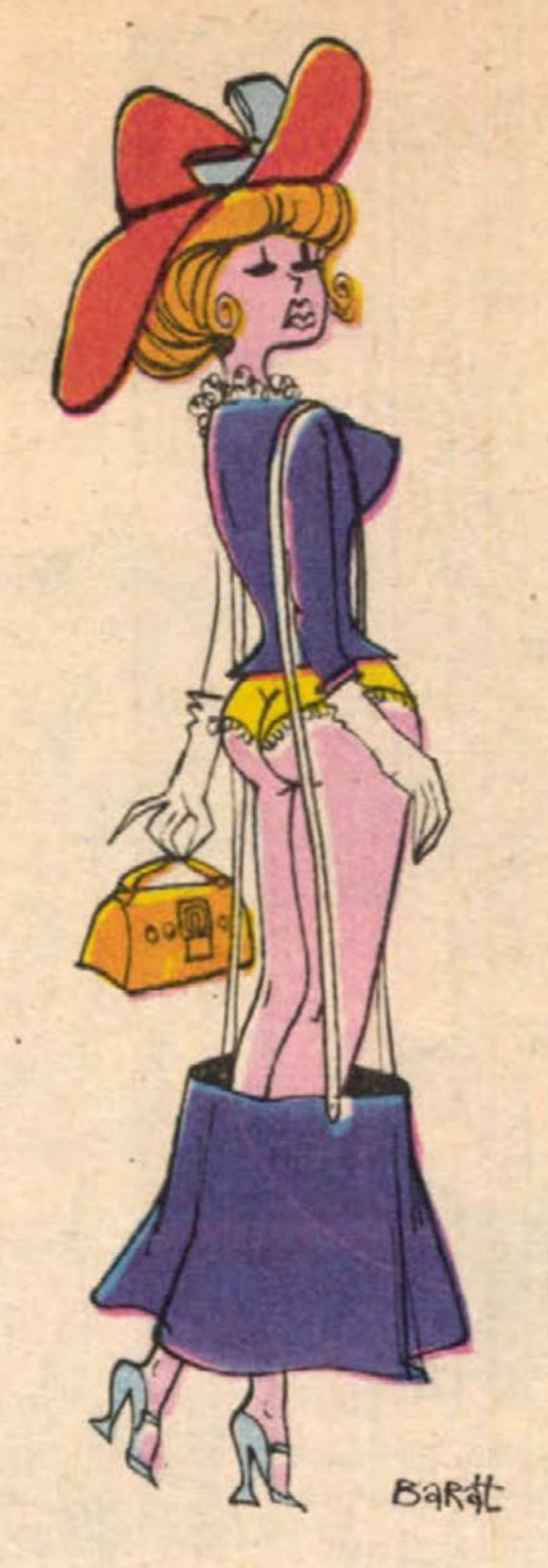

– Ilyen maxi szoknyát!

Hegedűs István:

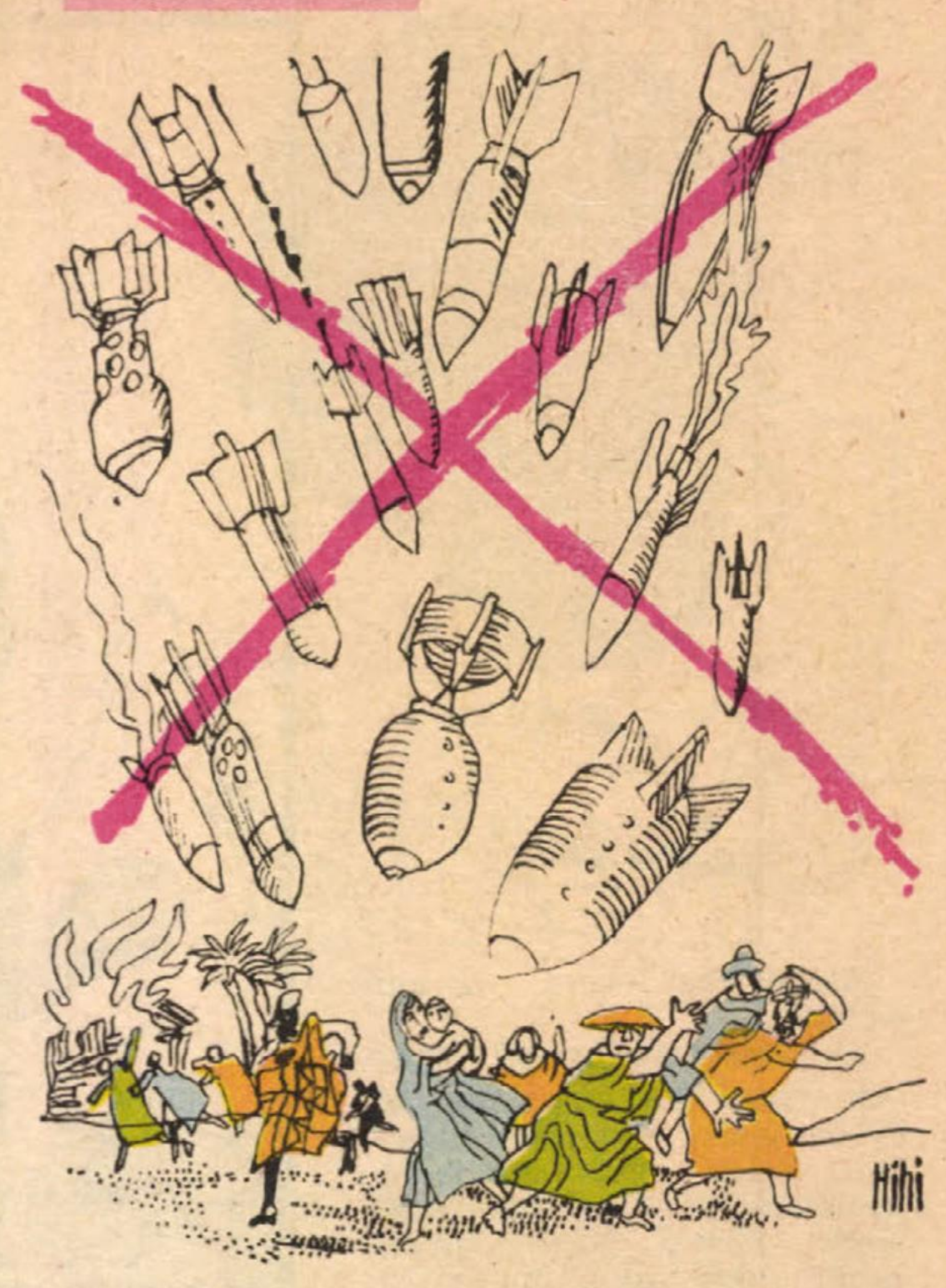

– Csökkenni fog a levegő szennyezettsége ...

Erdei Sándor:

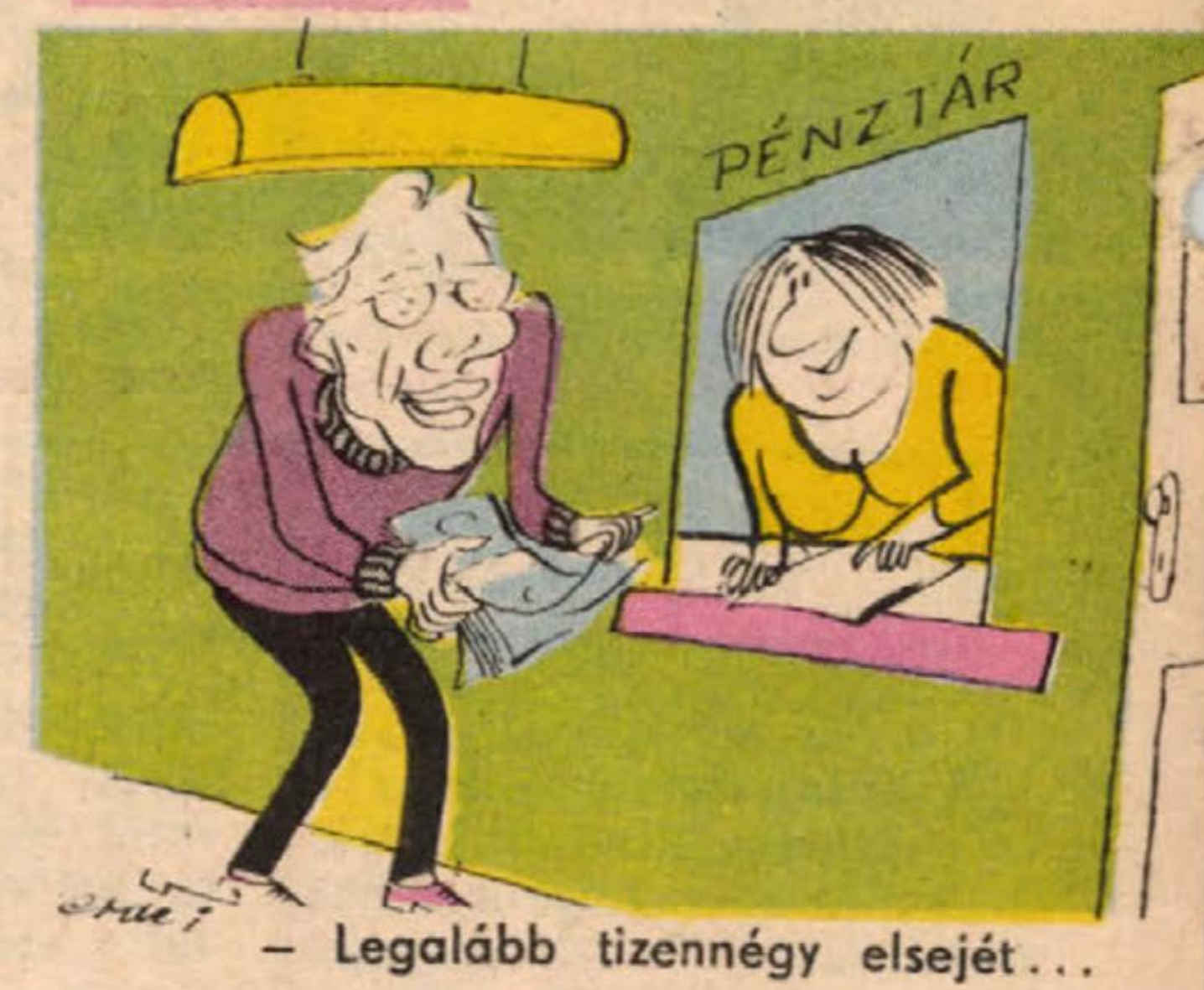

– Legalább tizennégy elsejét ...

Szűr-Szabó:

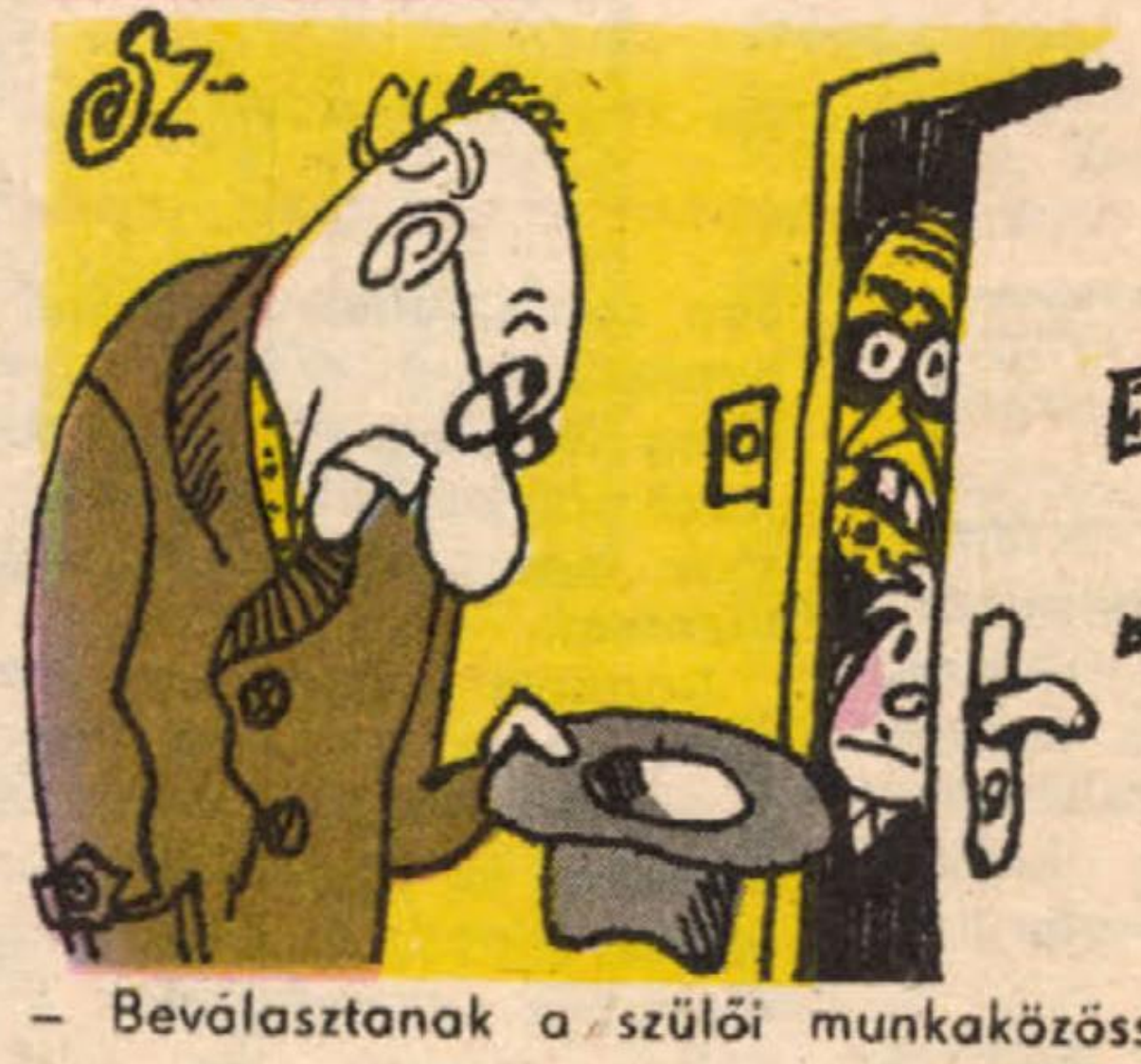

– Beválasztanak a szülői munkaközösségbe ...

Várnai György:

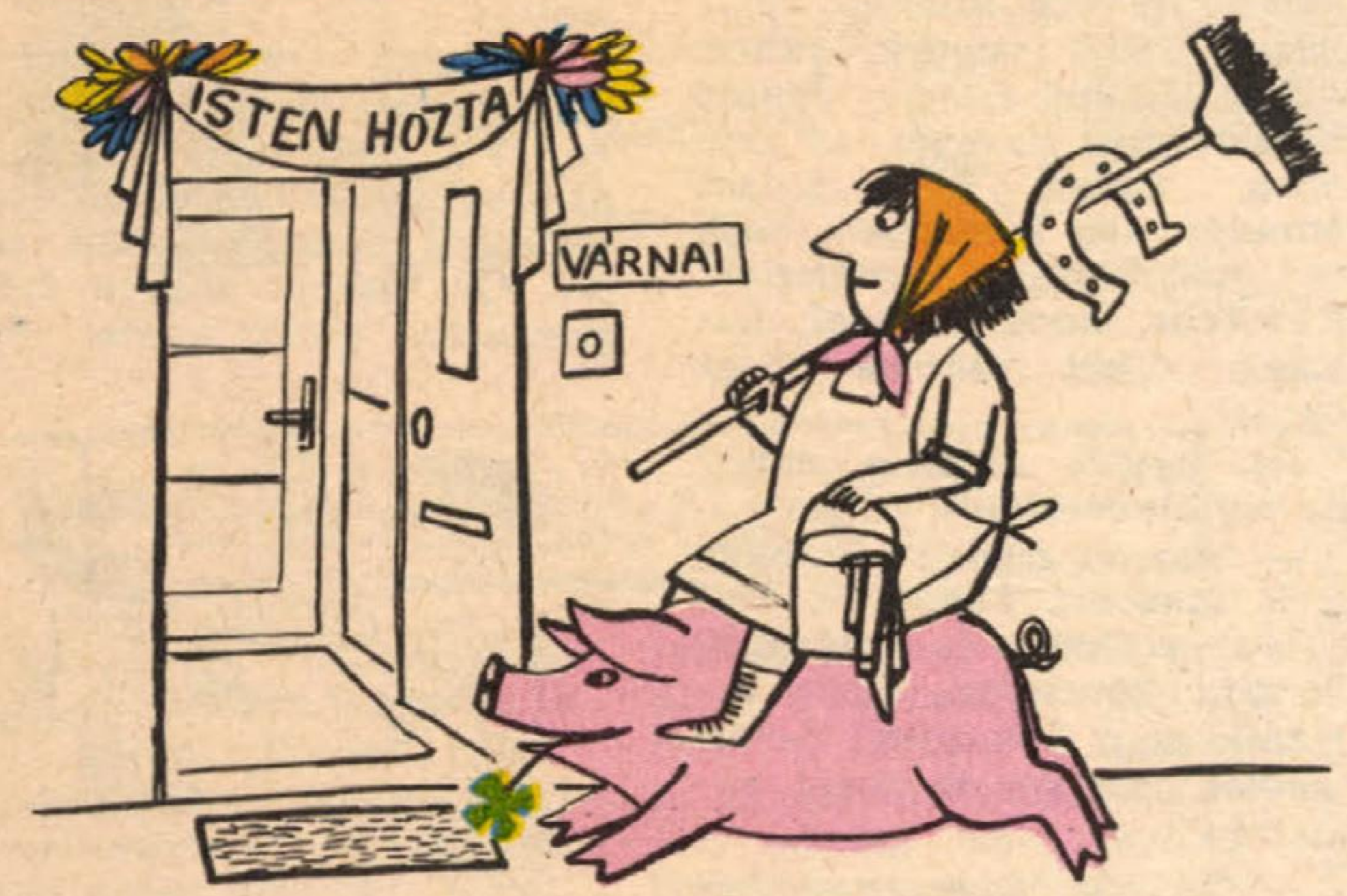

– Egy takarítónőt!

Balázs-Piri Balázs:

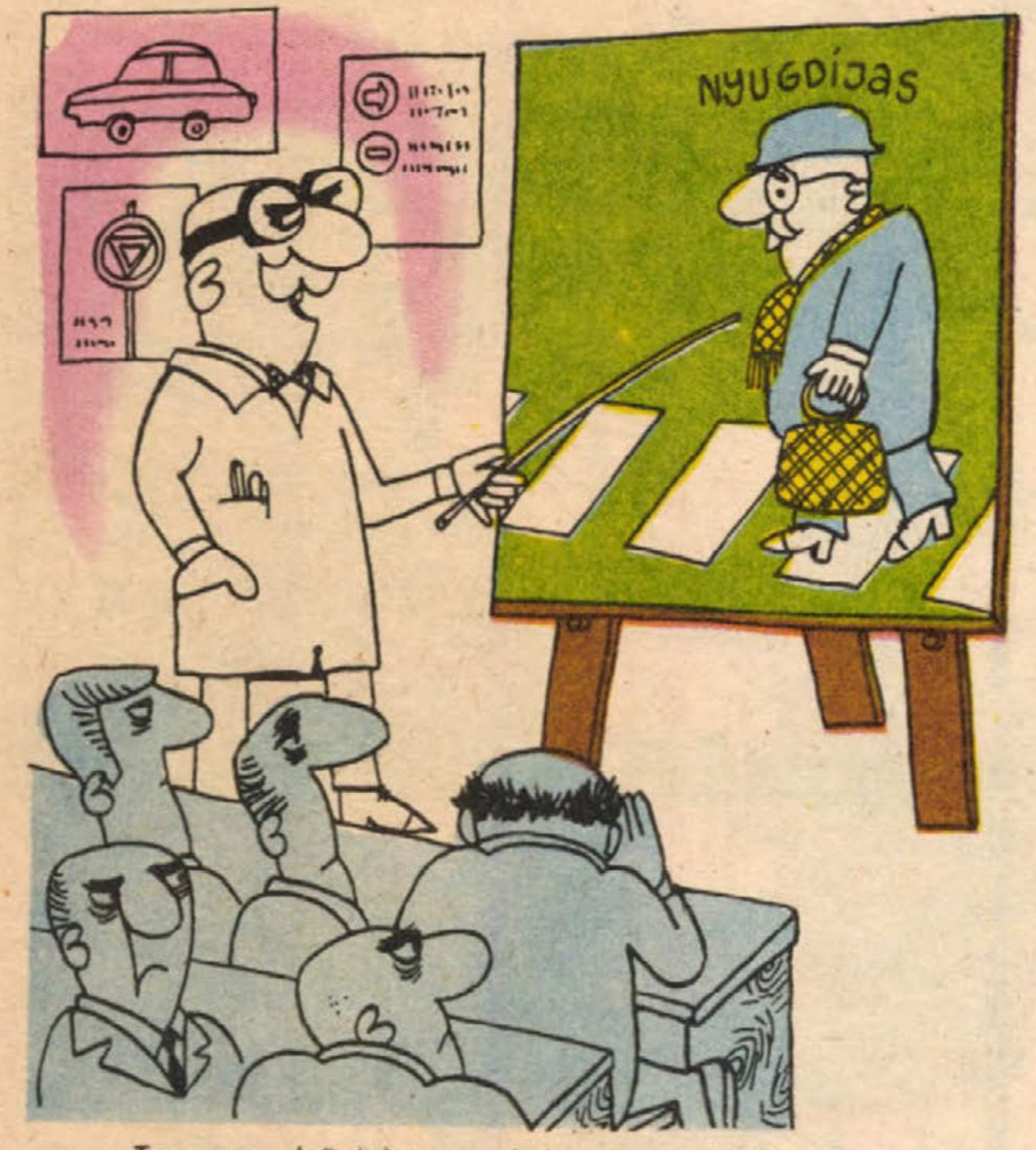

– Tananyagbővítést a gépkocsivezető iskolában ...

Endrődi István:

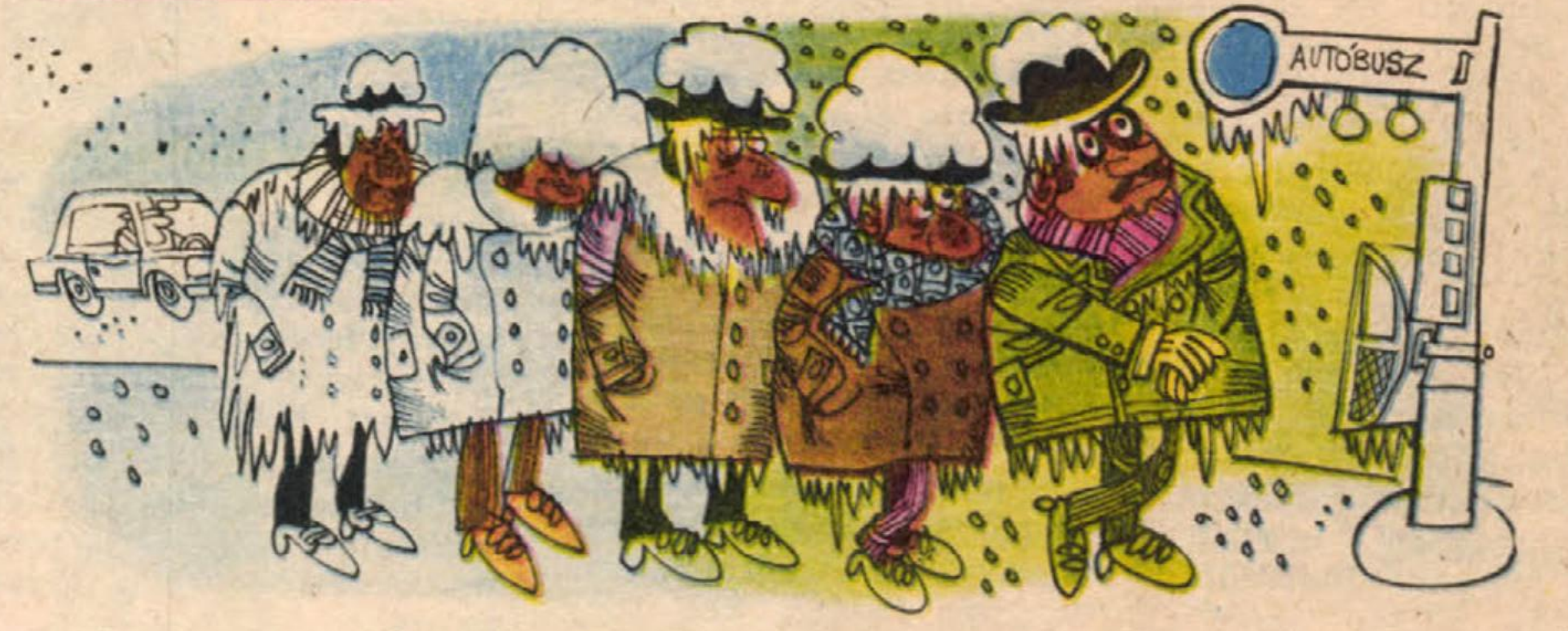

– A tizenkettes buszt ...

Fülöp György:

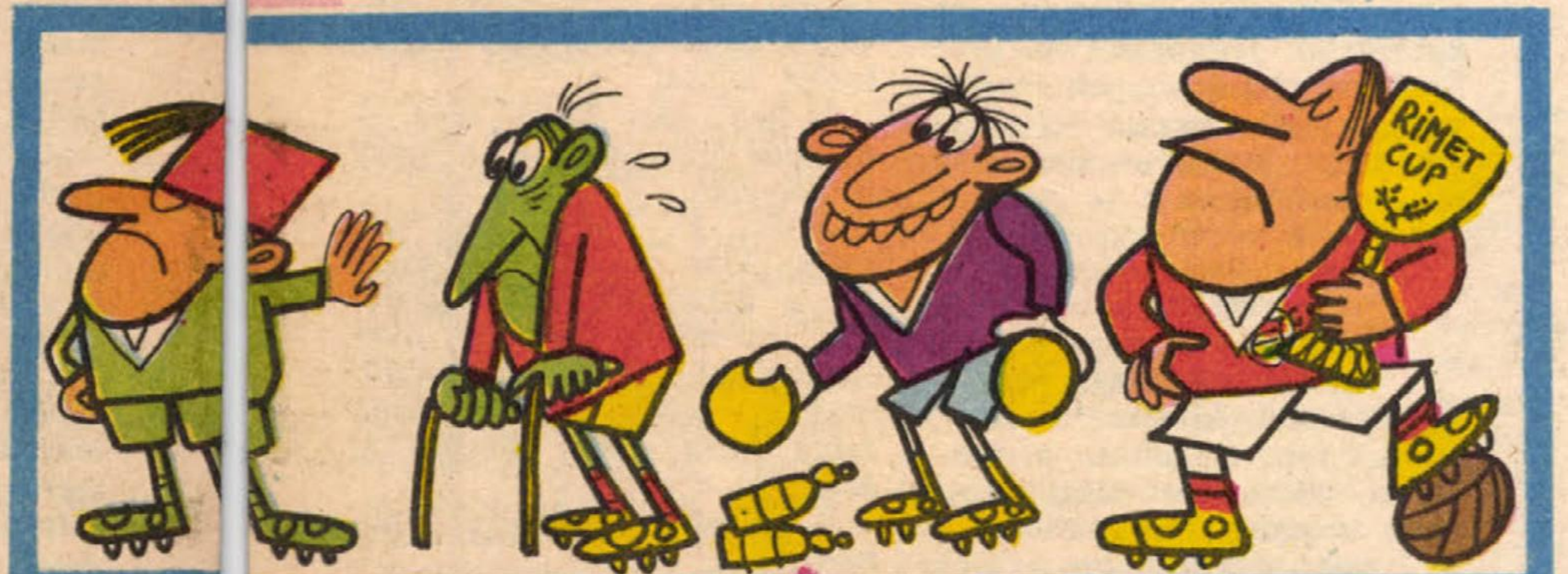

– Marokkó visszalép, az angolok csúszt kapnak, a többiek áttérnek a tekejátékra és Magyarország, mint a tizenhatos döntő egyetlen résztvevője, ellenfél híján megnyeri a világbajnokságot.

Pusztai Pál:

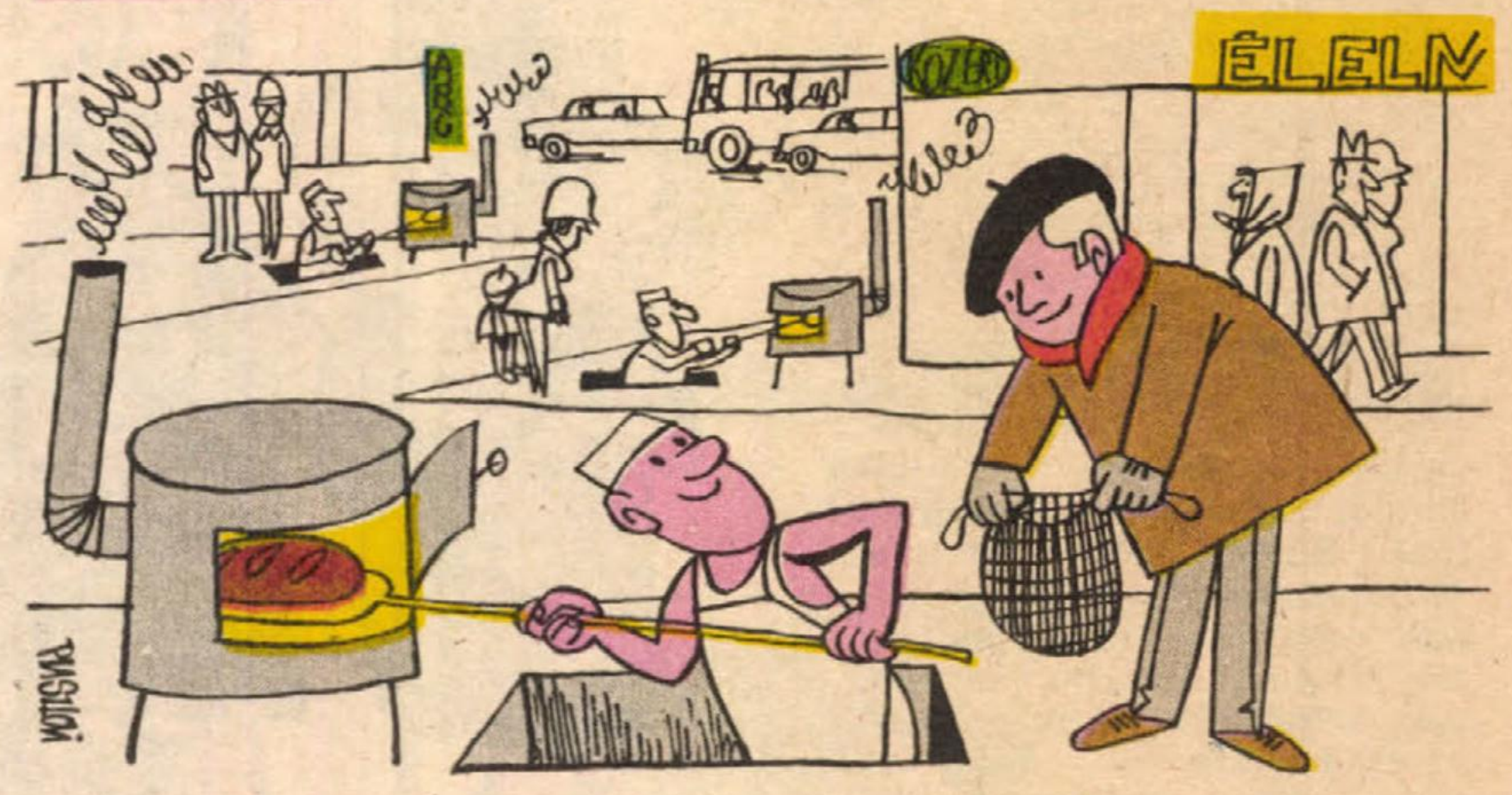

– Mindig legyen friss kenyér!

A MAGYAR VÁSÁRLÓ

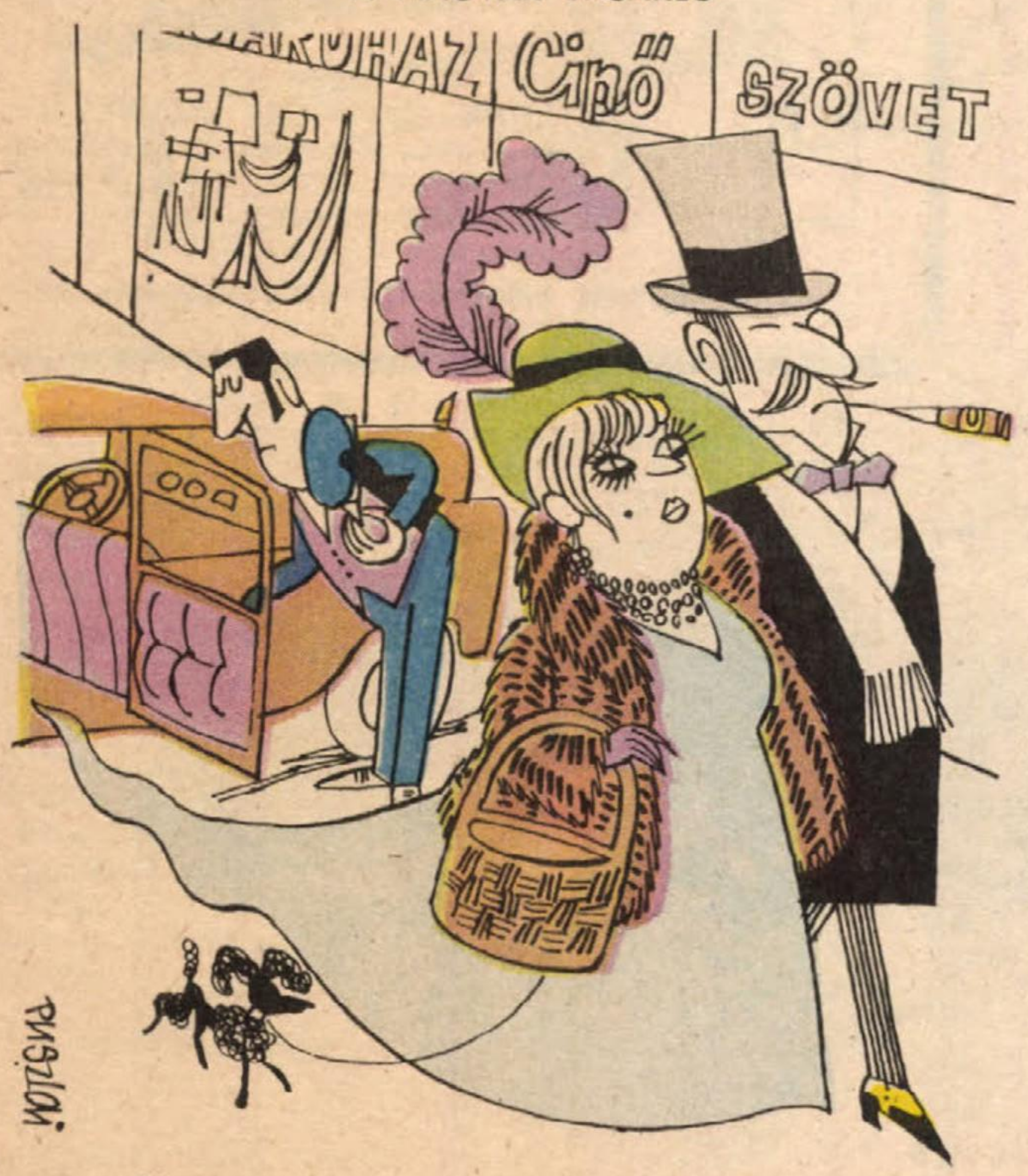

Ahogyan némely árdrágító vállalat elképzeli ...

GR. GORIN

valamit valamiért!

Megállított az utcán, lopva körülnézett, majd suttogva megkérdezte:

— Nem akar venni valamit?

— Mit? — kérdeztem értetlenül.

— Egy ötrubelest.

— Milyen ötrubelest?

— Ezt itt — mondta és odanyújtott egy ötrubeles papírpénzt.

— Hamis?

— Ugyan! Valódi.

Nem értettem a dolgot, de azért megkérdeztem:

— Mennyiért adja?

— Háromért.

Ijedten néztem rá. Rendes fekete kabátban volt, kalapban, szemüvegben. A tekintete becsületes ... „Nem is lesz rossz üzlet" — gondoltam magamban. Odaadtam egy háromrubelest és elvettem az ötöst.

— Köszönöm — mondta csöndesen.

— Nincs miért — feleltem. — Nagyon szívesen. Több ötrubelese nincs?

— Nincs sajnos. De van egy tízrubelesem, az drágább.

— Mennyibe kerül?

— Hét rubel. — Kissé félénken mondta ki ezt a számot, ám rögtön helyesbített. — Nem, mégse, hatért adom.

Átnyújtottam egy ötrubelest és egy egyrubelest, ő pedig ideadta a tízest.

Jól szemügyre vettem a tízrubelest, láttam, hogy nem lehet hamis. Hogy emberem nincs berúgva, ezt is könnyűszerrel állapítottam meg.

— Most látom, hogy van itt még egy ötrubeles — kiáltott fel boldogan —, nem akarja egy hármasért?

— Nagyon szívesen — egyeztem bele a cserébe —, és türelmetlenül vártam, miként végződik ez a komédia.

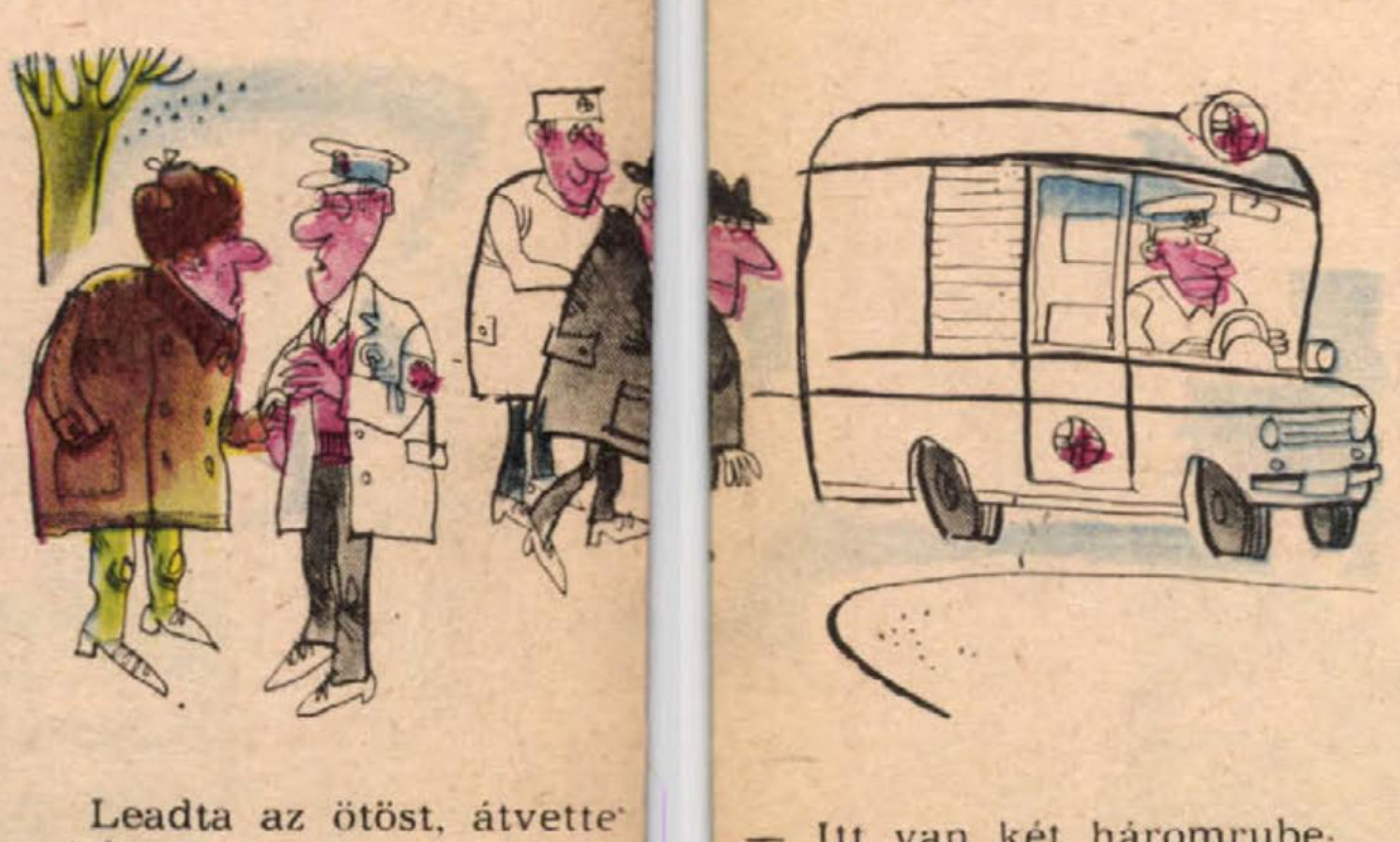

Leadta az ötöst, átvette a hármast.

— Háromrubelest nem ad el? — érdeklődtem.

— Mennyit ajánl érte?

— Egy rubelt — mondtam kiszáradt torokkal.

— Örömmel — válaszolt.

— Itt van két háromrubeles, fogja!

Átvette a két rubelt a hatért, az arca csak úgy ragyogott az örömtől.

Ebben a pillanatban fékcsikorgás hallatszott s egy mentőautó állt meg mellettünk.

Mikor az orvost és a két ápolót meglátta, a kalapos ember felsóhajtott és elindult feléjük.

— Mi az, már megint? — kérdezte tőle mosolyogva az orvos.

— Mit csináljak? — tárta szét karját a kalapos és engedelmesen helyet foglalt a mentőautóban.

Nem tudom, mért nem jöttem rá, hogy őrülttel van dolgom. Félrevontam az orvost:

— Mi baja ennek az embernek? — kérdeztem.

— Pszichés megbetegedés. Az illető regényíró. Az új regényében három kopejkányi gondolat van, de a könyvét két rubelért árusítják. Gyötri a lelkiismeret-furdalás ... Az a mániája, hogy szét kell osztania a honoráriumát ...

— Szegény — dünnyögtem s továbbmentem. Ahogy lépkedtem az utcán, szörnyű rossz hangulatom támadt. Egyre a szemüveges, becsületes szemű emberre kellett gondolnom. És csöndes hangjára, kedves mosolyára. Aztán, nem tudom miért, a tudományos kutatóintézetre gondoltam, ahol dolgozom. És a munkámra ... És a prémiumra, amit a negyedév végén kaptam ... Valami ránehezedett a mellemre, fejemben apró harangok kezdtek zenélni ... És ekkor megállítottam az első járókelőt, lopva körülnéztem, majd előkotorva zsebemből egy ötrubeles papírpénzt, suttogva megkérdeztem:

— Nem akar venni valamit?

(Oroszból fordította: Pető Miklós)

A FOKHAGYMA GYÓGYHATÁSA

A jelenlegi influenzás és meghüléses napokban érdeklődésre tarthat számot az a hír, amely a fertőző influenza és nátha ellenszeréről szól. Dr. A. J. Tyrrel, aki a meghüléses betegségek elleni angol kutatócsoportot vezeti, egy sajtóértekezleten kijelentette, hogy valamennyi eddig kipróbált gyógyszer közül a fokhagyma mutatkozott a leghatásosabbnak. Amikor megkérdezték tőle, hogy ennek az ősidők óta gyógyító hatásúnak ismert növénynek mely hatóanyagáról van szó, a tudós a fejét rázta:

– Nem erről van szó. Erősen fokhagymás ételeket kell enni, és akkor az influenzás és náthás betegek olyan messzire elkerülik az embert, hogy nem tudnak sem ránk köhögni, sem ránk prüszkölni.

TÉLI ÖRÖMÖK

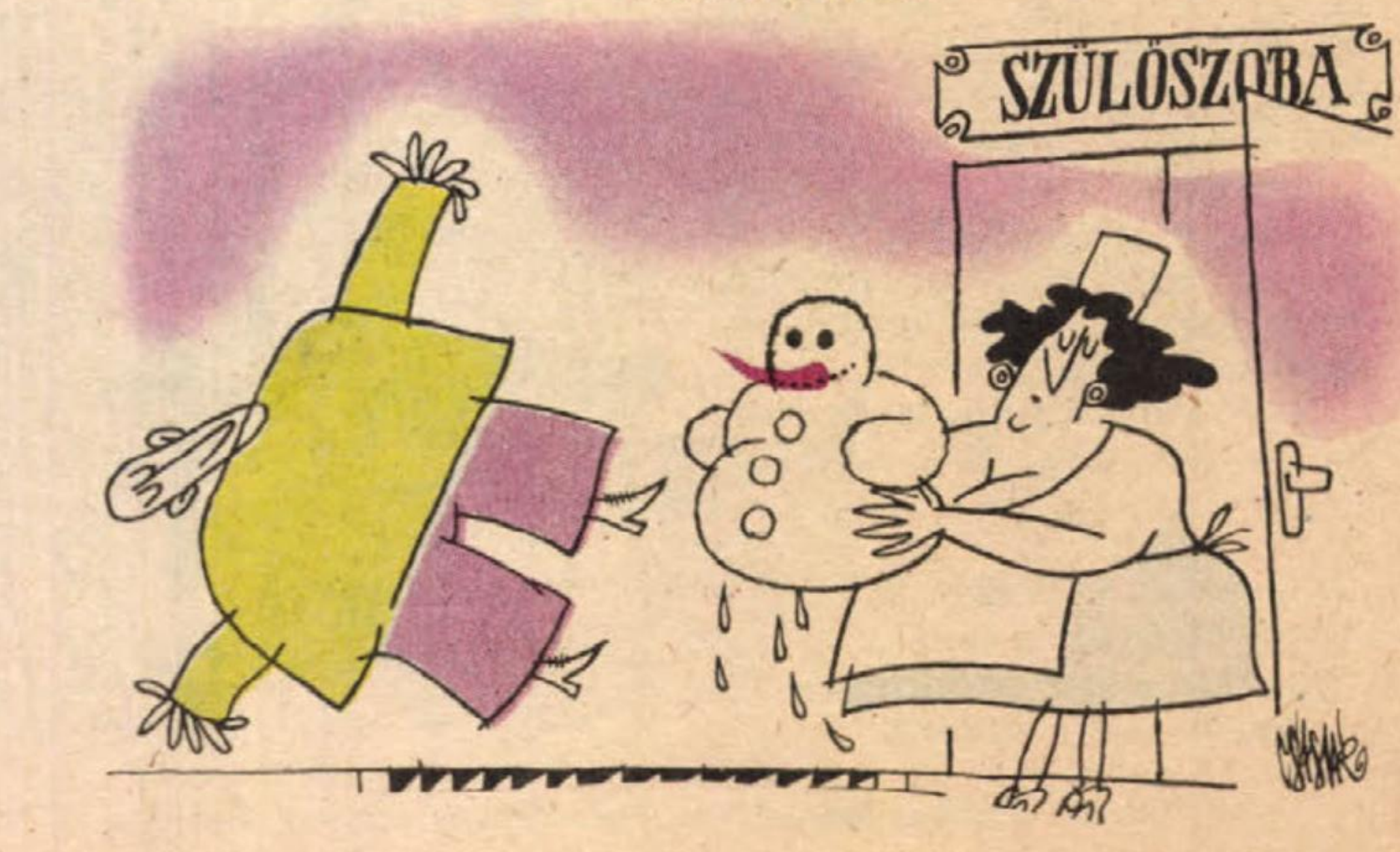

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Három kis vers, három emlék...

Az első két strófát 1889-ben írtam és ugyanabban az évben jelent meg nyomtatásban. Tehát ennek pontosan nyolcvan éve. A kis vers, mely Forgó Bácsi (Ágai Adolf) „Kis Lap" című gyermekújságjában látott napvilágot, így szólt:

Elfonnyadt a levél,
Hervadt a határ is,
Más hazába indul
A dalos madár is.

Búsan suttog a fa,
Búsan zúg a berek
Mintha azt susogná:
„Kis madár, Ég veled!"

A második vers dátuma ugyanaz az esztendő. Negyedik elemista voltam Debrecenben és szüleim beírattak Alföldi tánctanító tánciskolájába. Büszke voltam erre a kitüntetésre, de a kis pajtások egyáltalán nem óhajtották megadni az „ifjú táncos"-nak kijáró tiszteletet. Bizonyosság erre az, hogy az egyik tízéves kolléga a következő strófával tisztelt meg:

Farkas úr most nagy úr,
Mert táncolni tanul.
Most járja a hopsza-polkát:
Ördög vinné el a dolgát.

A harmadik strófa már jóval később keletkezett. Második gimnazista voltam, és — ma sem tudom, mi okból — Szepinek hívtak. Egyszer, amint a felvidéki városka kiskocsmája előtt hazafelé igyekeztem, a nagy diákok az ablakon rám kopogtak:

— Kis Szepi, te is Imre vagy, ugye? Gyere, igyál meg egy pohár bort velünk. Ma van a névnapod!

Még föl se hajtottam a pohár bort, már megjelent a félelmetes „pedellus", akit Picze úrnak hívtak és aki aztán — az elkövetkezendő büntetések okából — sorra felírta a „lumpoló" diákok neveit. Engem nem írt fel, mert hirtelen rám borítottak egy köpönyeget.

Már harmadnap megszületett a helyzetre illő, alkalmi strófa:

Lumpolt a Szeppl
Mig ráborult a lepl
Igy jár a kis dárdafi, ha
Nagyok közt szerepl.

Farkas Imre

NÉVTELEN LEVÉL

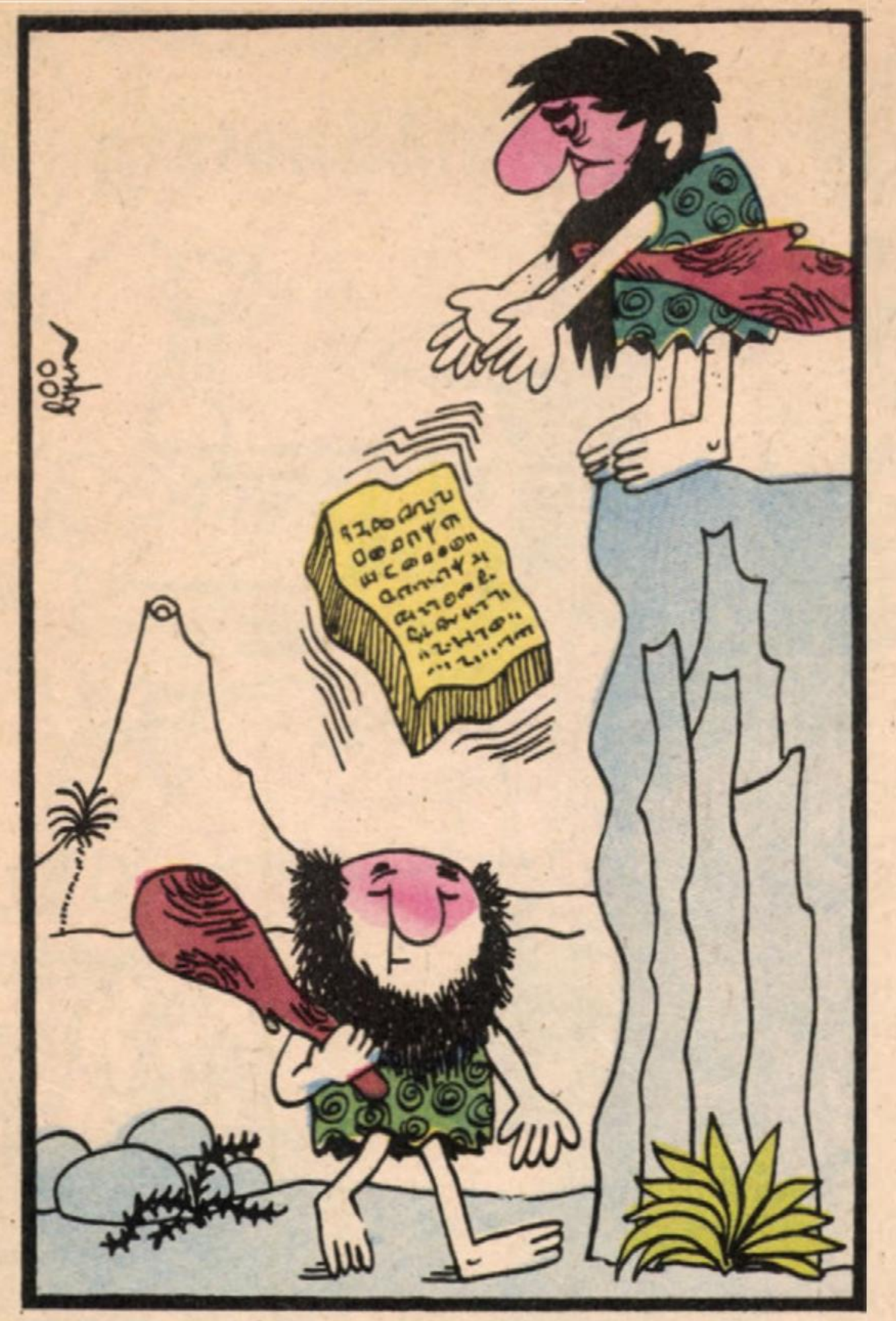

NŐI DOLGOK

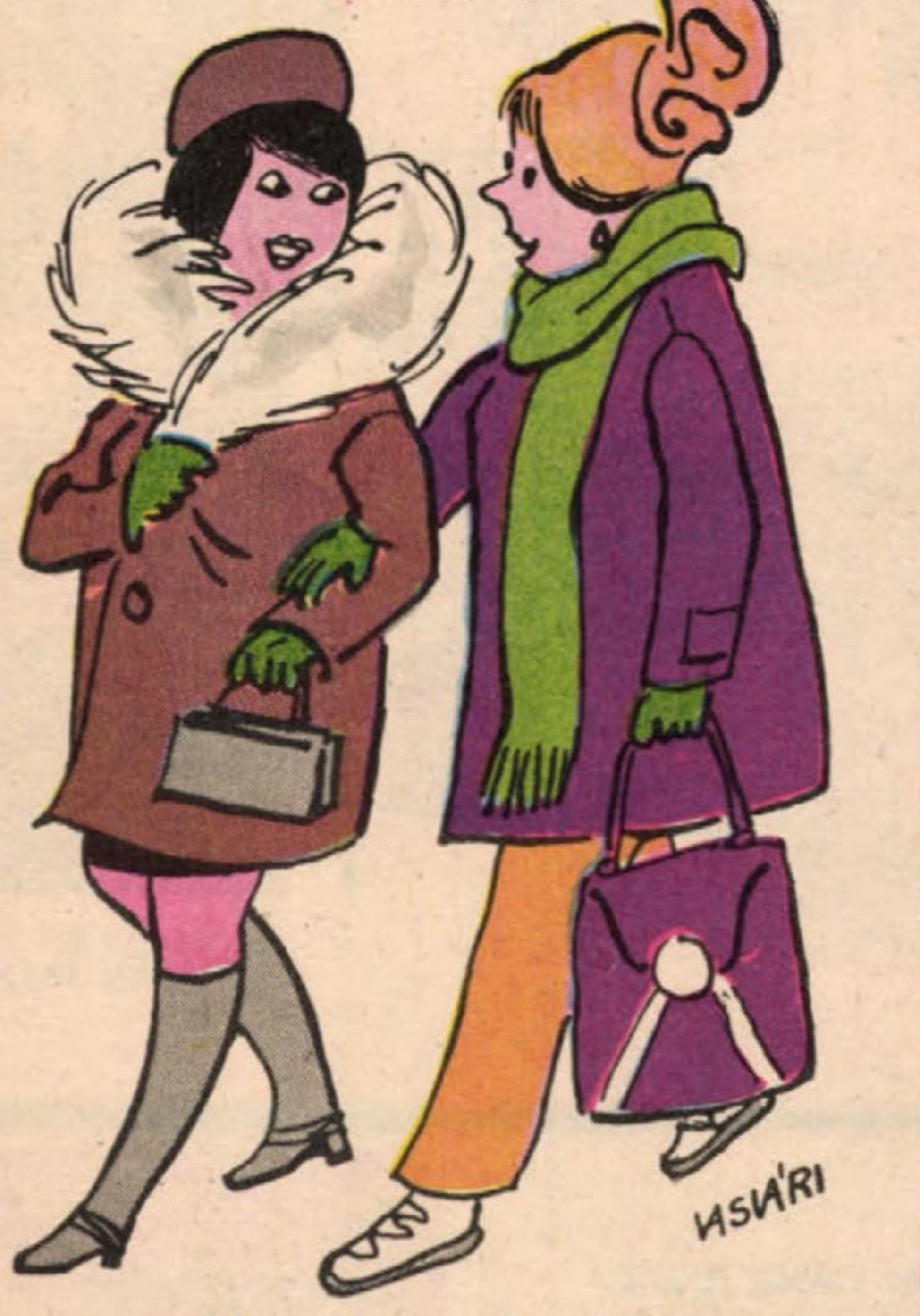

– Most kinek udvarolsz?..

CSOPORTOS ESKÜVŐ A DIVAT

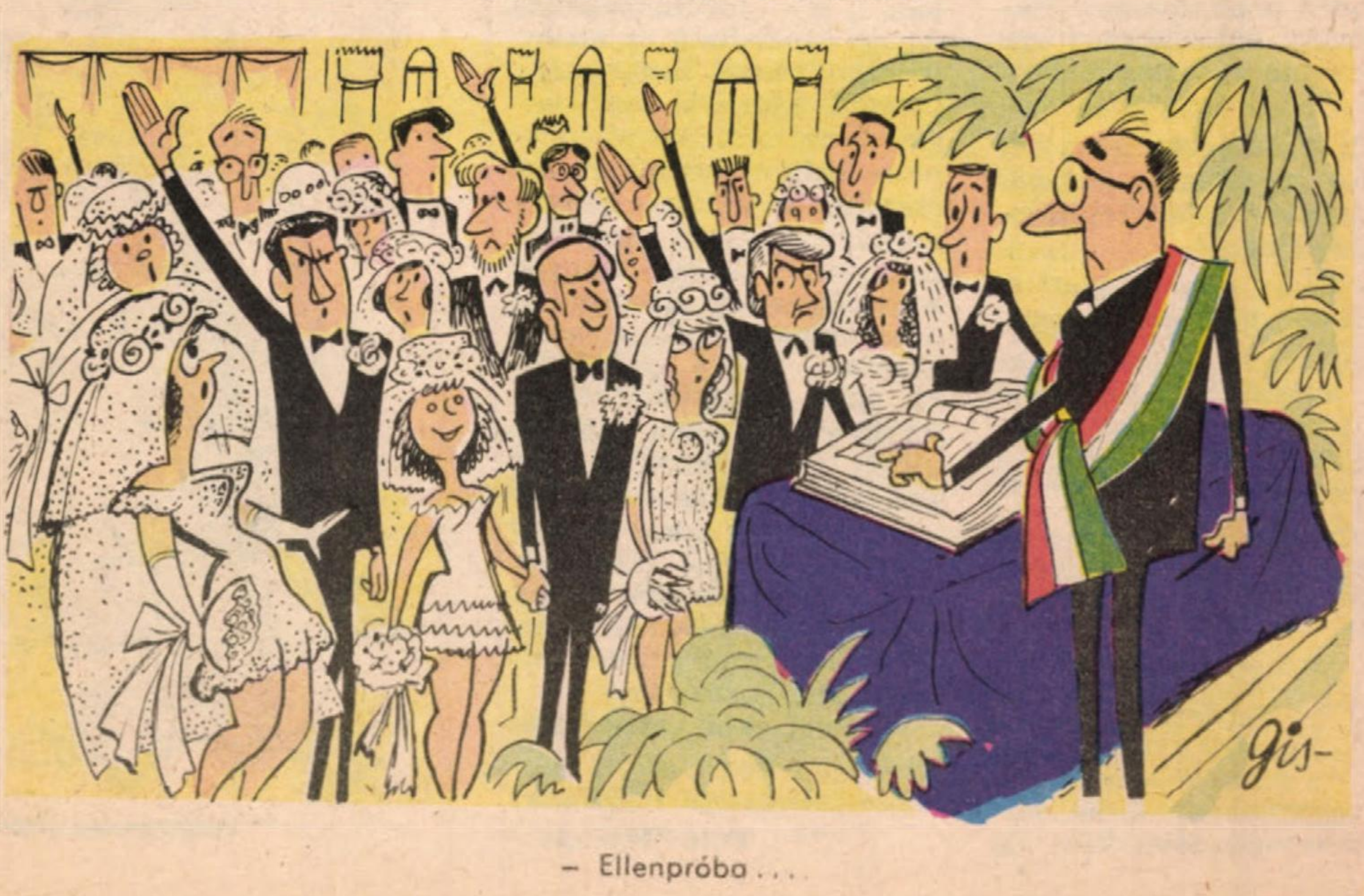

– Ellenpróba . . .

FANTASZTIKUS NOVELLÁK

KÉRVÉNY

A hivatal osztályvezetője barátságosan, jóakarattal szólt az ügyfélhez:

— Egyenes és őszinte ember vagyok. Nem szeretném, ha hamis illúziókba ringatná magát. Ön a mai napon benyújtotta kérelmét. Most azt kellene mondanom: várjon türelemmel, postán értesítjük. De nem ezt mondom. Ön igenis legyen türelmetlen. Keressen fel már a jövő héten. Ha azt üzenem, hogy házon kívül vagyok, rántsa fel a szobám ajtaját, vonjon felelősségre. Csapjon az asztalra, nyissa ki a száját. Mondja meg keményen, hogy ez felháborító, tűrhetetlen! Követelje, hogy azonnal, haladék nélkül intézzük el az ügyét!

Az ügyfél hálásan nézett az osztályvezetőre:

— Nagyon szépen köszönöm a jó tanácsot. Tehát, ha jövő héten eljövök, és határozott hangon követelem, hogy intézzék el a benyújtott kérelmemet, mit tetszik majd válaszolni?

— Őszinte, egyenes ember vagyok. Azt fogom válaszolni, barátom, hogy engem nem lehet semmiféle kemény és határozott fellépéssel megfélemlíteni. Nem vagyok ijedős. Várjon türelemmel. Postán értesítjük. Tehát viszontlátásra a jövő héten...!

TOJÁS

A varieté közönsége feszült figyelemmel kísérte a nagy produkciót. Hugolini, a zseniális bűvész és illuzionista, érces hangon kijelentette:

— Hölgyeim és uraim! Szíveskedjenek megvizsgálni a cilinderemet. Amint látják, teljesen üres. Az önök szeme láttára friss tyúktojásokat fogok elővarázsolni belőle. Muzik! — biccentett a zenekar felé. Halkan zsongott az érzelmes melódia, és Hugolini fölényes mosollyal varázsolt elő tojásokat a cilinderéből. Amikor egy hatalmas tál színültig megtelt tojással, a zenekar tust húzott és a bűvész elegáns meghajlással, fogadta a tomboló tapsvihart. Aztán a Mester lassan elindult az öltöző felé, ám az első sorból egy jól megtermett asszonyság eléje állt:

— Hogy adja darabját?

A bűvész megtorpant és udvariasan válaszolt:

— Asszonyom, ez nem eladó.

A nő izgatottan hadonászott:

— Ugyan már, ne játssza meg magát! Önnek is jól jön egy kis mellékes. A piacon meg az üzletekben olyan apró tojásokat árulnak, mint egy dió. Ön viszont nagyon szép, gusztusos tyúktojásokat varázsolt elő a cilinderéből. Szívesen adok darabjáért három forint húszat.

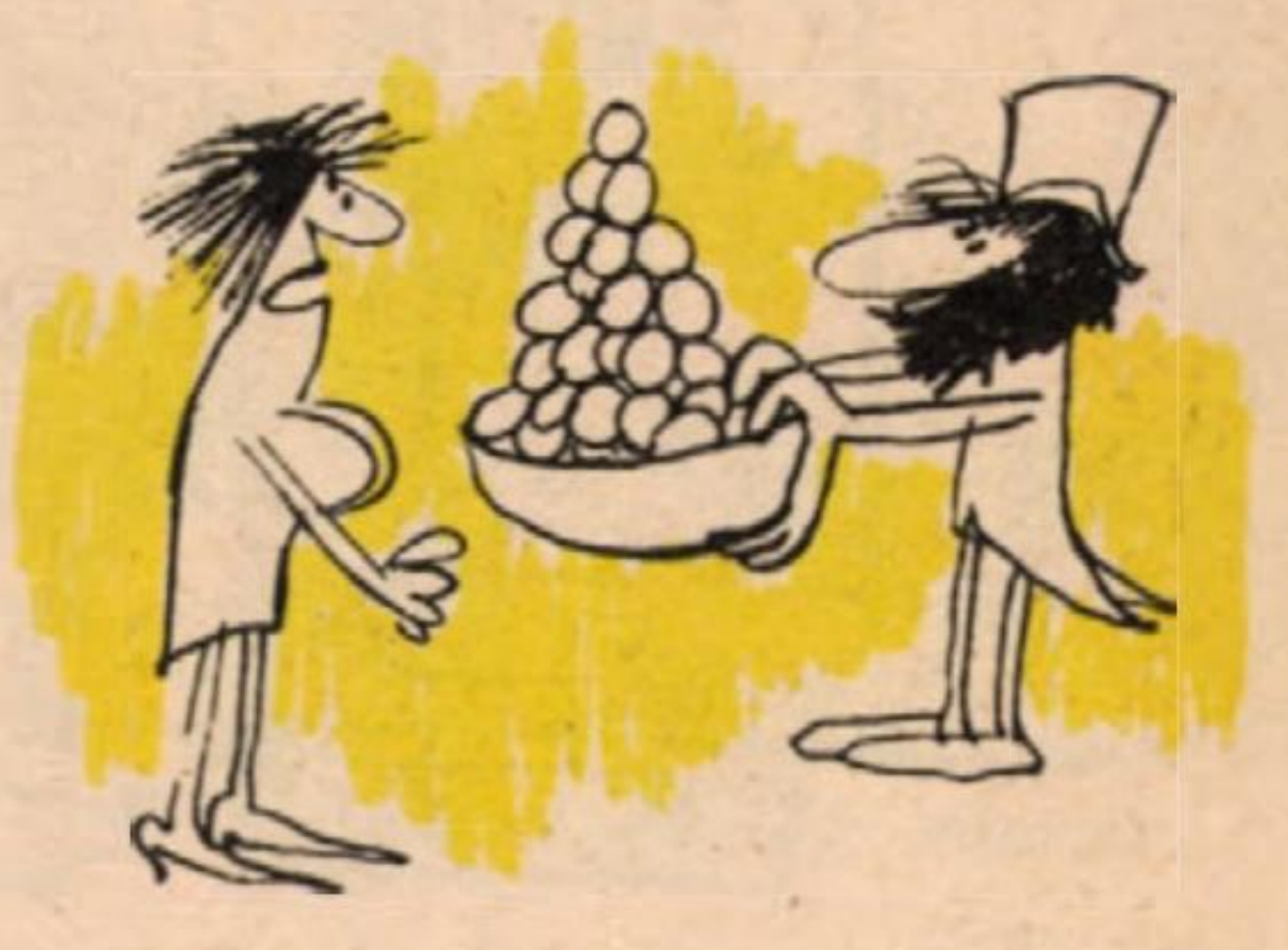

— Szó sem lehet róla — mondta határozottan a nagy illuzionista.

— Én jó háziasszony vagyok. Nem mondok le ezekről a gyönyörű tyúktojásokról. Átveszem darabját négy forintjával. De ez az utolsó szavam. Adja ide az árut, amíg meg nem gondolom! Hoci, itt a pénz!

A Mester megtörten bólintott:

— Nem tudok ellenállni a kitűnő ajánlatnak. Parancsoljon. 132 tojás, az annyi mint... Kassza 528 forint. Köszönöm alássan. Kérem, ajánljon ismerőseinek. Nálam mindig friss, lámpázott árut kapnak. Legyen szerencsém máskor is!...

Galambos Szilveszter

EGY SZERÉNY ZONGORISTA

A 80 éves Artur Rubinstein nemrég Londonban hangversenyezett. Amikor nyilvánosságra került, hogy a nagy zongorista hangversenyt ad, a jegyeket órák alatt elkapkodták. Az öreg Maestro így magyarázta meg sikerének okát:

– A fiatalok tízszer olyan jól zongoráznak, mint én, ám nekem minden hangversenyemről azt hiszik, hogy ez lesz az utolsó. Valamit én is fejlődöm, de sok időt vesz igénybe az, hogy most írom emlékirataimat. Már hatszáz oldalt írtam.

Amikor megkérdezték tőle, hol tart, így válaszolt:

– Most vagyok huszonkét éves.

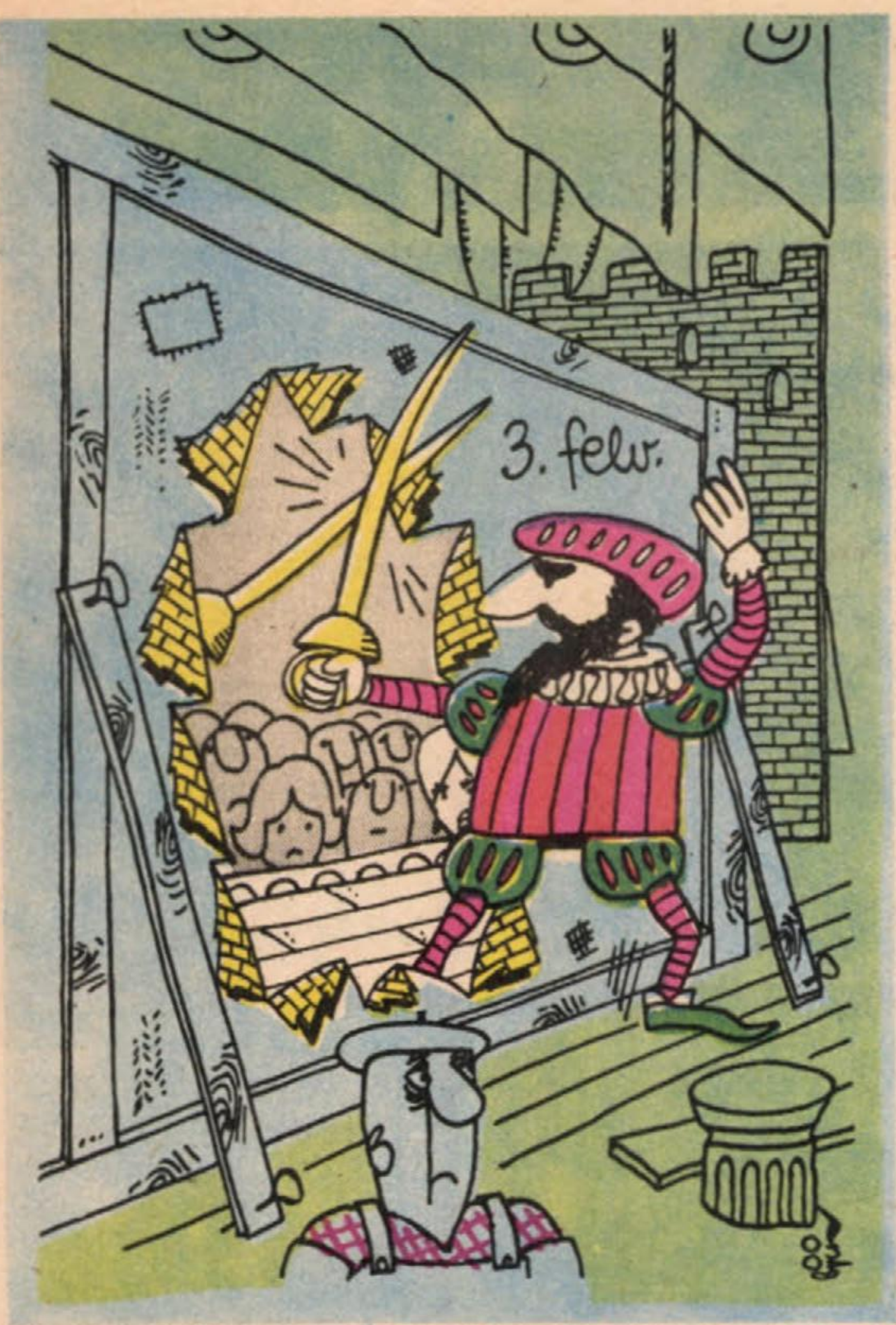

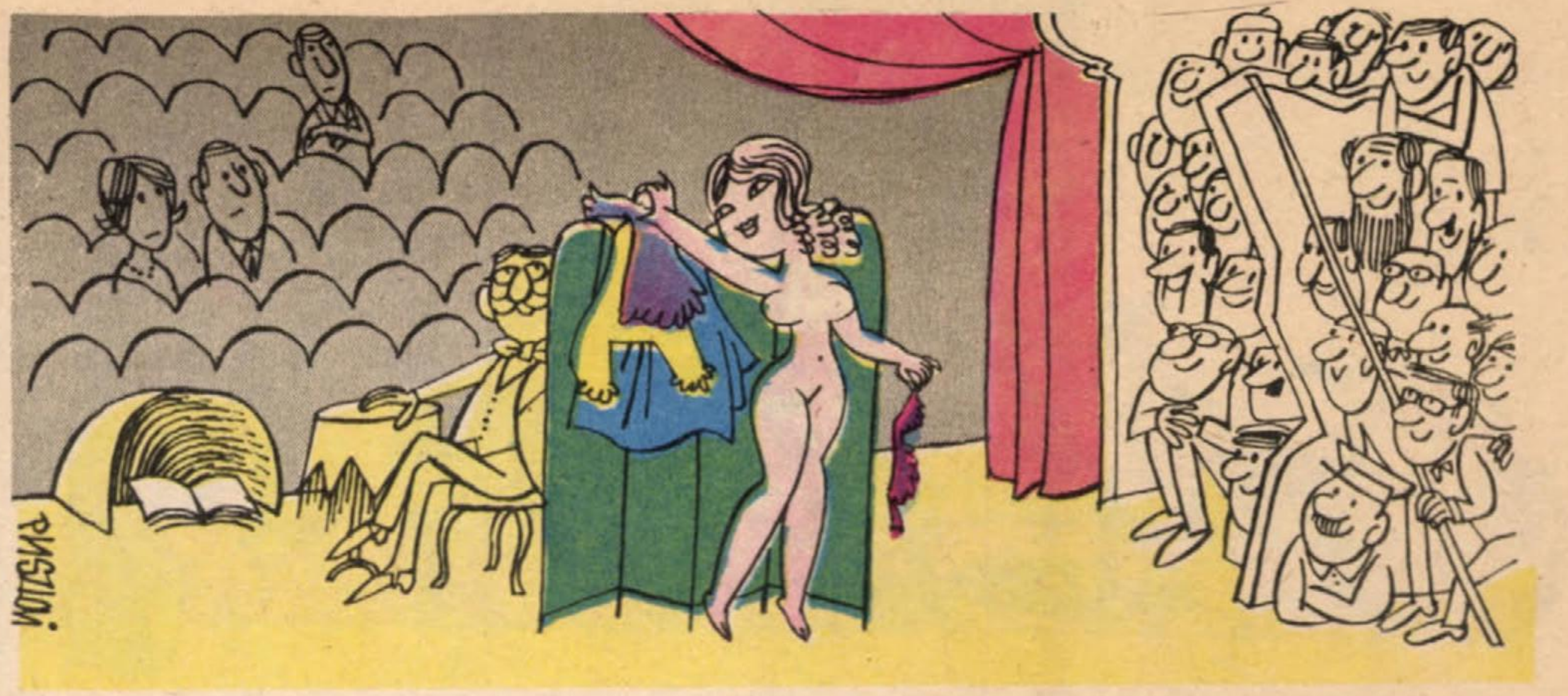

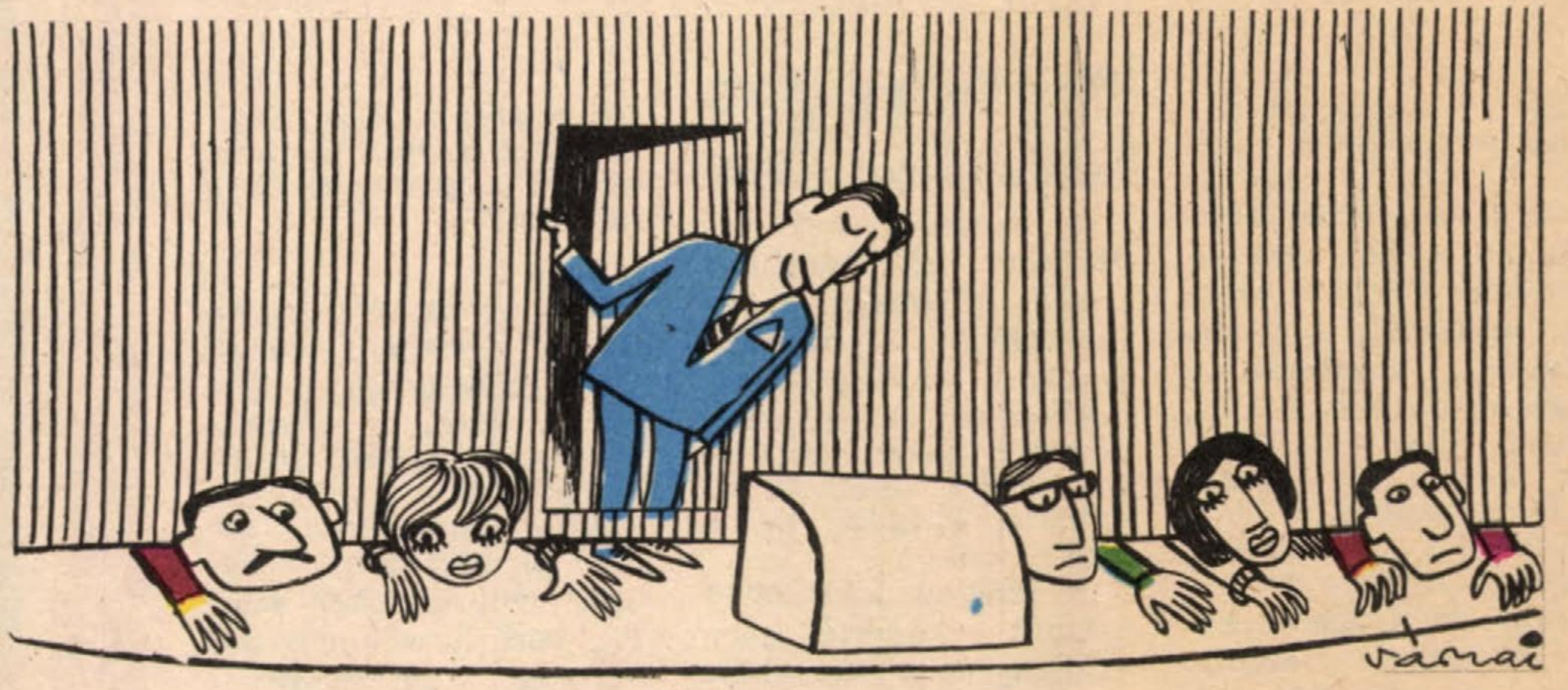

SZÍNPAD

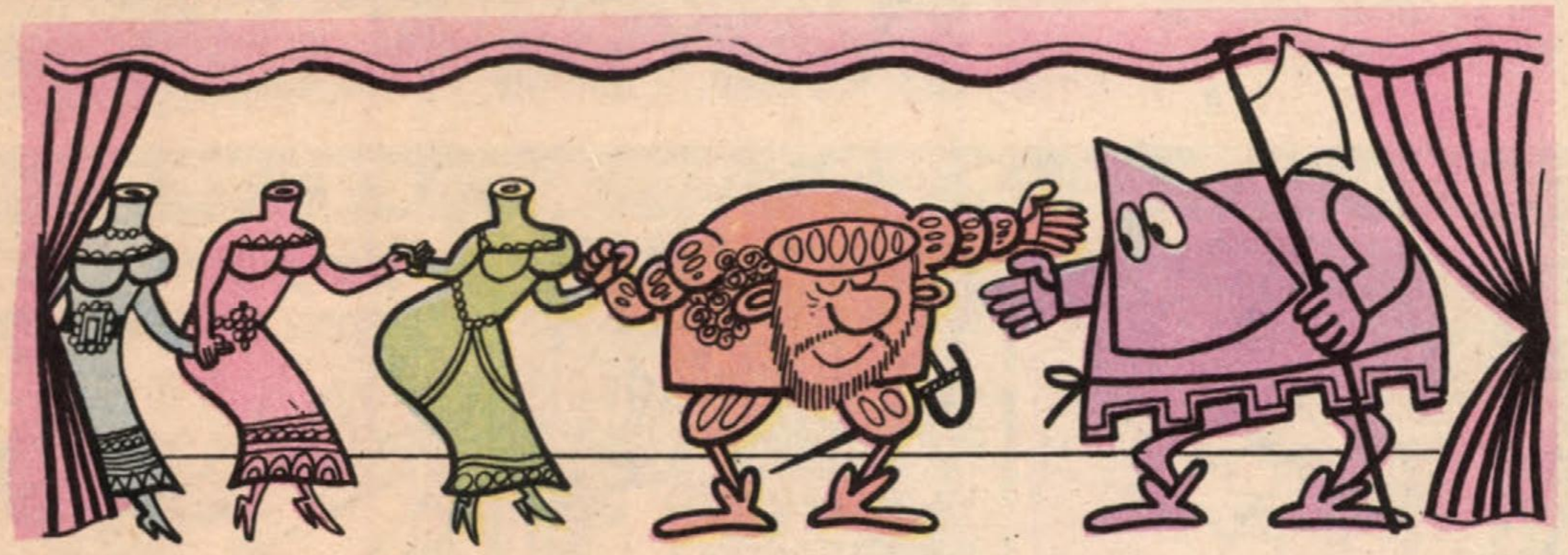

BALÁZS-PIRI,
PUSZTAI,
VÁRNAI,
FÜLÖP,
SAJDIK,
SZÜR-SZABÓ,
CSÁSZÁR

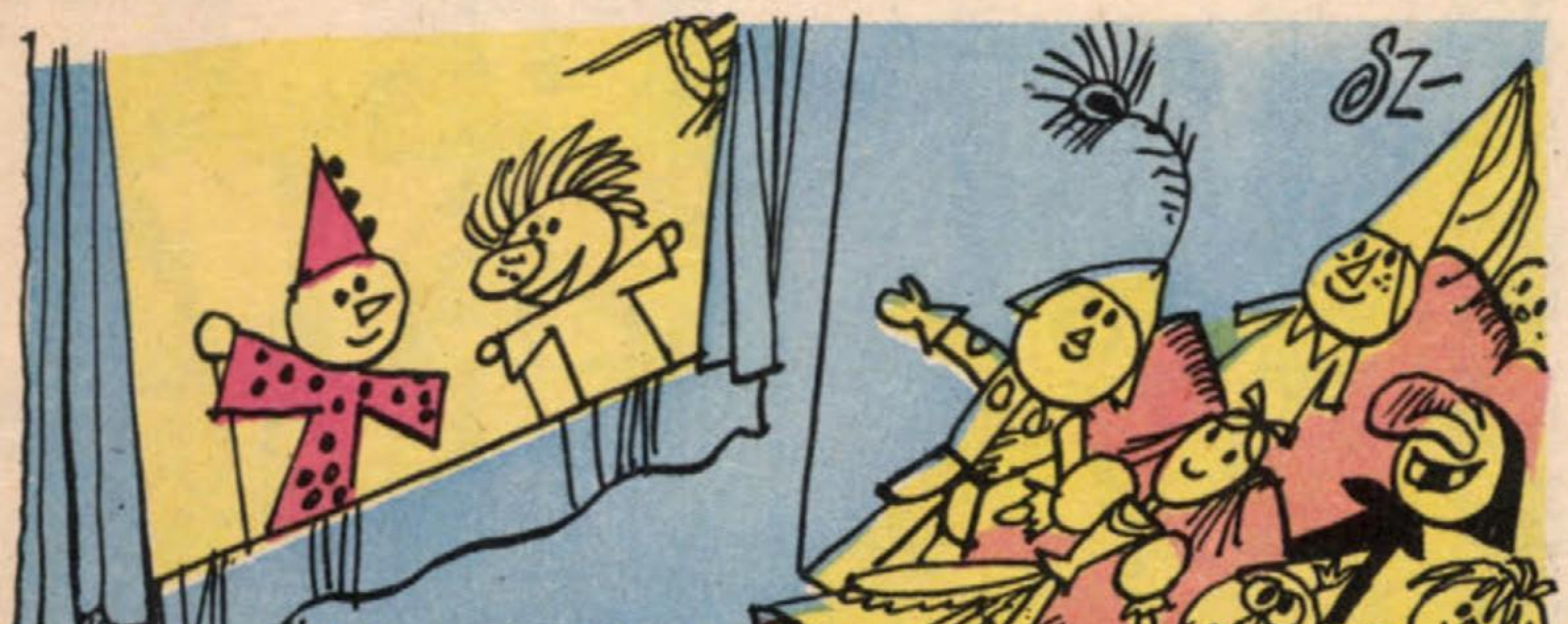

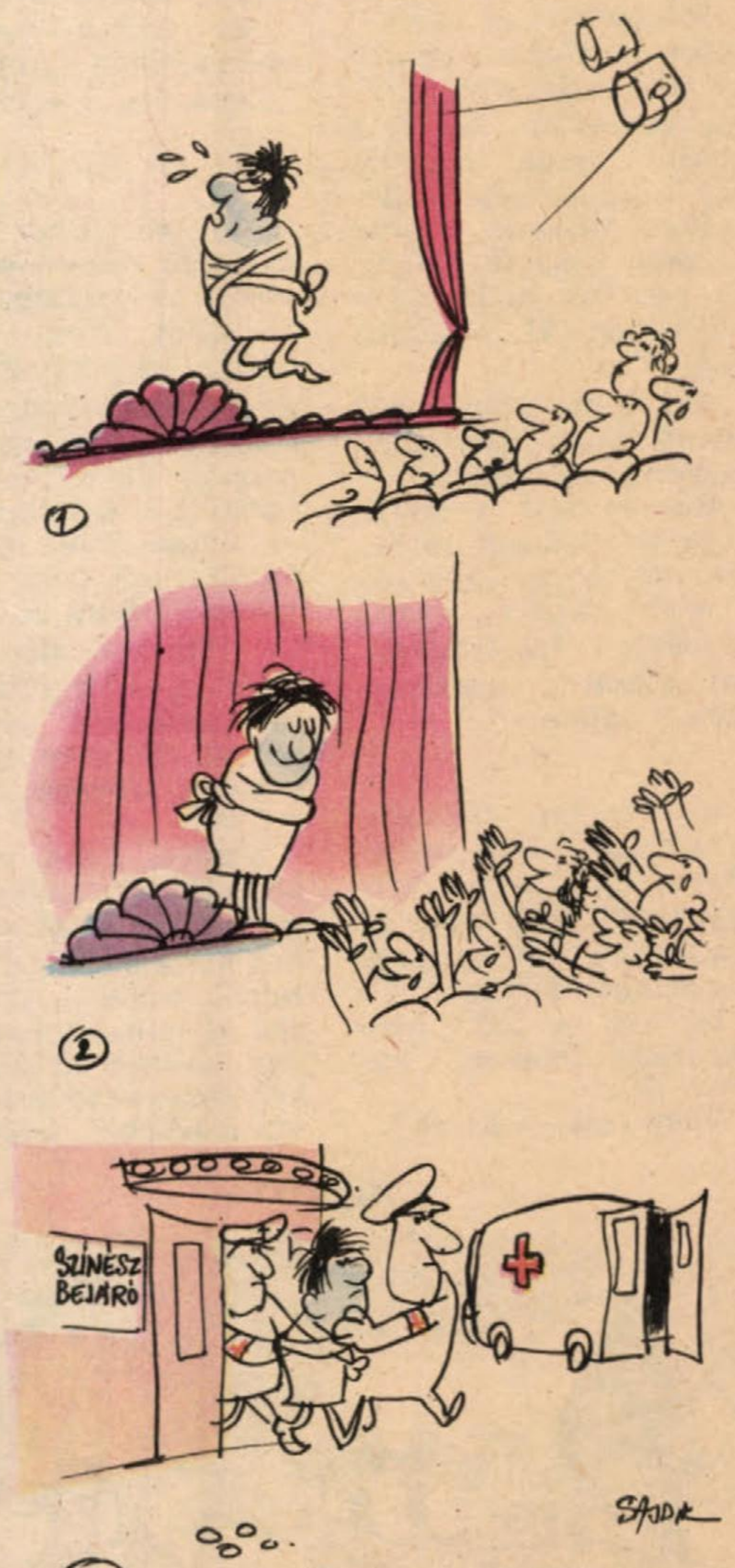
①
②
SZÍNÉSZ BEJÁRÓ
SAJDIK
③

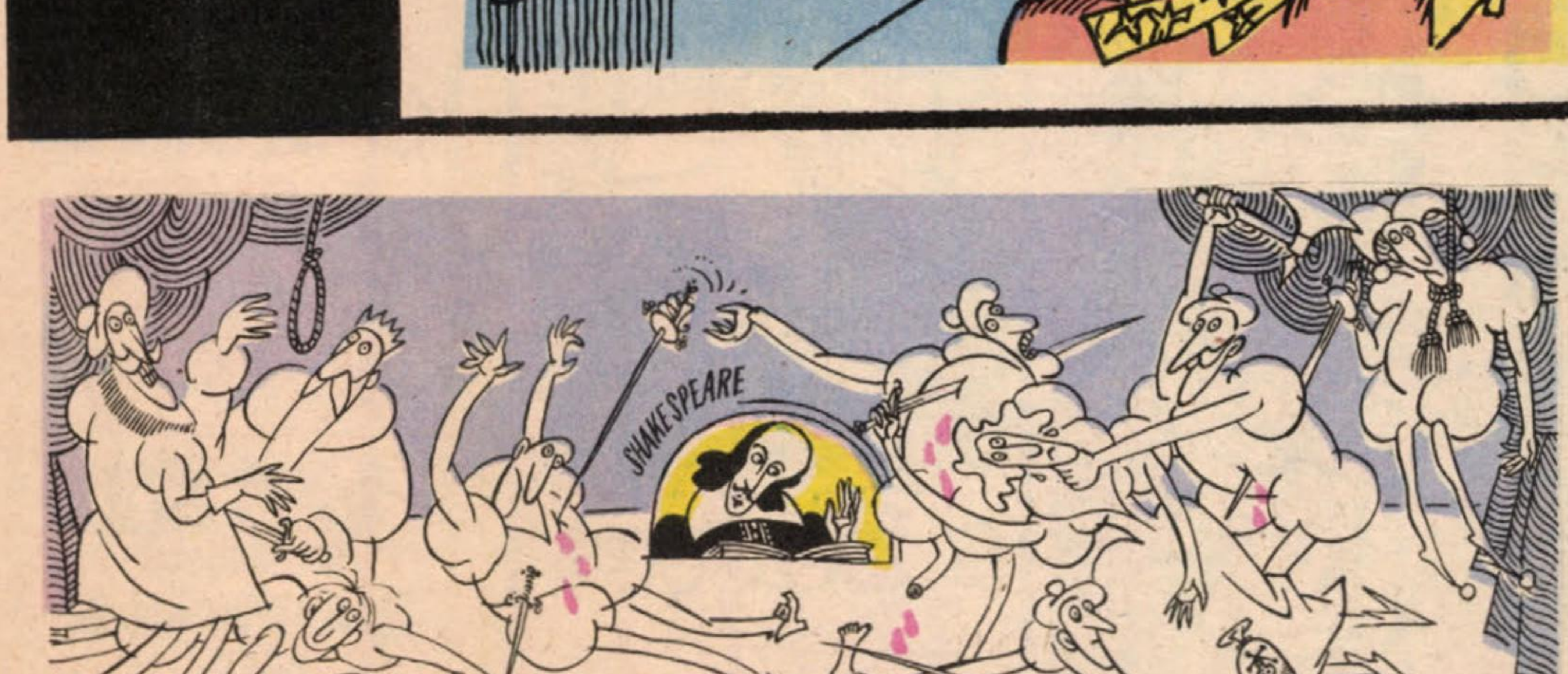
SHAKESPEARE

ELŐREGYÁRTOTT FOGADÓBIZOTTSÁG

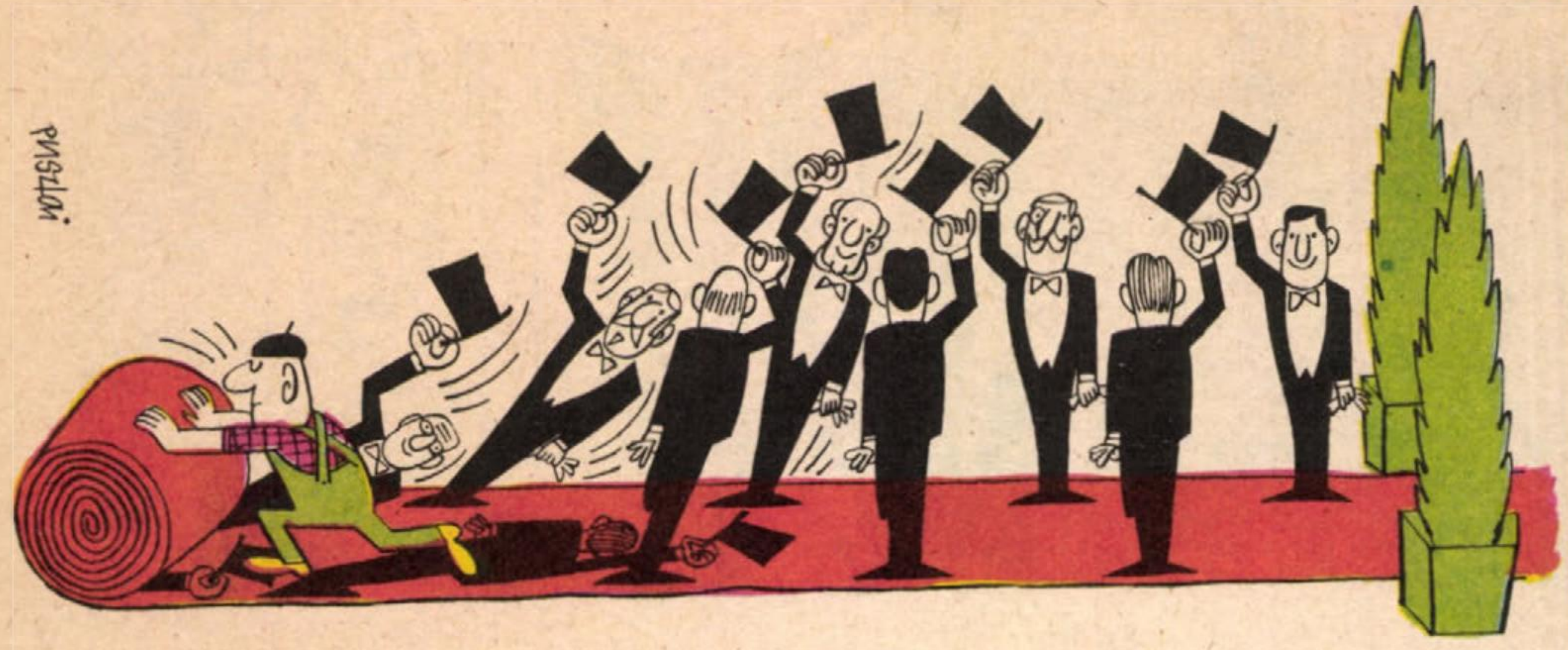

HOGYAN TEHETJÜK MÉG KÖZVETLENEBBÉ A TÉVÉ-BEMONDÁST?

Szűr-Szabó József rajzai

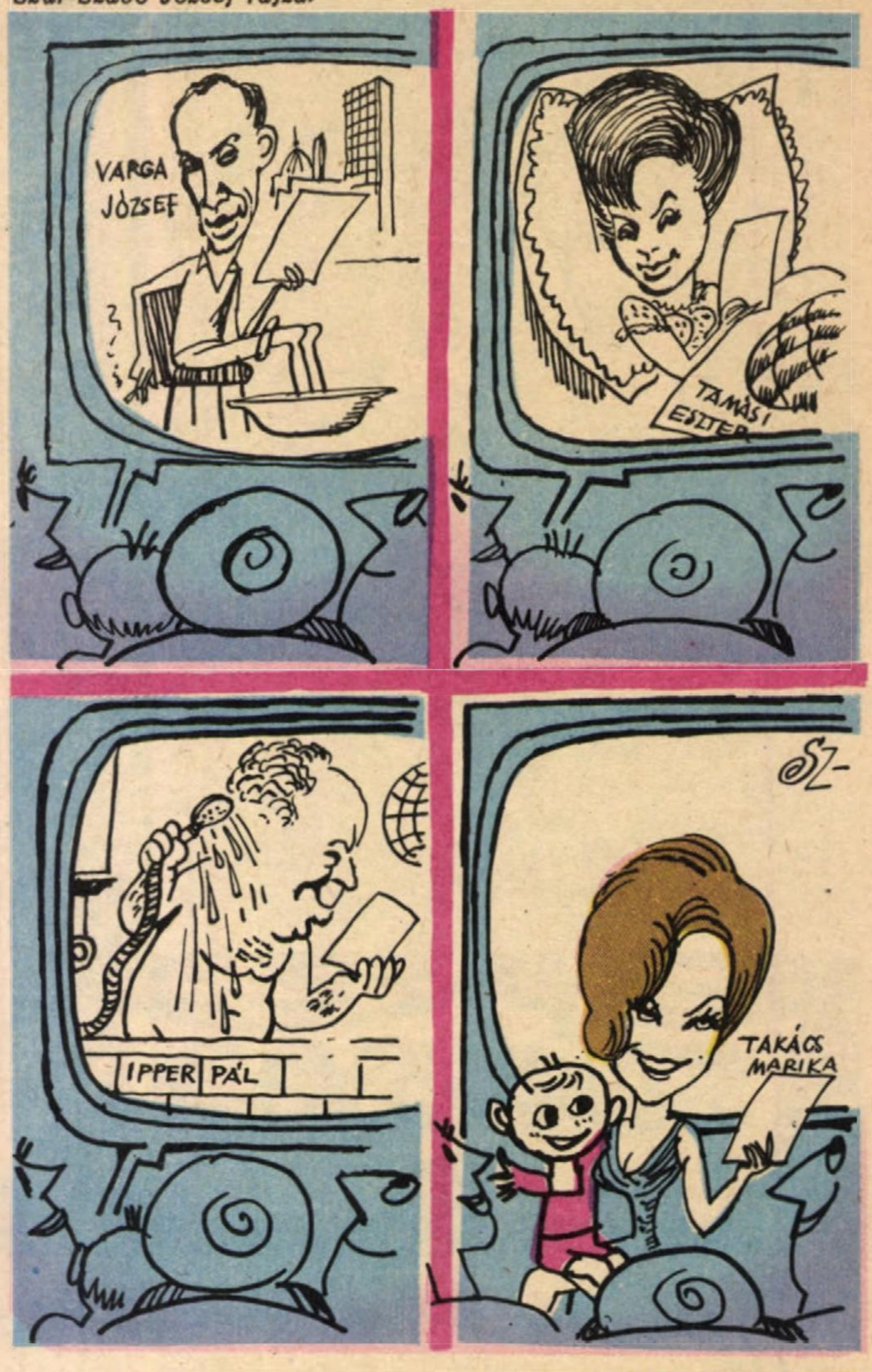
VARGA JÓZSEF
TAMÁSI ESZTER
IPPER PÁL
TAKÁCS MARIKA
SZ-

APRÓSÁGOK

Két nyomtatvány akadt a kezembe nemrég. Az egyiket egy injekciós dobozban találtam: használati utasítás, állítólag magyar nyelvű. Legalábbis, a nyelv, amelyen fogalmazták, nagyon hasonlít a magyarra. Íme két mondat belőle, kóstolónak:

„Elsö használat elött Zylindert mégegyszer egy vászonyrongyal kitörülni, többi részleteket jól kitisztitani, kiöblitenni és kiszáritanni. Sterilizállás az Autoklvban ugymint a Forrólevegöben 200° C-ig jotáll."

Mentségül szolgálhat talán az, hogy a nyomtatvány valószínűleg külföldön készült. Ám az a másik cédula, amelyet egy kardigánhoz mellékelve találtam, hazai termék: a Ságvári Nyomda remeke. A 15 soros szövegben 21 betűhiba van!

Hát nincs senki, aki ellenőrizné, korrigálná ezeket a szövegeket?

Holnap lesz a napja, hogy feladok egy hirdetést az összes lapokba:

„Kereskedelmi nyomtattvánjok lektorállását, korigálásátt, szakértelemell válalom."

*

A Magyar Horgász, svájci laptársára hivatkozva, hírül adta, hogy egy genfi férfi egy 89 cm hosszú *5700 kg súlyú pisztrángot* fogott.

De hisz az már nem pisztráng lehetett, hanem bálna!

Vagy csak — kacsa?

A Dunántúli Naplóban olvastam egy praktikus angol találmányról, az önműködő ablakról, amely *automatikusan becsukódik,* amint alacsonyan szálló repülőgép ér a közelébe, *és magától kinyílik,* ha a gép elszáll.

A Magyar Ifjúságban viszont ugyanerről a találmányról azt olvashattuk, hogy *automatikusan kinyílik* az ablak, ha közeleg a repülő, *és önműködően becsukódik,* amint elmegy a gép.

Az ember zsebében önműködően kinyílik a bicska, ha ilyeneket olvas!

*

Moziba vittem a minap ifjú barátomat, Józsikát. A csodatevő tűzszerszám című filmet néztük meg együtt. Józsika az általános iskola második évfolyamának nappali tagozatán végzi jelenleg a tanulmányait, az olvasás kissé még nehezen megy neki, a film feliratait félig sem tudta kibetűzni. Mit tehettünk: a többi szülő, és gyermekkísérő példájára, én olvastam félhangosan a szöveget a gyereknek.

Eredeti ötlet volt a MOKÉP-től, hogy egy mesefilmet szinkron nélkül mutatott be! Legközelebb talán a feliratozás is elmaradhatna, s úgy kellene kitalálni a képből és az idegen nyelvű szövegből, hogy miről is szól a film. Szabad tere nyílna legalább közben a gyermeki fantáziának!

*

Egy hangulatos karácsonyi riportban olvastam: „Készülnek a lucok, a vörös- és ezüstfenyők és beállnak karácsonyfának".

Kicsit megkésve, de az idei karácsony előtt talán még idejében szólok: vörösfenyőt ne használjanak karácsonyfának! Ugyanis ez az egyetlen fenyőfajta, amely ősszel elhullatja a lombját, s egy csupasz ágú fa igazán nem mutatós karácsonykor!

R. B.

TÉLI ETETŐ

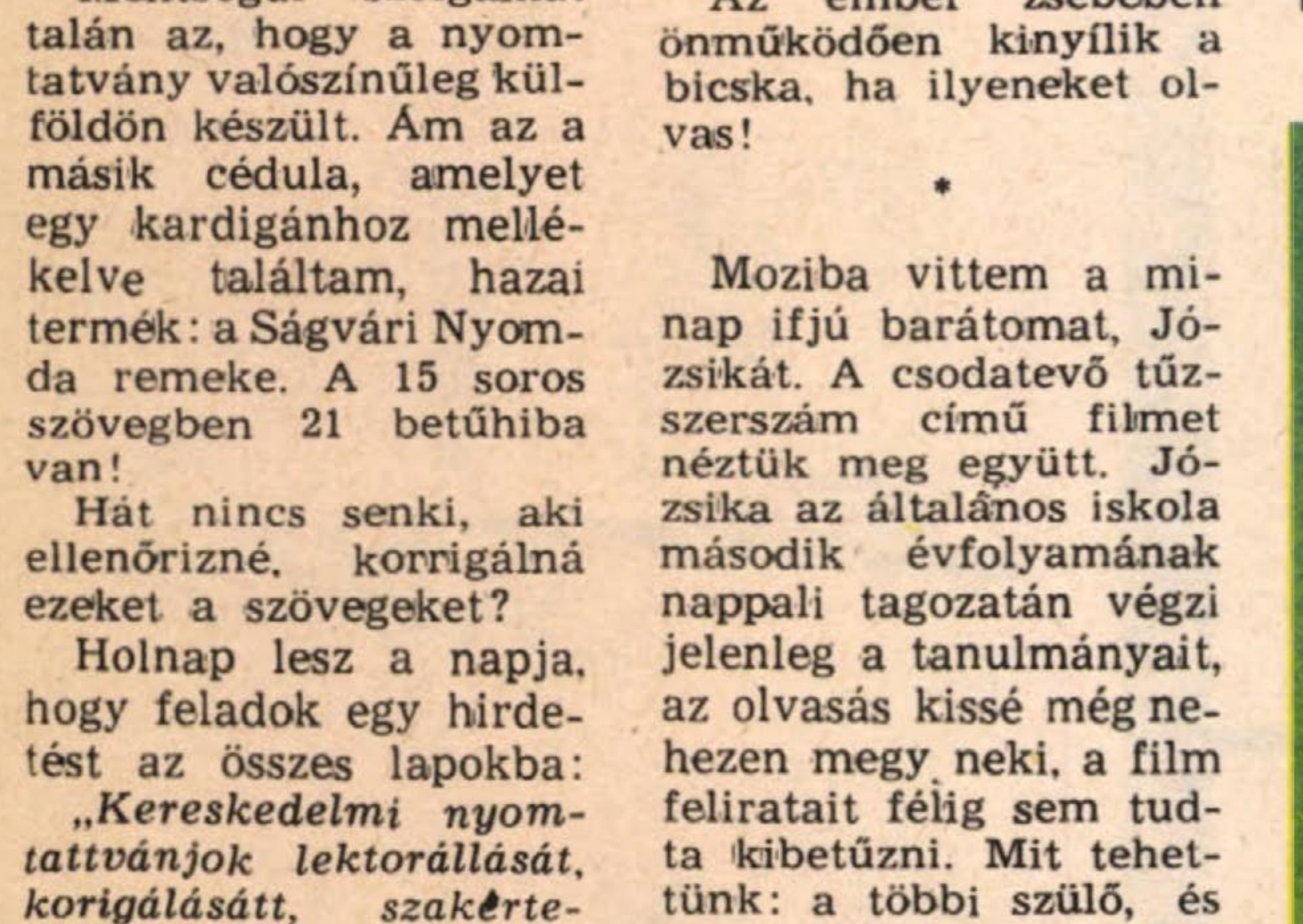
PANASZ-KÖNYV
Takács

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

Ez zamatos
ORIENT MOKKA
kávé

FÉRFI és NŐI DIVATÁRUT
a 20 éves Röltex-TŐL

Felényi lesz a dolga, kétannyi a szabad ideje:
VÁSÁROLJON AUTOMATA MOSÓGÉPET!
Különleges szolgáltatások, OTP-hitel, csereakció
ELECTRICA SPECIAL
KERAVILL
NDK-gyártmányú mosóautomaták szaküzlete
Bp. VI., Lenin krt 94.

BALESET

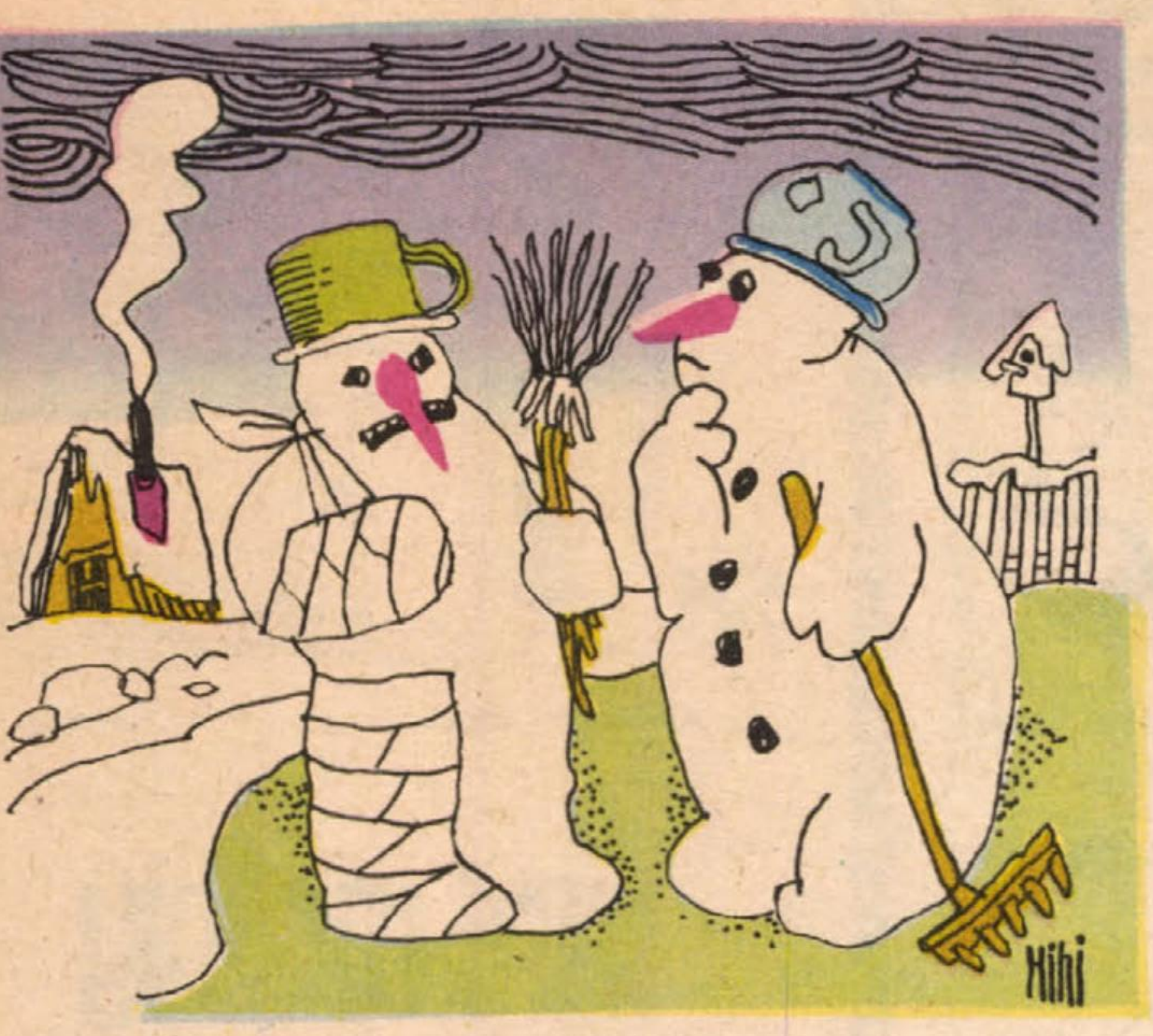

– Elkapott egy hómarógép . . .

CÉLSZERŰ TELEPÍTÉS

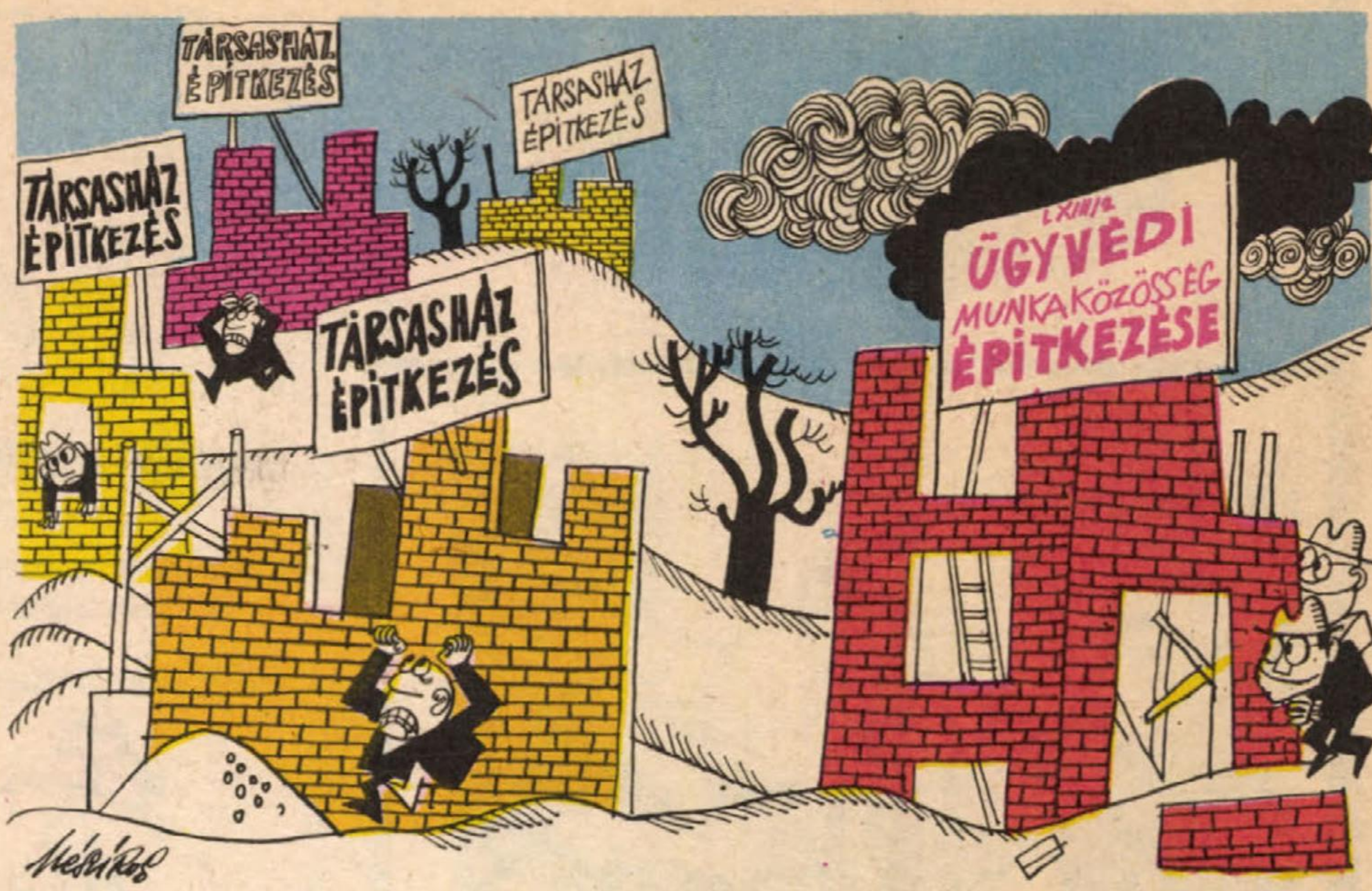

a VILÁG anekdota kincséből

Fjodor Ivanovics *Saljapin*, a nagy orosz énekes, a húszas években a New York-i Metropolitan operaházban énekelte híres szerepét: Mefisztofelészt, Gounod Faustjában. Egyik előadáson megjelent az Egyesült Államok elnöke: Calvin *Coolidge* is, s meginvitálta a világhírű basszistát, hogy látogassa meg páholyában. Saljapin az első felvonás után eleget is tett a meghívásnak, de mivel arra már nem volt ideje, hogy átöltözzék, Mefisztofelész ördög-kosztümjében jelent meg az elnöknél.

— *Elnök úr* — mentegetőzött nem minden irónia nélkül Saljapin —, *mivel a körülmények nem teszik lehetővé, hogy az Egyesült Államok elnöke menjen az ördögbe, így hát az ördög jött el hozzá!*

Coolidge, a „hallgatag Coolidge" fanyar mosollyal nyugtázta a művész sajátos humorát.

•

Szergej *Voronov*, orosz származású orvos, századunk első évtizedeiben óriási érdeklődést keltett gyakorlatban is megkísérelt fiatalítási elméletével. A Voronov-kúrák — majommirigy-átültetések ugyan nem hozták meg a remélt eredményeket, de évek hosszú során át izgatták a világ fantáziáját.

Voronov neve mindenesetre annyira összeforrt a megfiatalítás fogalmával, hogy mikor a hetvenkilenc esztendős orvosfiziológus feleségül vett egy húszéves leányt, az újságírók hada rohanta meg.

Kérdéseik lényege az volt, hogy vajon Voronov professzor alkalmazta-e magán az általa kidolgozott megfiatalítási eljárást . . .? Voronov mindenképpen ki akart térni a válaszadás elől, mellébeszélt, kertelt, de a riporterek nem tágítottak.

— *A nyilvánosság tudni akarja, hogy az idős Voronov doktor élt-e a megfiatalító Voronov-műtéttel, mielőtt házasságra lépett egy ifjú leányzóval . . .?!*

— *Nézzék kérem* — felelte végül diplomatikusan Voronov —, *nem minden cukrász szereti a saját süteményét. De van, aki megeszi . . .*

*

Edwige *Feuilliere*, a filmjeiről nálunk is ismert, nagy francia színésznő három esztendőn keresztül játszotta estéről estére a Kaméliás hölgy címszerepét. A művésznő legbensőbb barátja minden este elment érte a színházba, megvárta, s elkísérte kedvenc éttermébe, vacsorázni.

Ennek az állhatatos, szép kapcsolatnak volt azonban egy különös, morbid vonása.

Ugyanis a jó barát rendszerint a darab vége felé érkezett. Bekopogtatott az öltöző ajtaján és az öltöztetőnő az előadás változó tempójához képest a következőképpen válaszolt:

— *A művésznő még nem halt meg. Tessék várni tíz percig.*

Vagy:

— *A művésznő már haldoklik. Rögtön itt lesz az öltözőben.*

Kedvező esetben így:

— *A művésznő ma este a szokottnál korábban halt meg. Parancsoljon befáradni!*

Békés István gyűjtése

BÚJÓCSKA – FOGÓCSKA

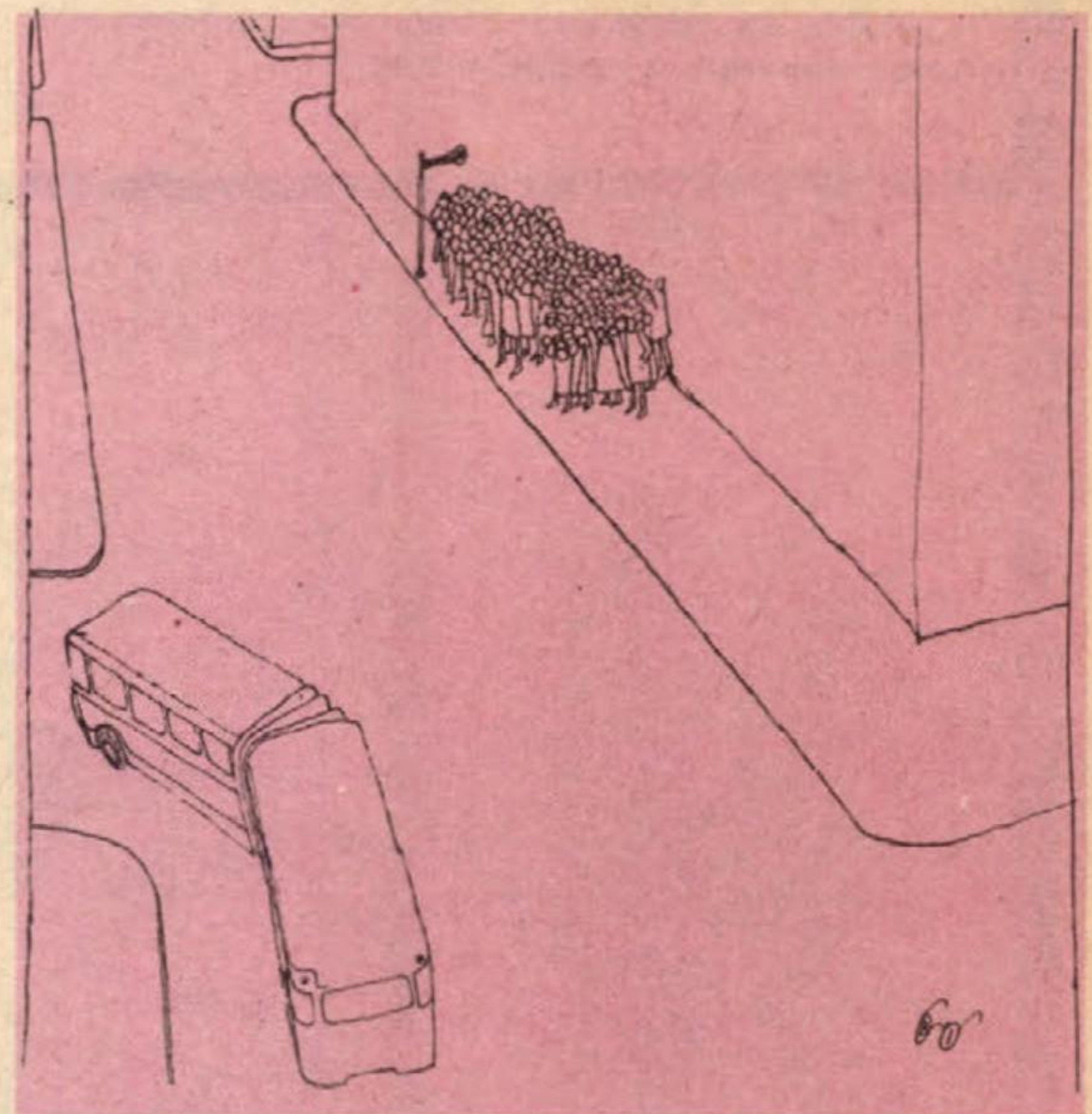

ÉLŐ NÉPDAL

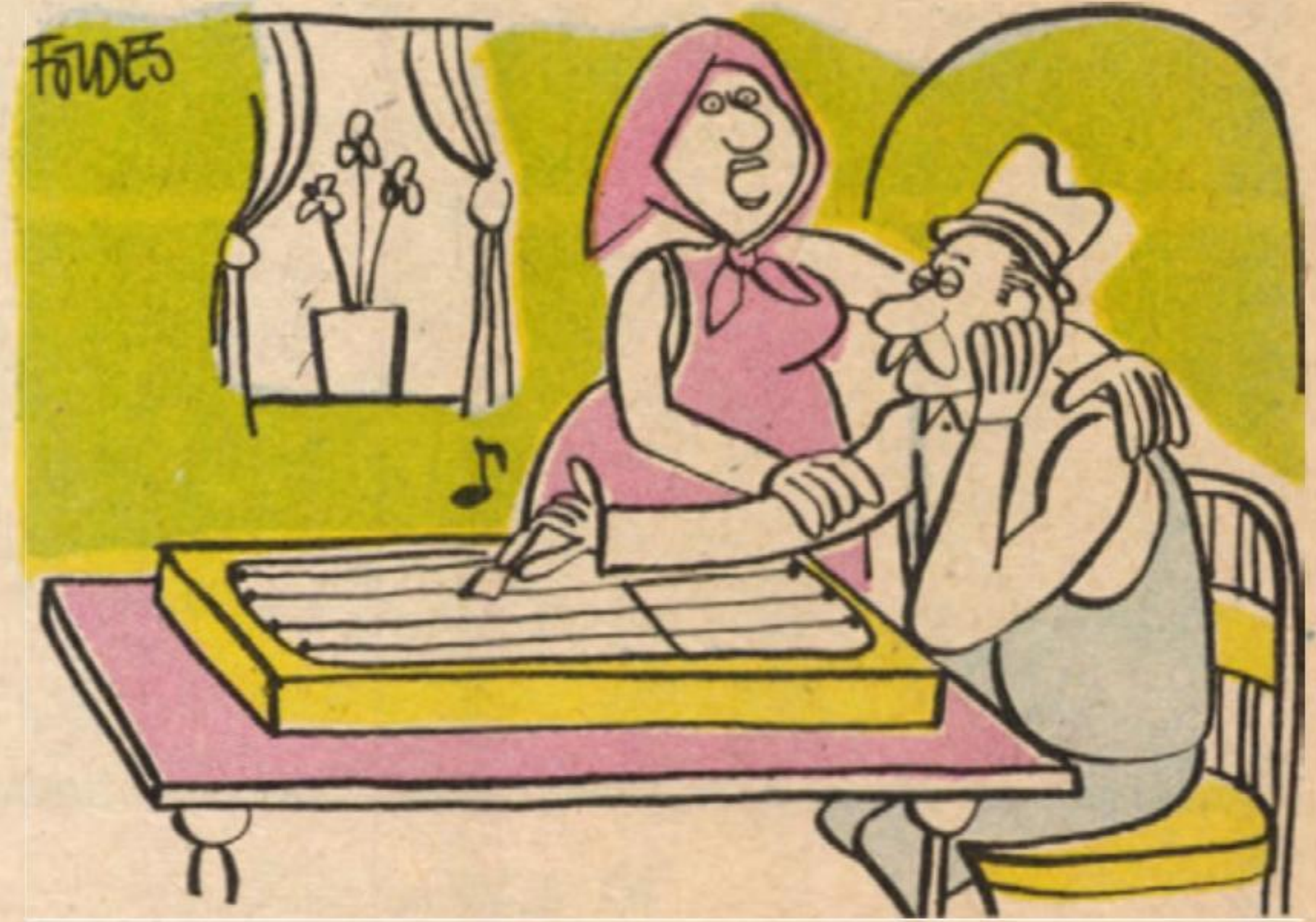

– Találjál ki valamit, apjuk, rögtön itt vannak a népdalgyűjtők!

FALU VÉGÉN

Rokoni segítség.

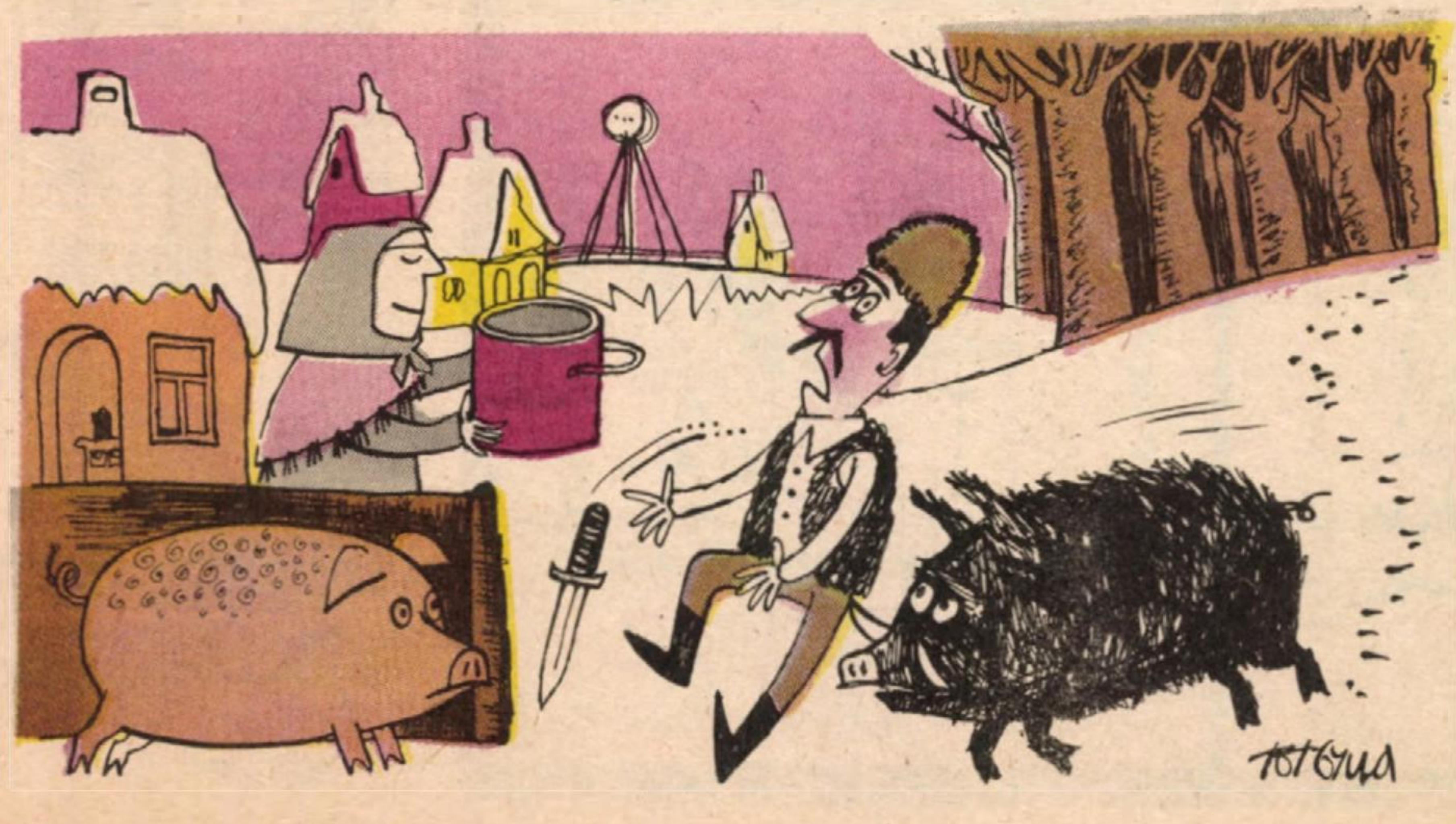

TÚLTERHELT FÉRJ

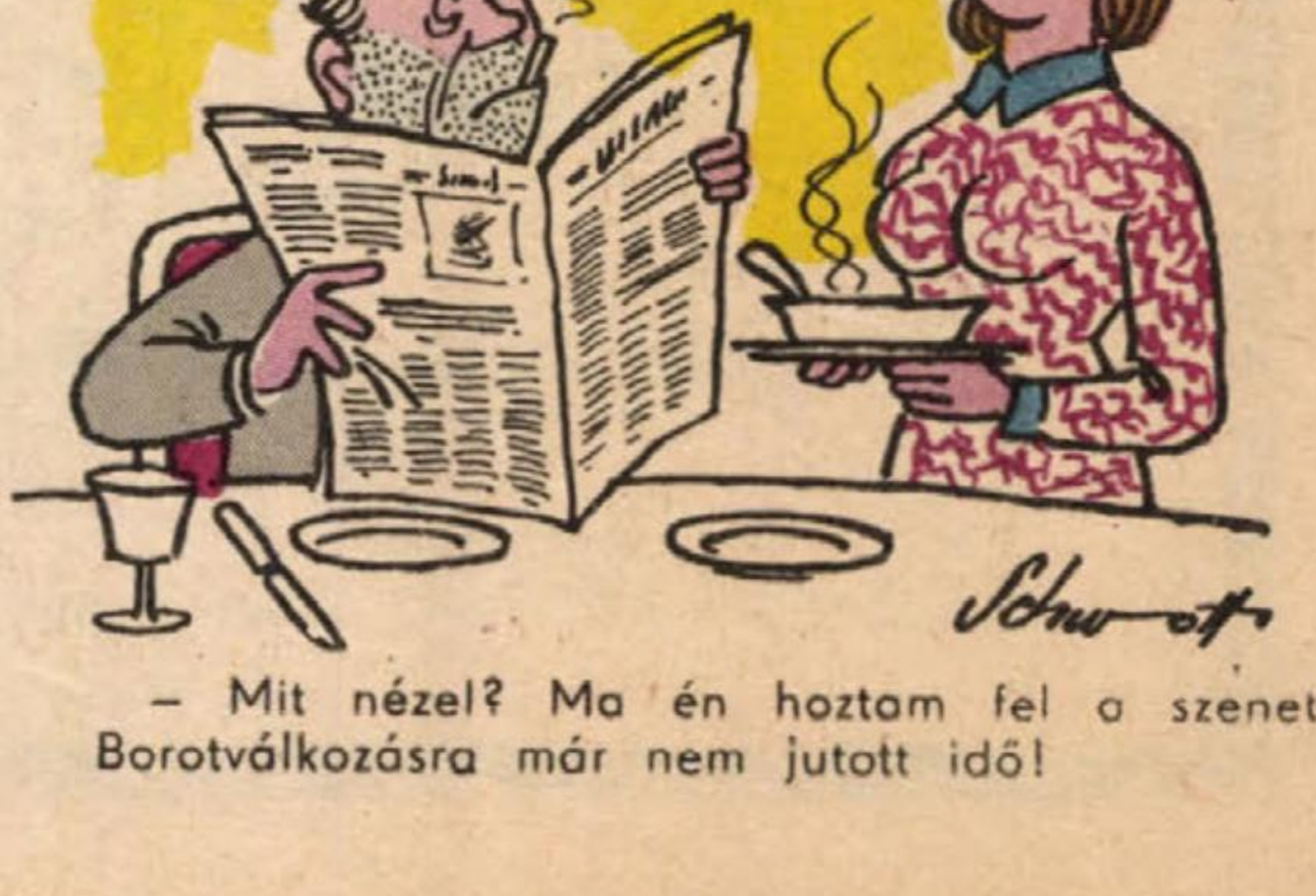

– Mit nézel? Ma én hoztam fel a szenet. Borotválkozásra már nem jutott idő!

IMPORT HUMOR

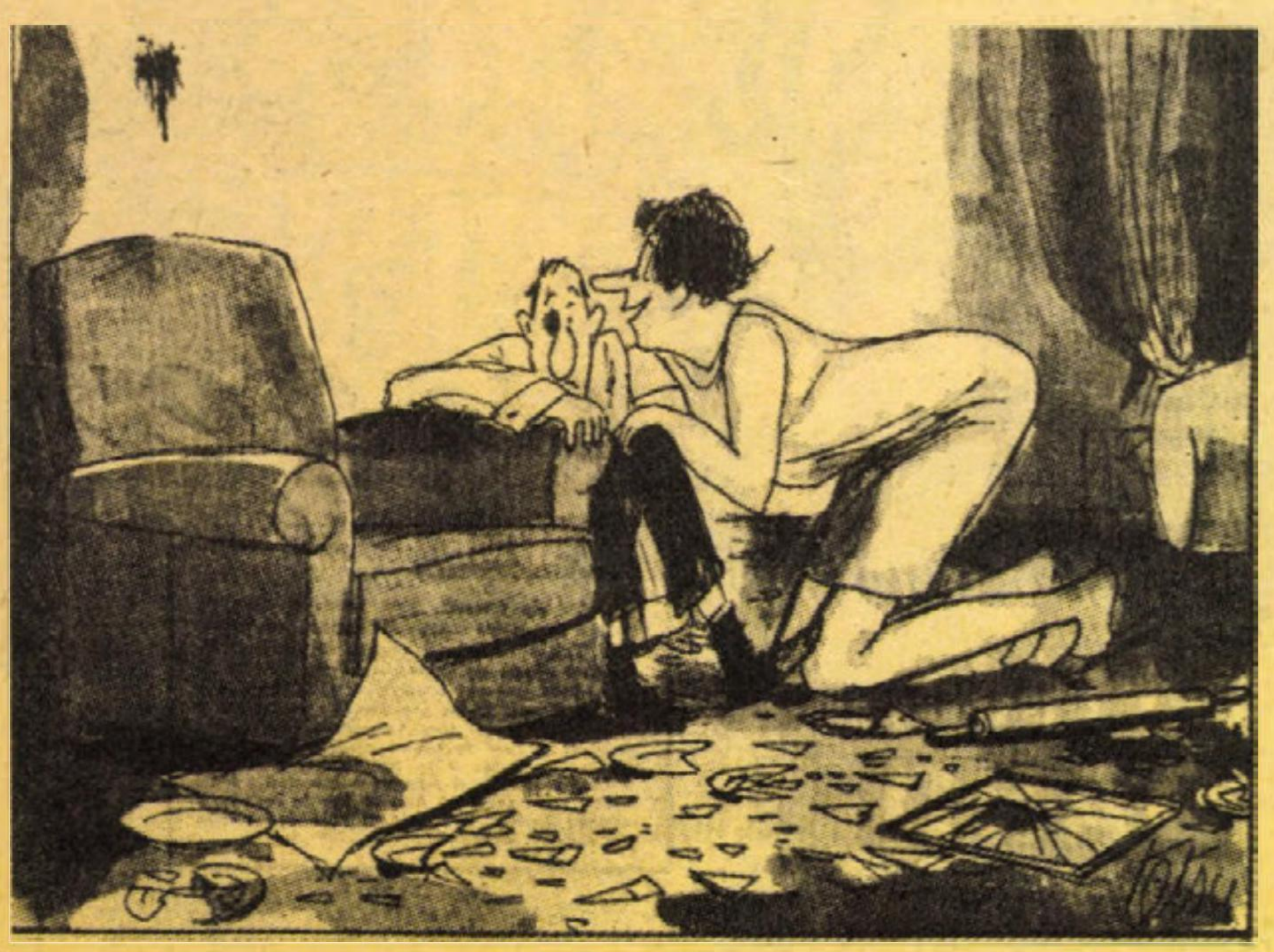

– Óh, szegénykém! Csakugyan, teljesen elfelejtettem, hogy ma van a születésnapod!

(„Ici Paris")

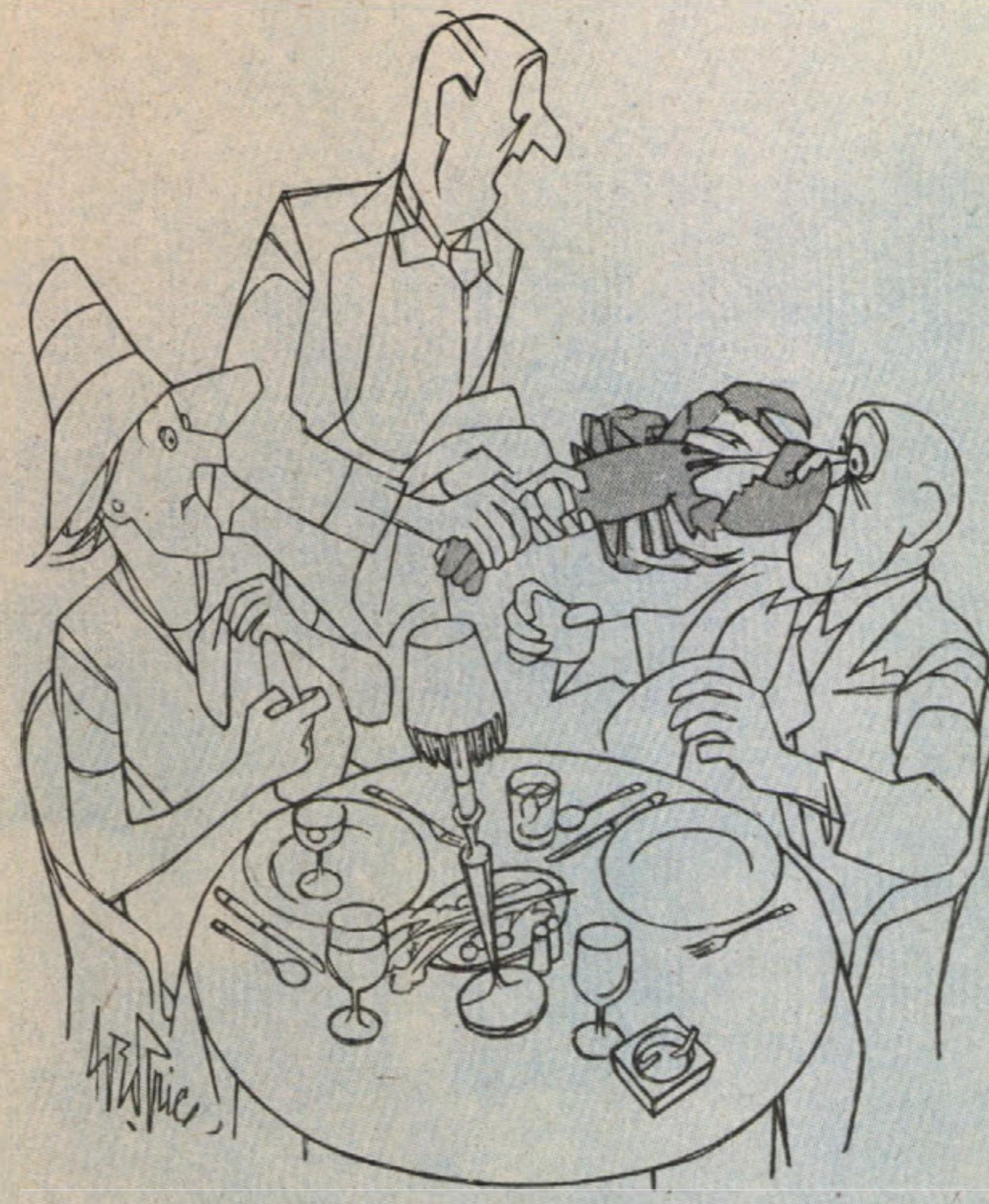

– Erről a rákról állítja uram, hogy ez nem friss?

(„New Yorker")

AZ ÉLVHAJHÁSZ

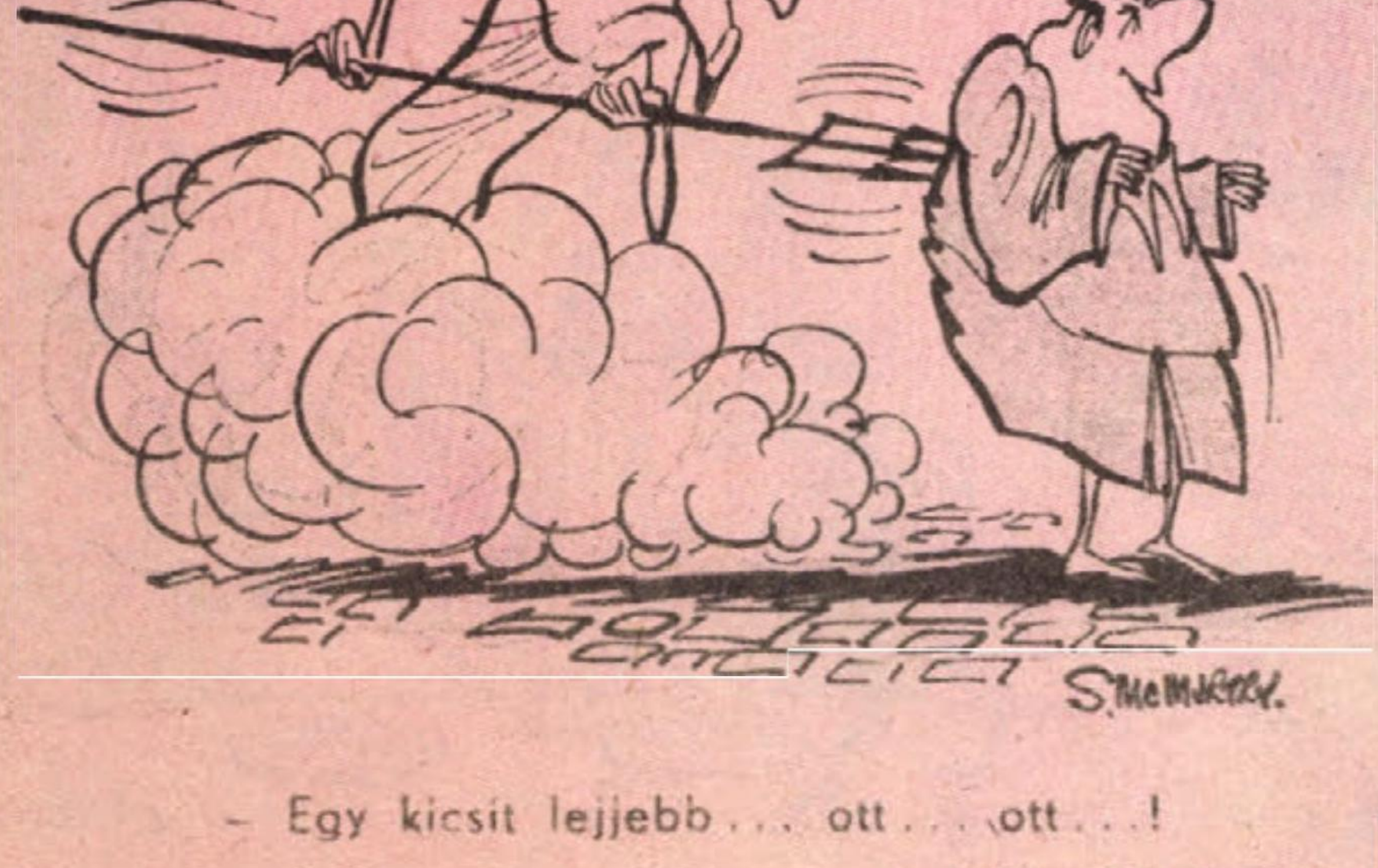

– Egy kicsit lejjebb . . . ott . . . ott . . .!

(„Punch", London)

KRESZ-JELZŐTÁBLÁK

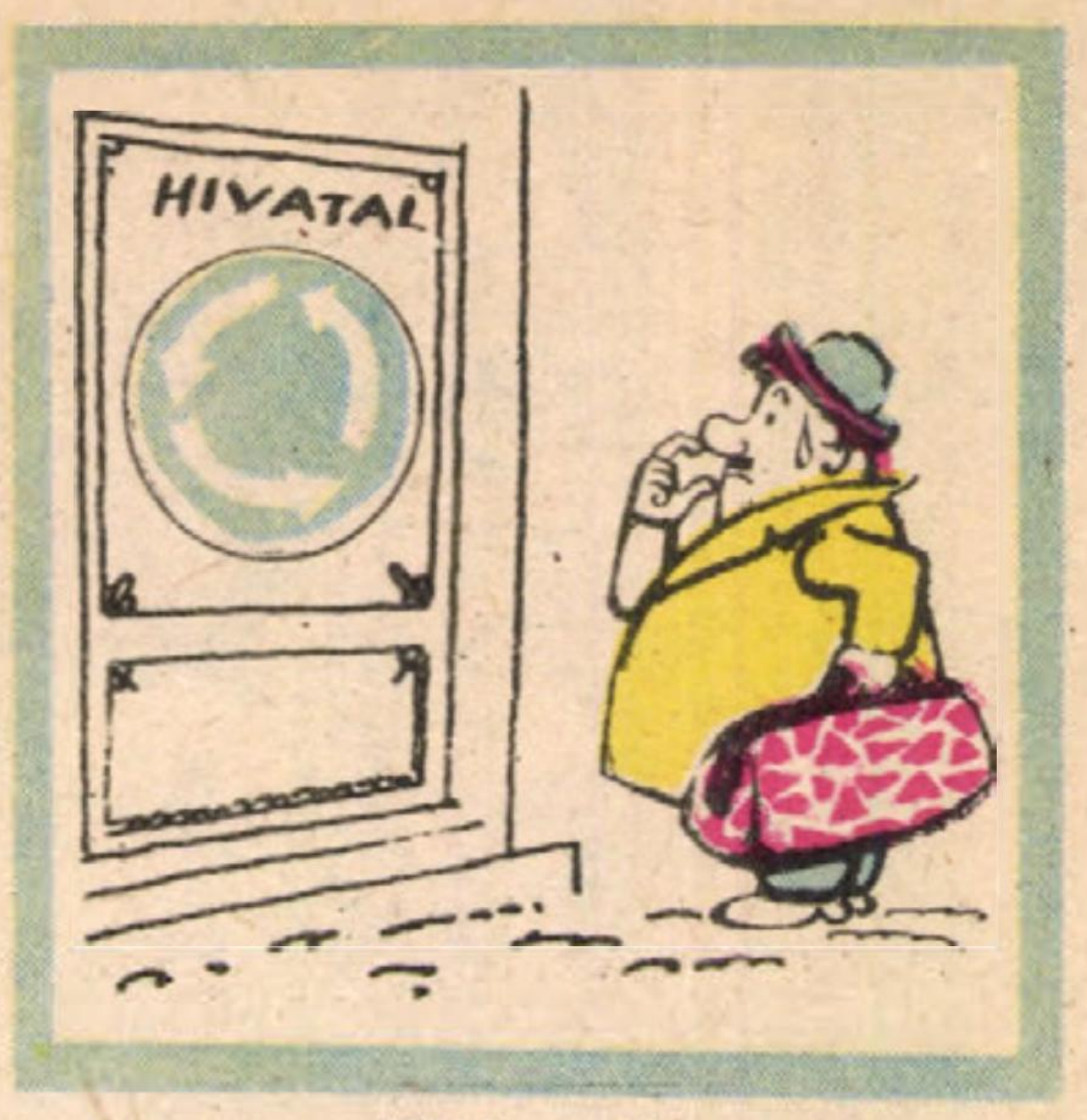

Körforgalom

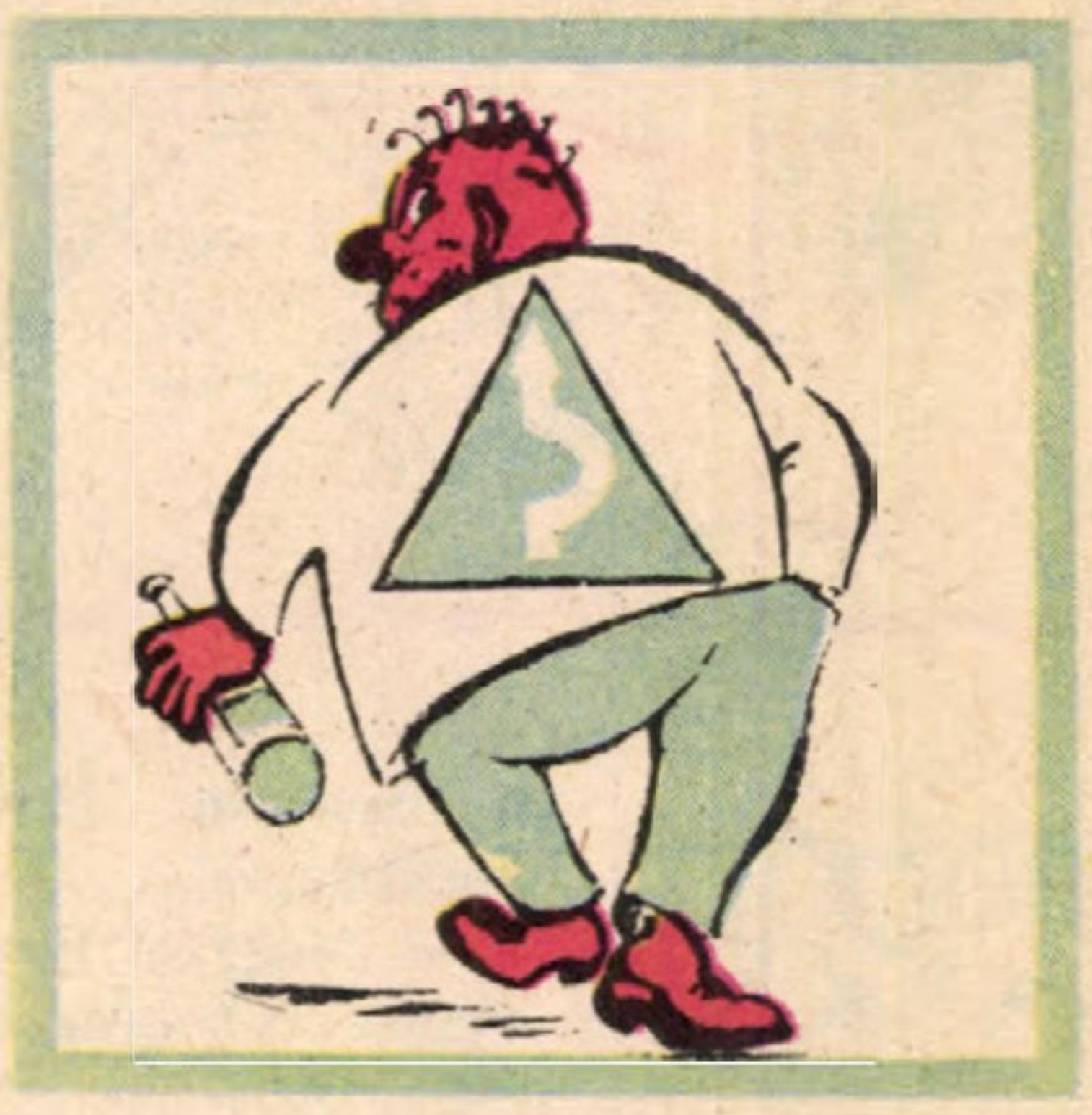

Kanyar

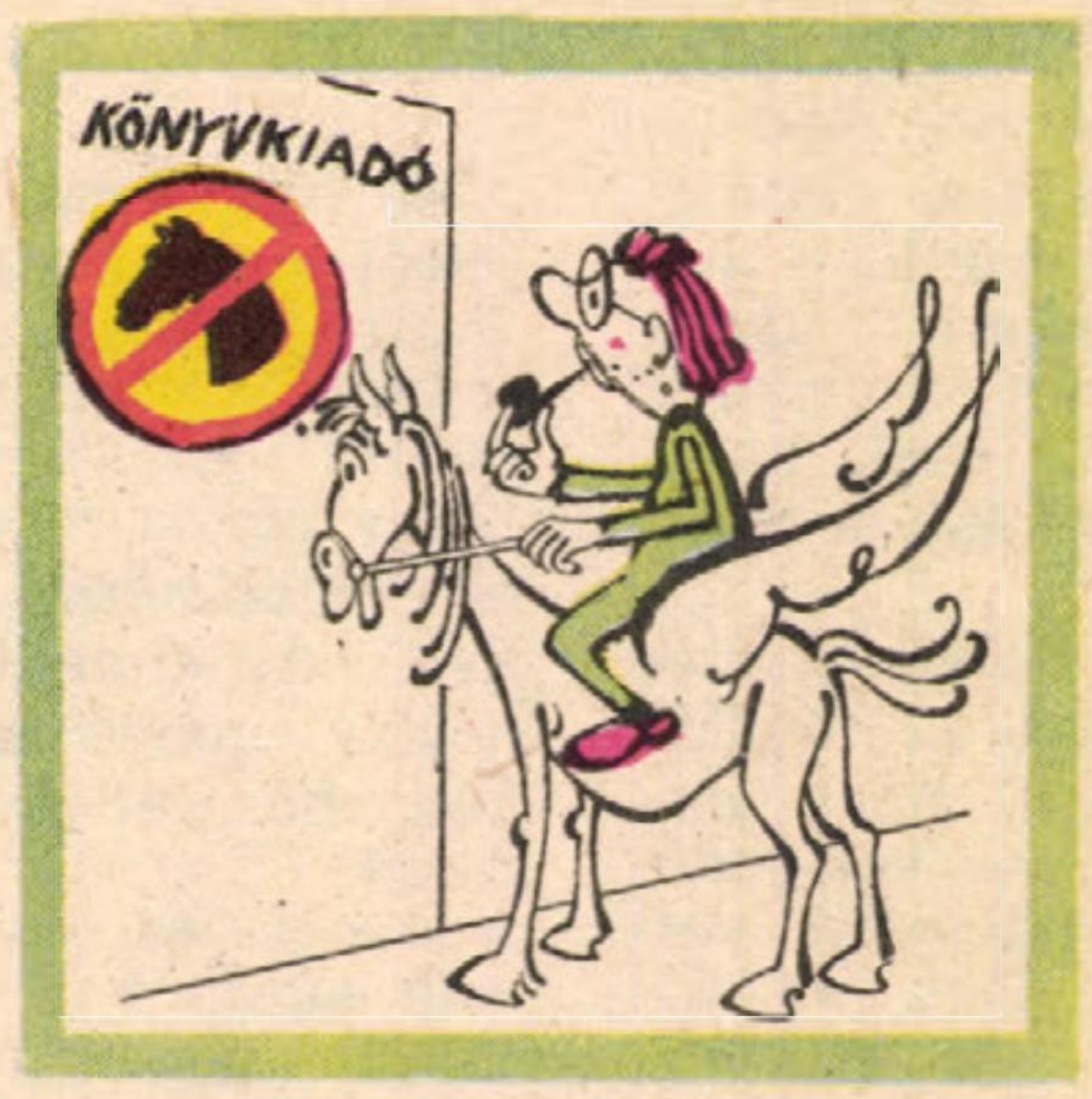

Behajtani tilos

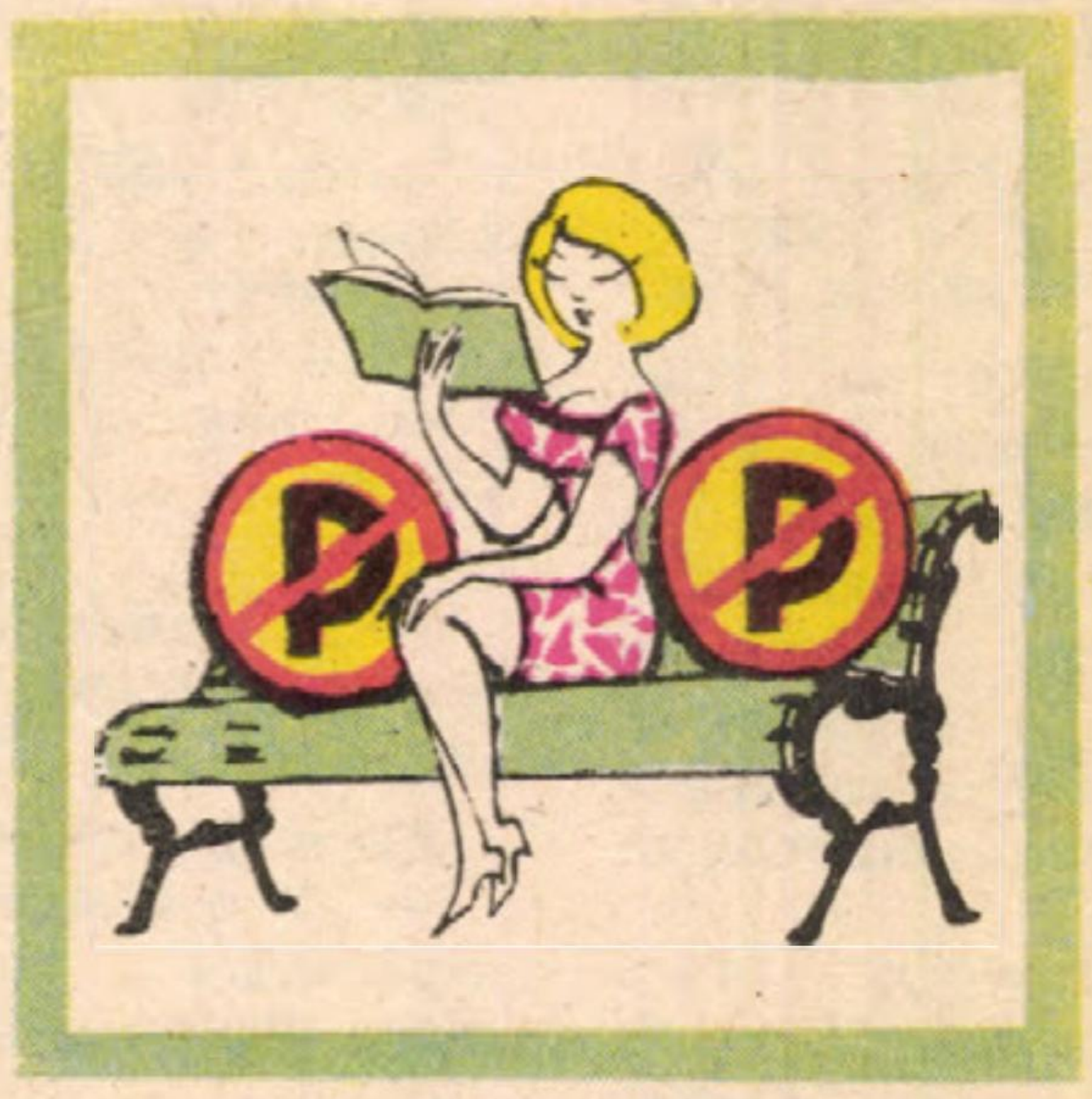

Parkolni tilos

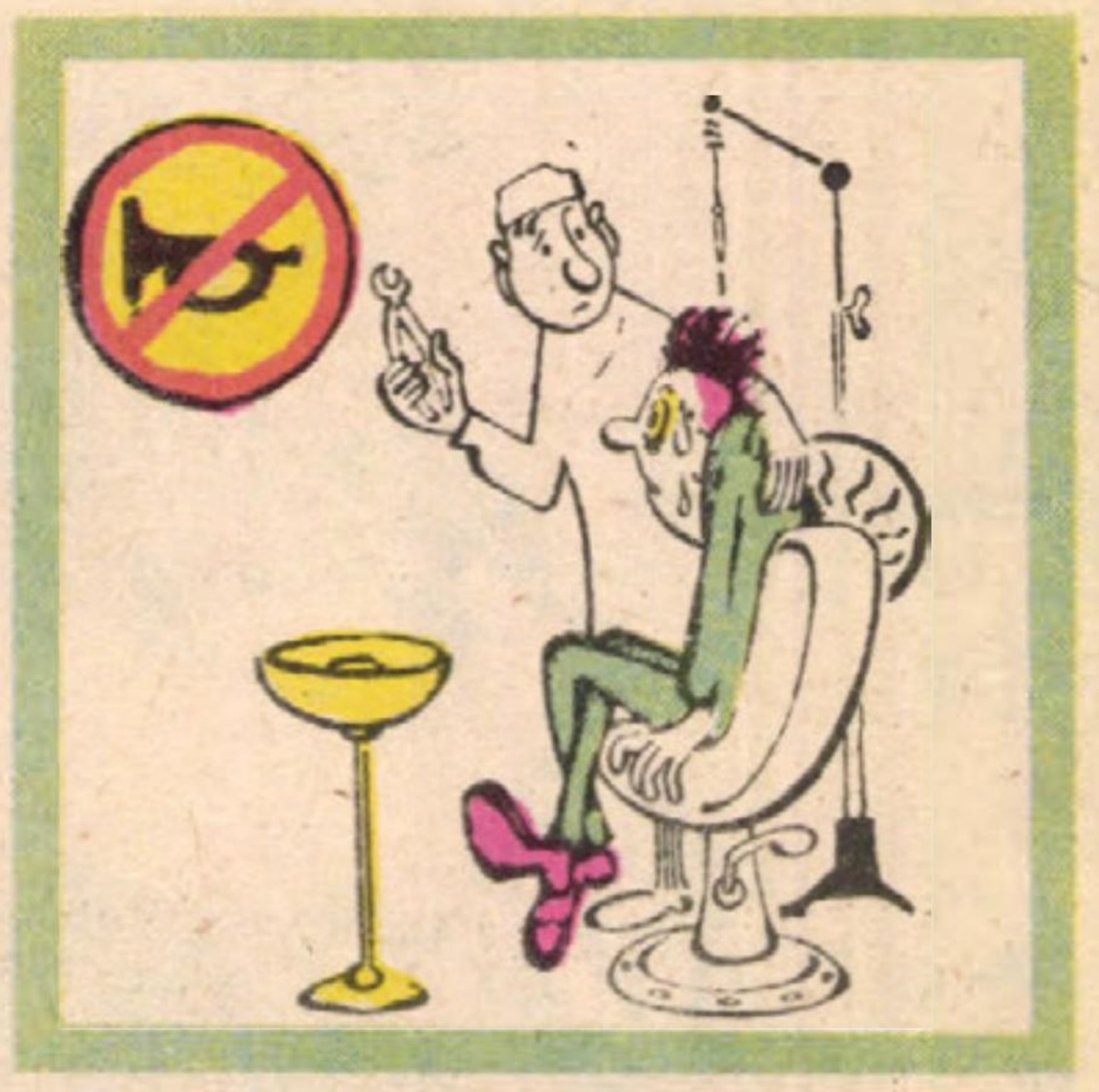

Fogorvosnál

(„Krokodil", Moszkva)

NEHÉZ ESET

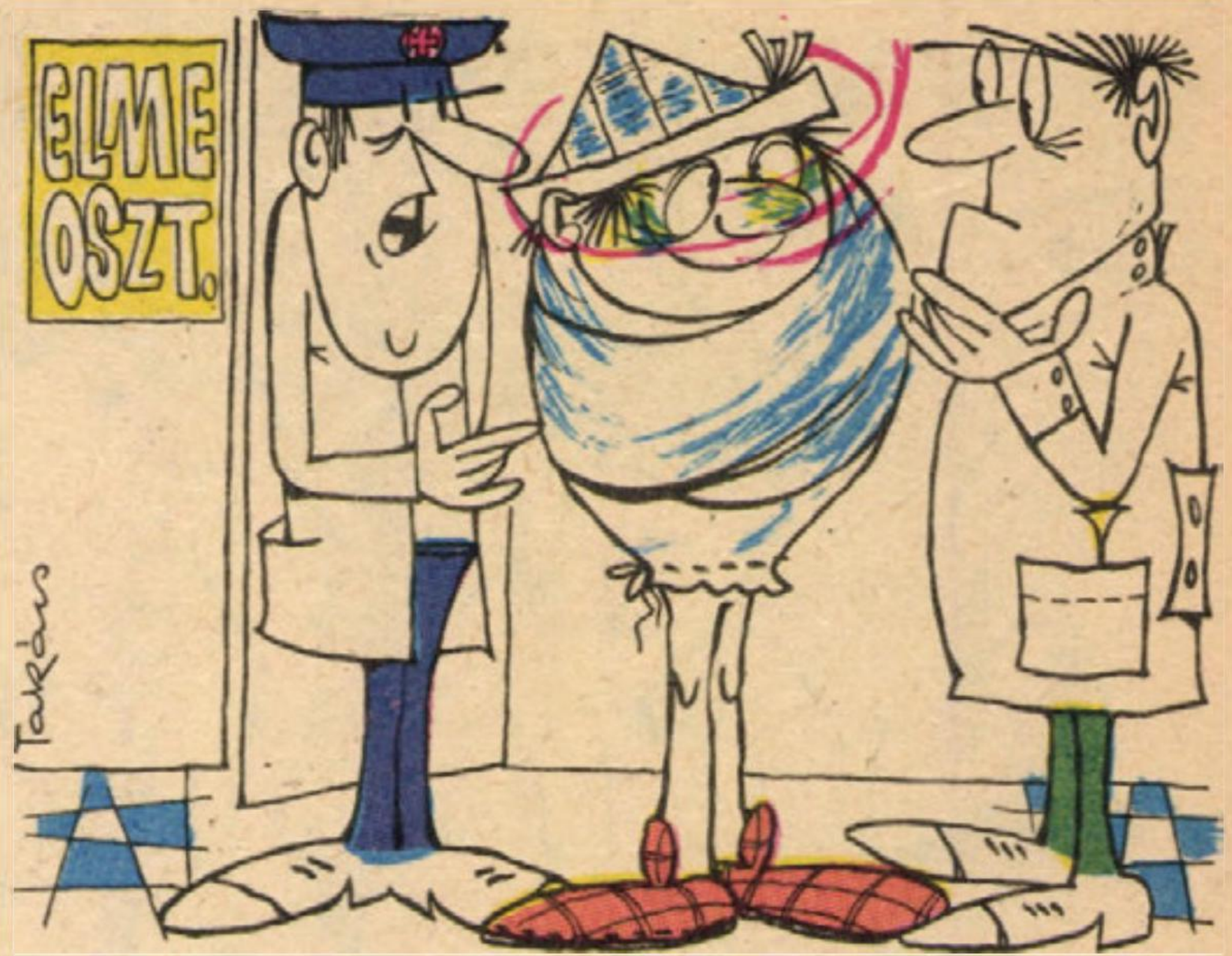

– Állandóan dicséri a pesti közlekedést!

mini mosoly

Zagyvarek megvizsgáltatja magát az orvossal, a felesége izgatottan várja.

— Na, mit mondott? — kérdi tőle.

— Először azt mondta, hogy a bajommal még ötvenéves koromig is elélhetek, erre megmondtam, hogy már negyvenhat éves vagyok, szóval, rövid alkudozás után megállapodtam vele hetvenben.

A bíró keményen raszól a vádlottra:

— Igazán szégyellhetné magát, pont huszonötödször áll itt lopás miatt. Tud felhozni a védelmére valamit?

A vádlott szepegve felel:

— Talán, ha ezt a kis jubileumot tetszene tekintetbe venni.

A papa korholja a gyerekeit:

— Nagyon válogatósak vagytok, gyerekek. Látjátok, mikor én kicsi voltam, boldog voltam, ha száraz kenyeret kaptam.

— Látod, apu — szólal meg a kis Pisti —, most örülhetsz, hogy nálunk ilyen jó dolgod van.

FÉLREÉRTHETETLEN SZERENÁD

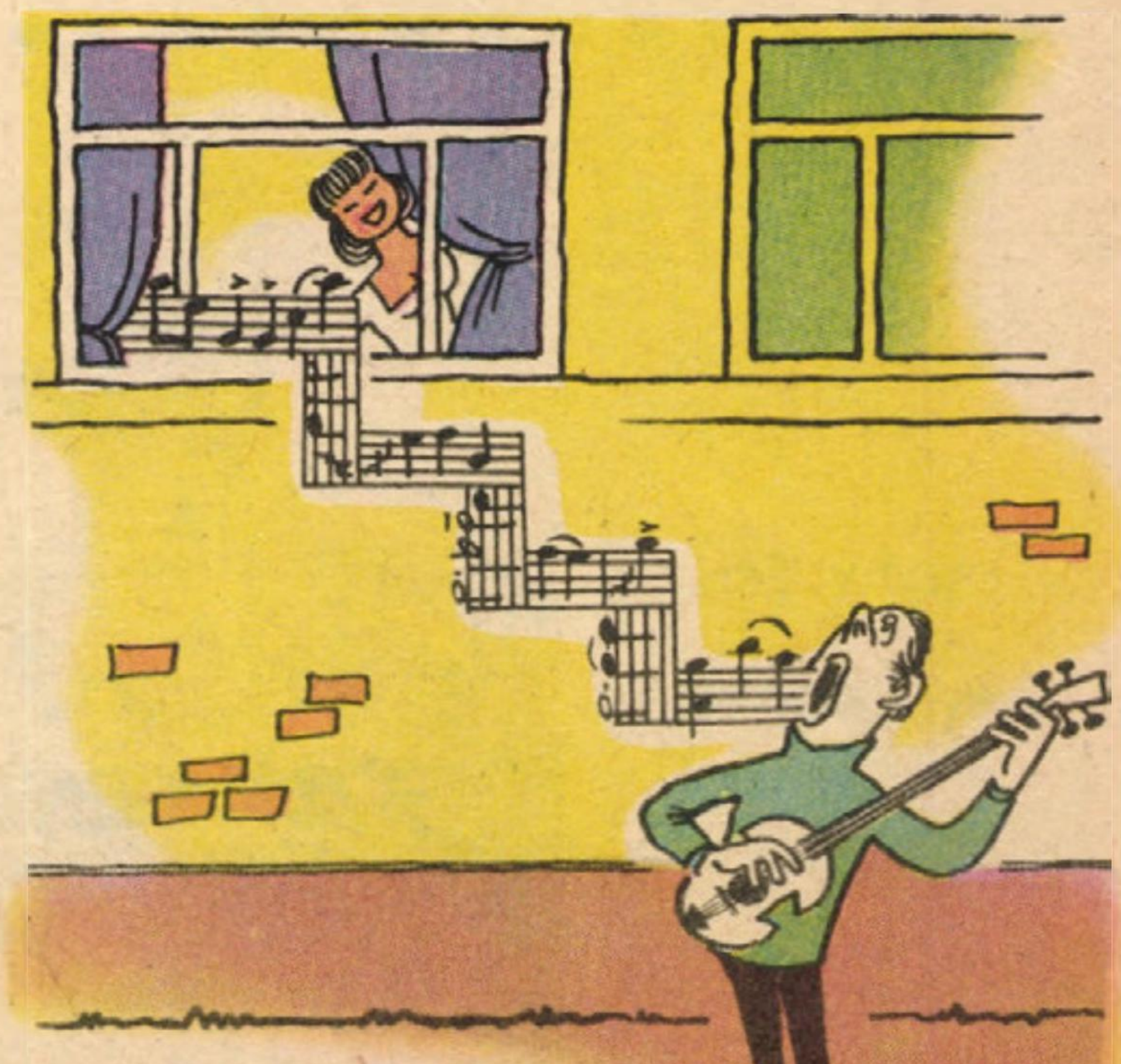

TÖKÉLETES EGYÜTTMŰKÖDÉS

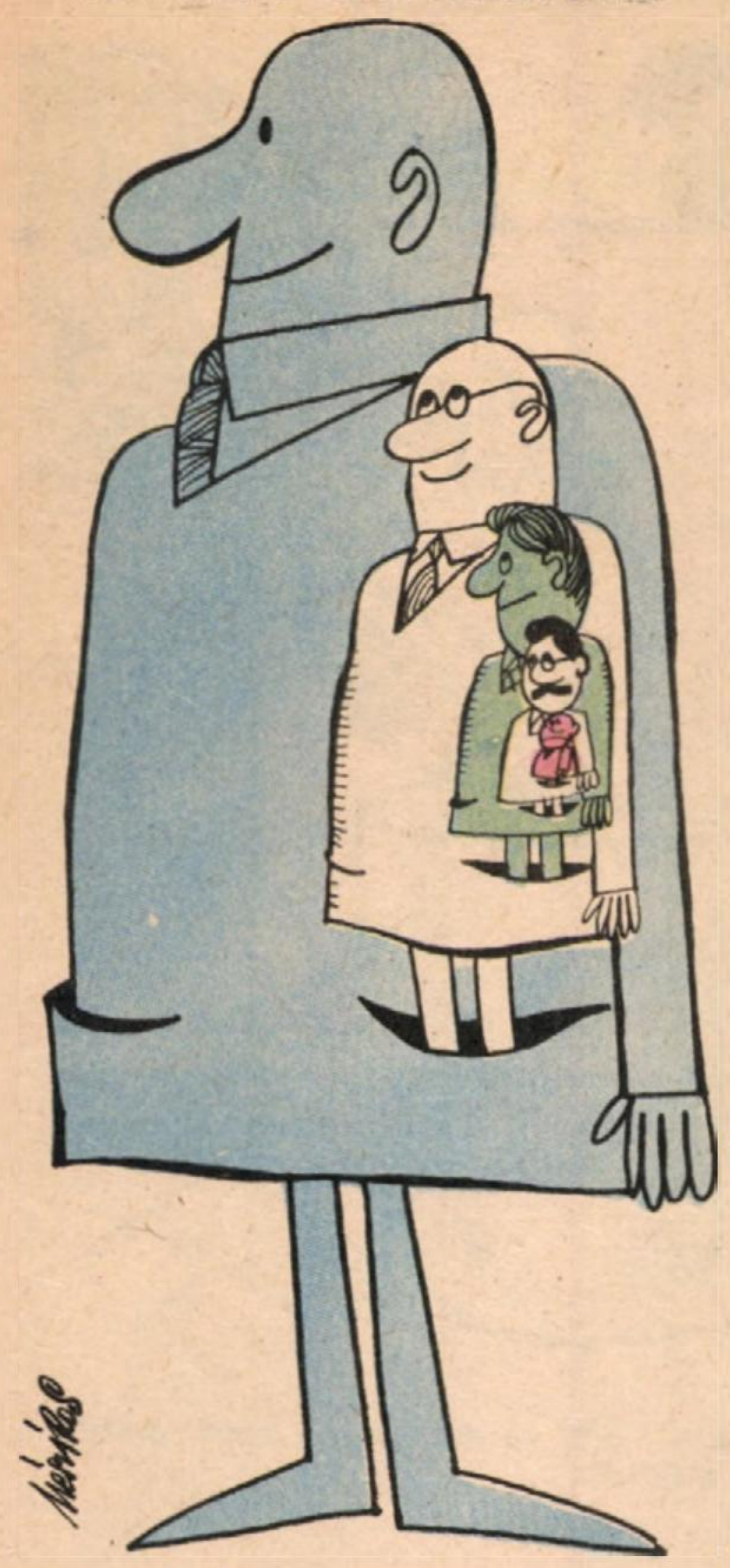

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

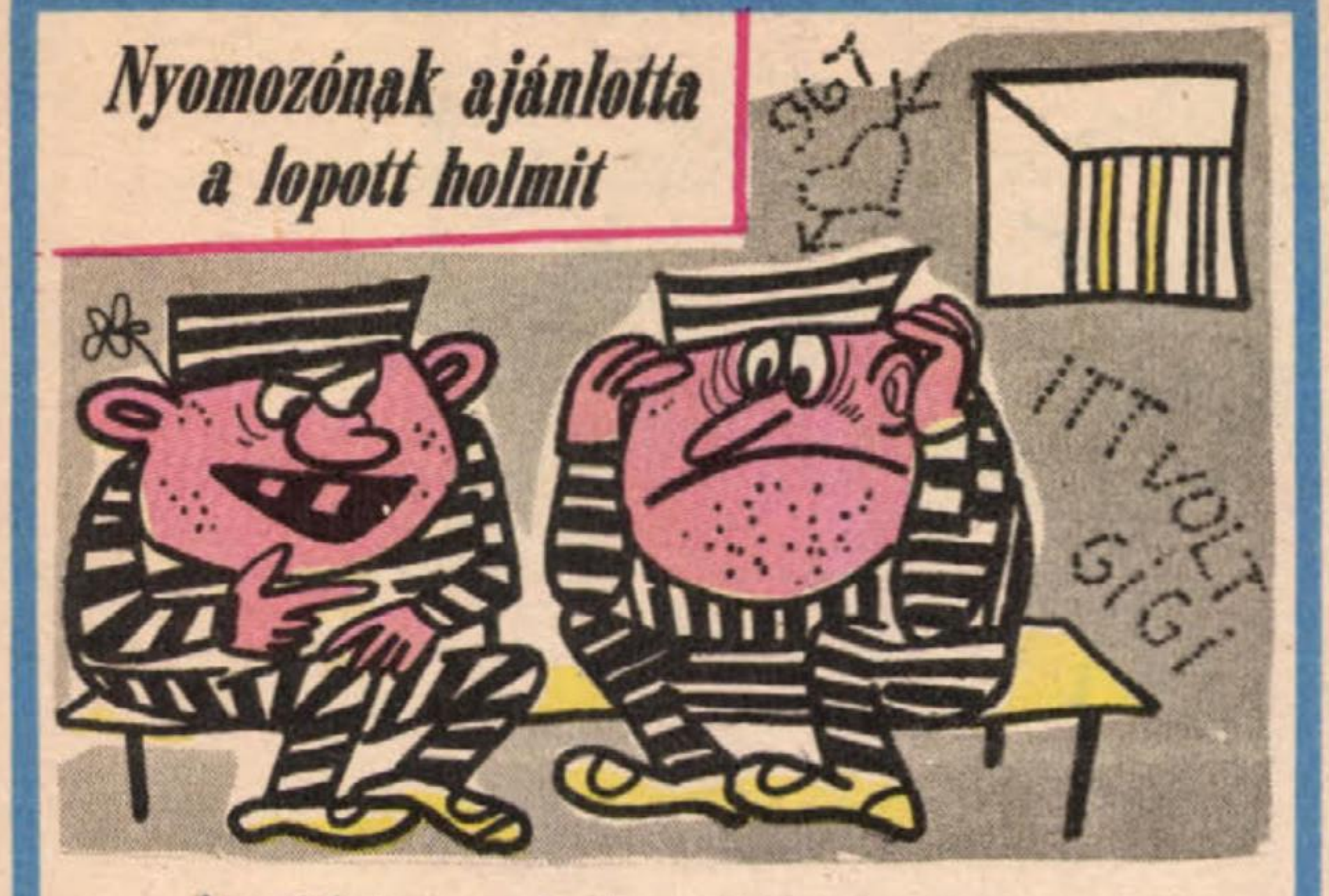

Nyomozónak ajánlotta a lopott holmit

– Apuskám, magával se töltenék ki közös lottószelvényt!

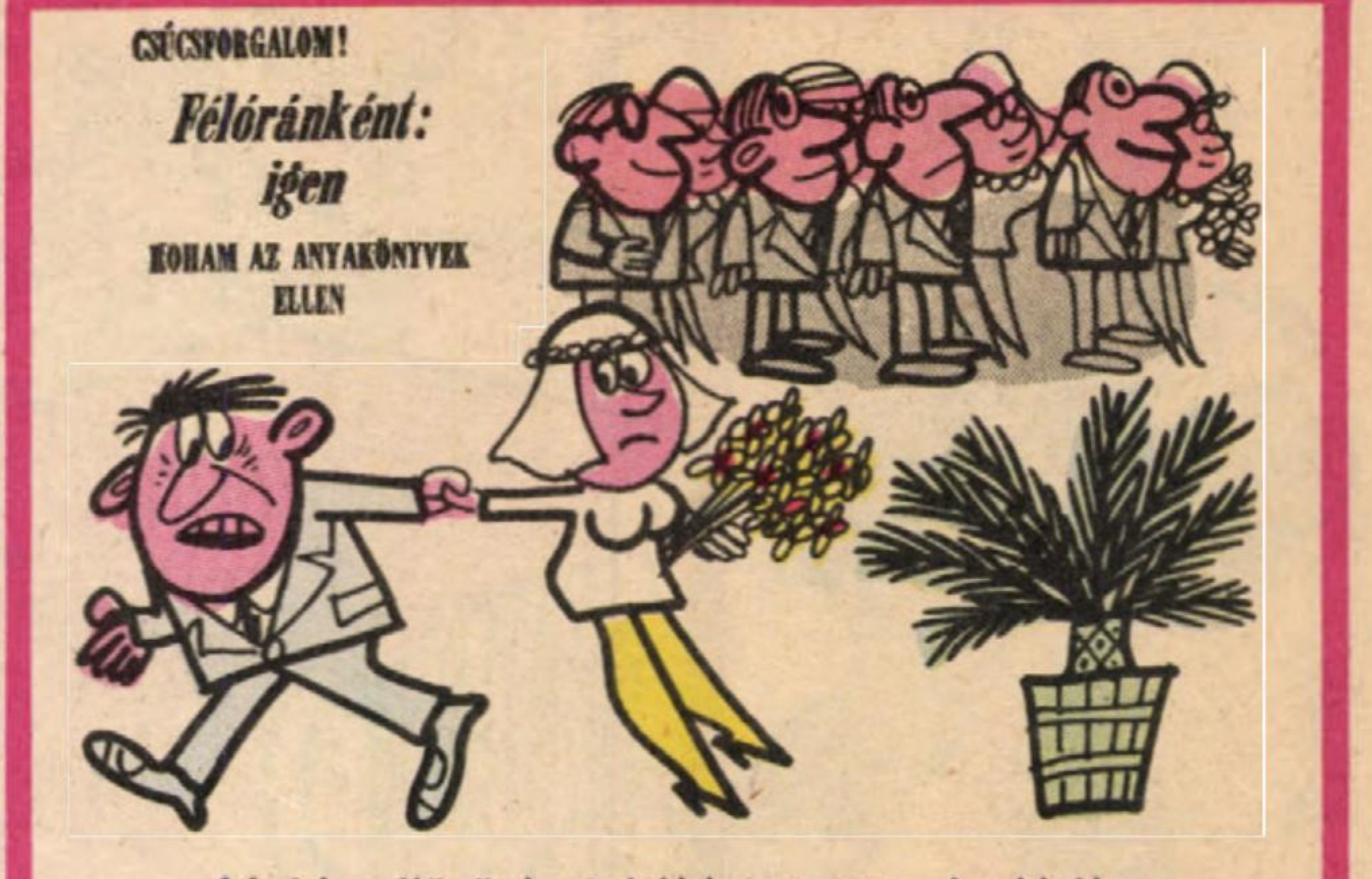

CSÚCSFORGALOM!

Félóránként: igen

ROHAM AZ ANYAKÖNYVEK ELLEN

– Majd eljövünk inkább tavasszal. Utálom a sorbaállást.

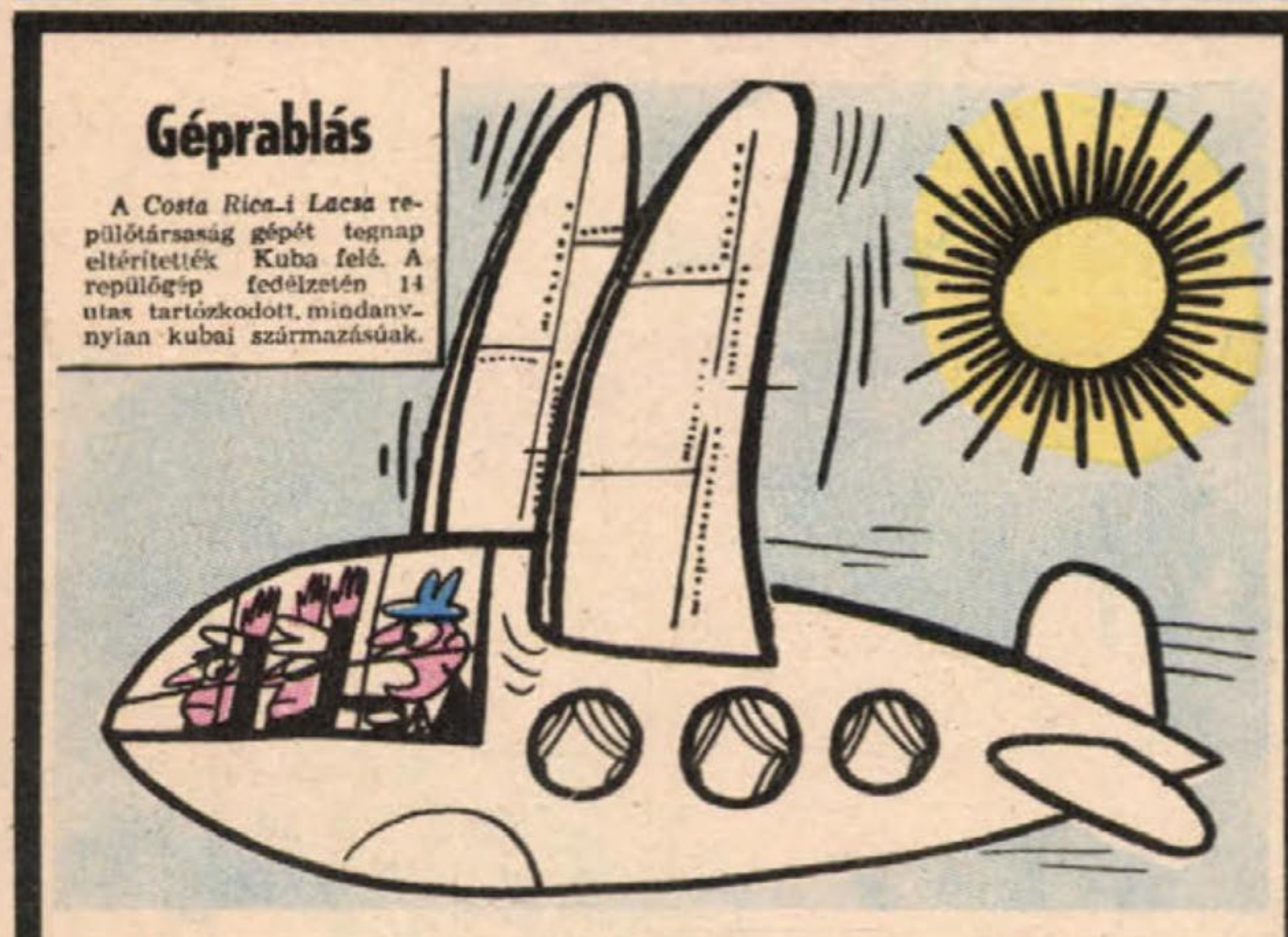

Géprablás

A *Costa Rica*-i *Lacsa* repülőtársaság gépét tegnap eltérítették Kuba felé. A repülőgép fedélzetén 14 utas tartózkodott, mindannyian kubai származásúak.

– Fel a kezekkel és a szárnyakkal!

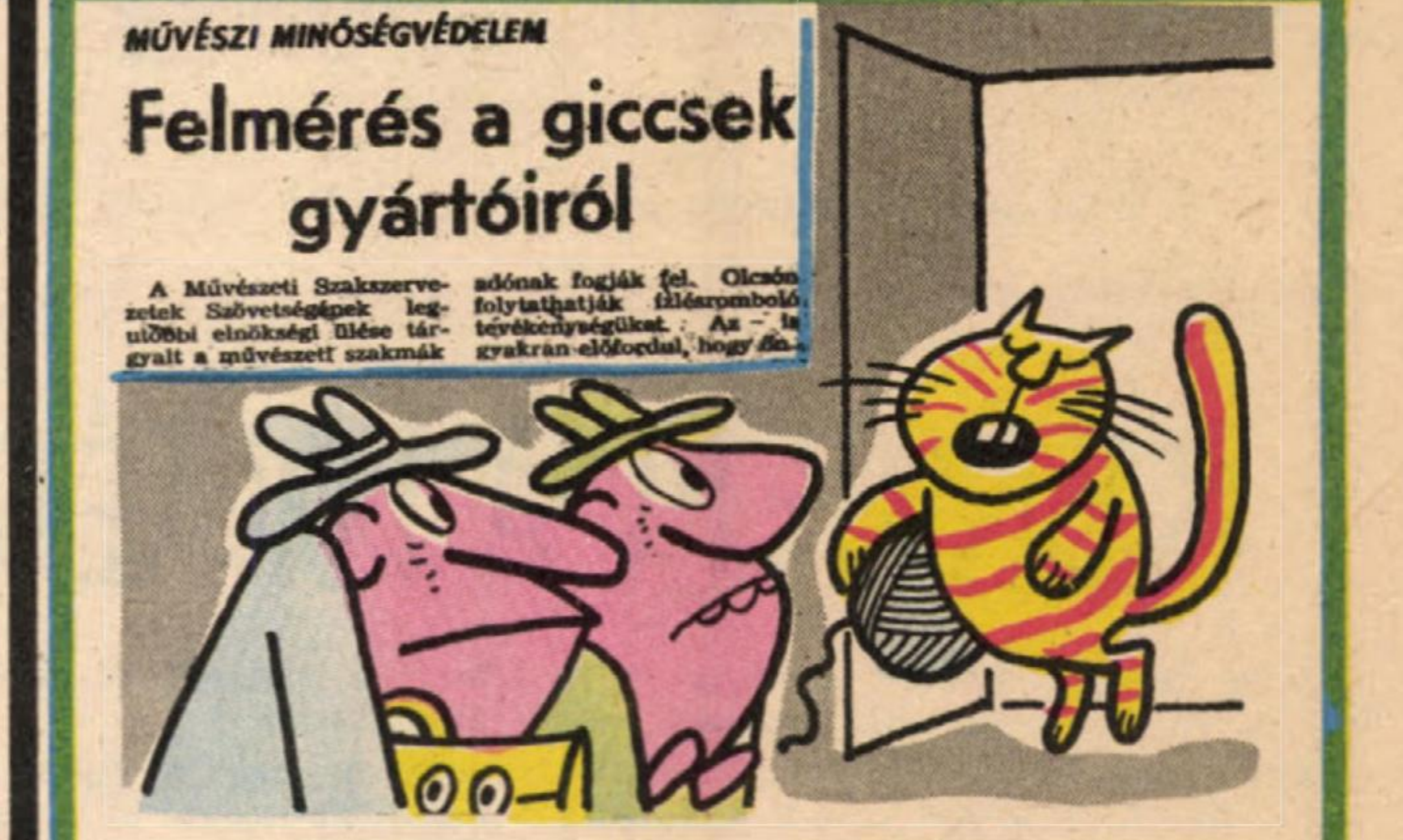

MŰVÉSZI MINŐSÉGVÉDELEM

Felmérés a giccsek gyártóiról

A Művészeti Szakszervezetek Szövetségének legutóbbi elnökségi ülése tárgyalt a művészeti szakmák adónak fogják fel. Olcsón folytathatják ízlésromboló tevékenységüket. Az – la gyakran előfordul, hogy ön-

– Sajnálom, a mester nincs itthon.

105. sz. rejtvényünk megfejtése:

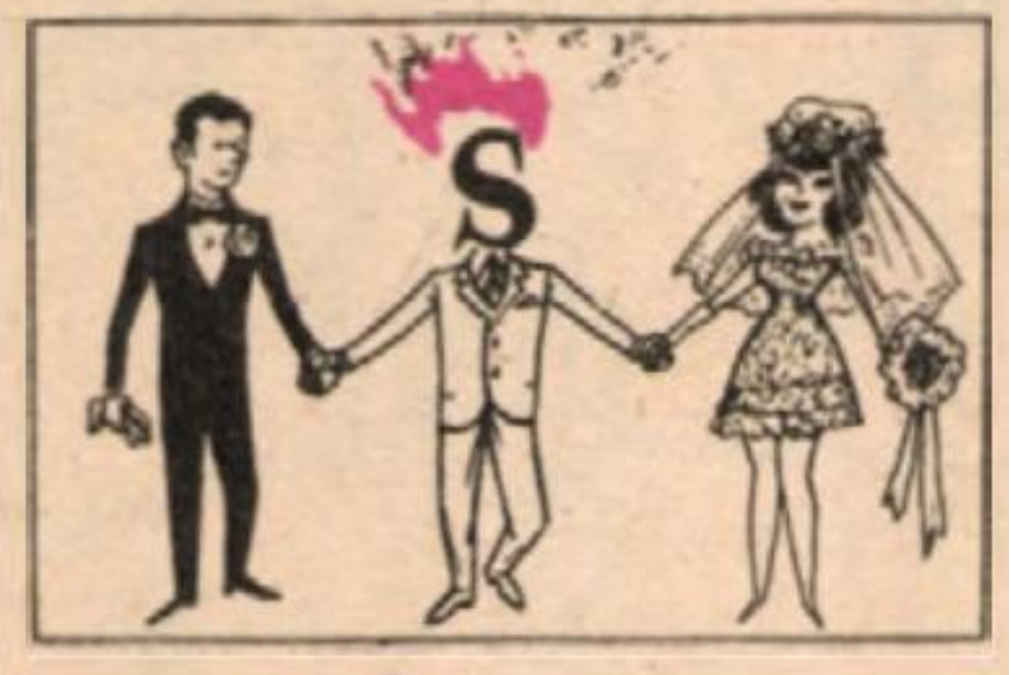

Pártvezetőség

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Kovács József, Nagyfüged, Szabadság tér 8.

Zsitkovszky Jenőné, Pécs, Petőfi u. 61.

Monoki Béla, Budapest II., Lövőház u. 24.

107. REJTVÉNYÜNK

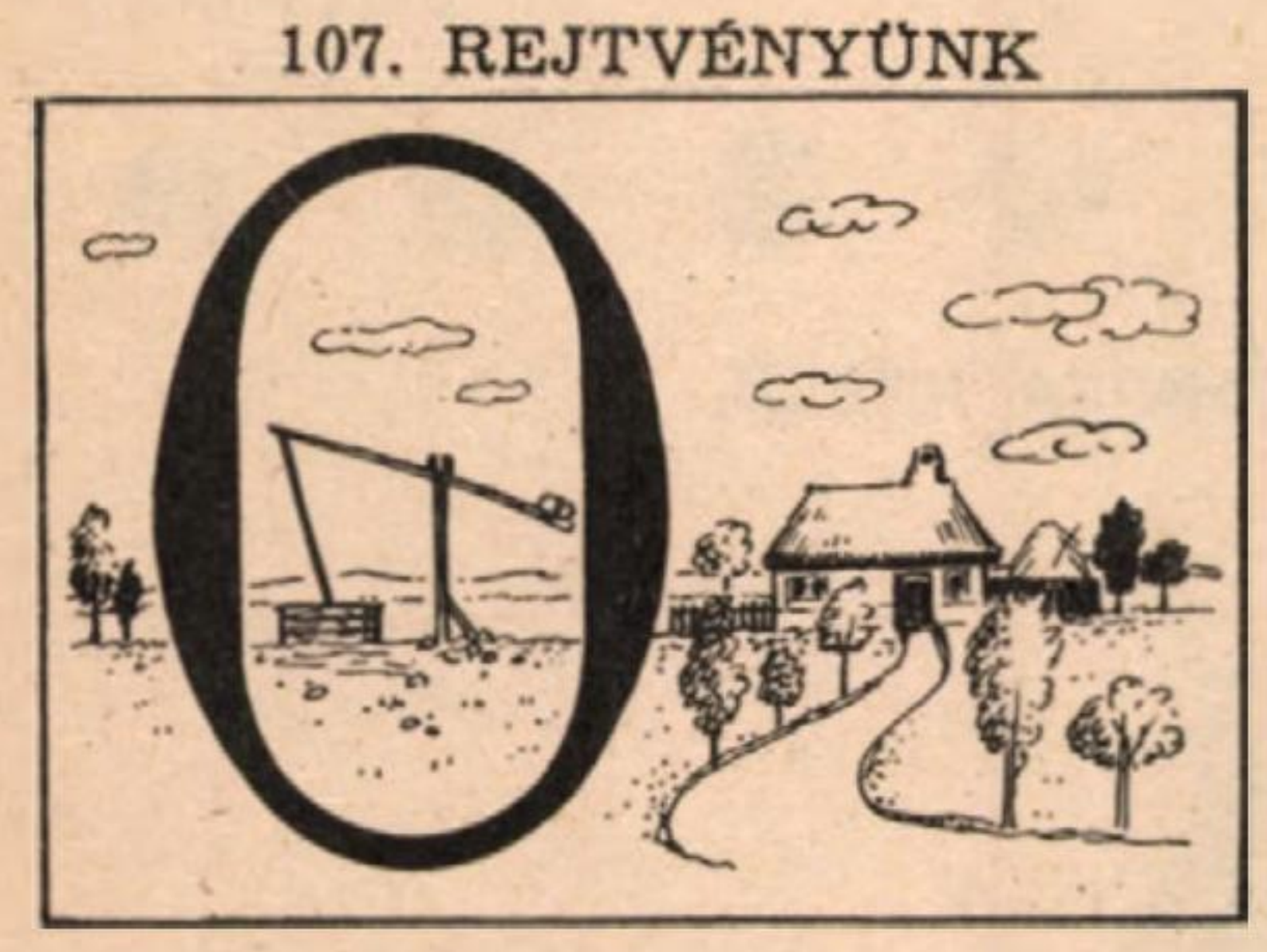

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb január 19-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

A BUDAI HEGYEKBEN

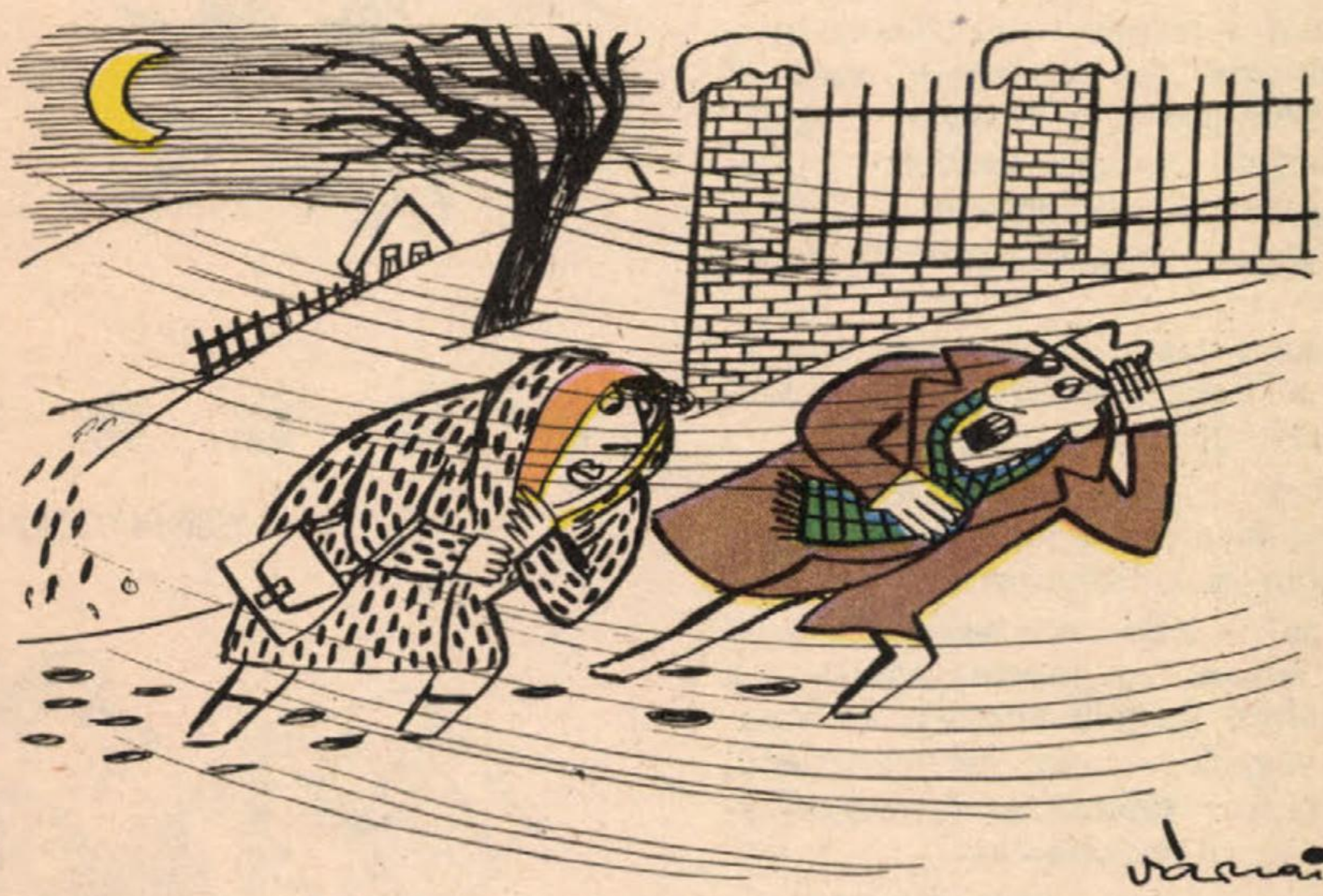

– Ne hagyd el magad! Gondolj Scott kapitányra és gyere . . .!

VESZÉLYES FIGURA

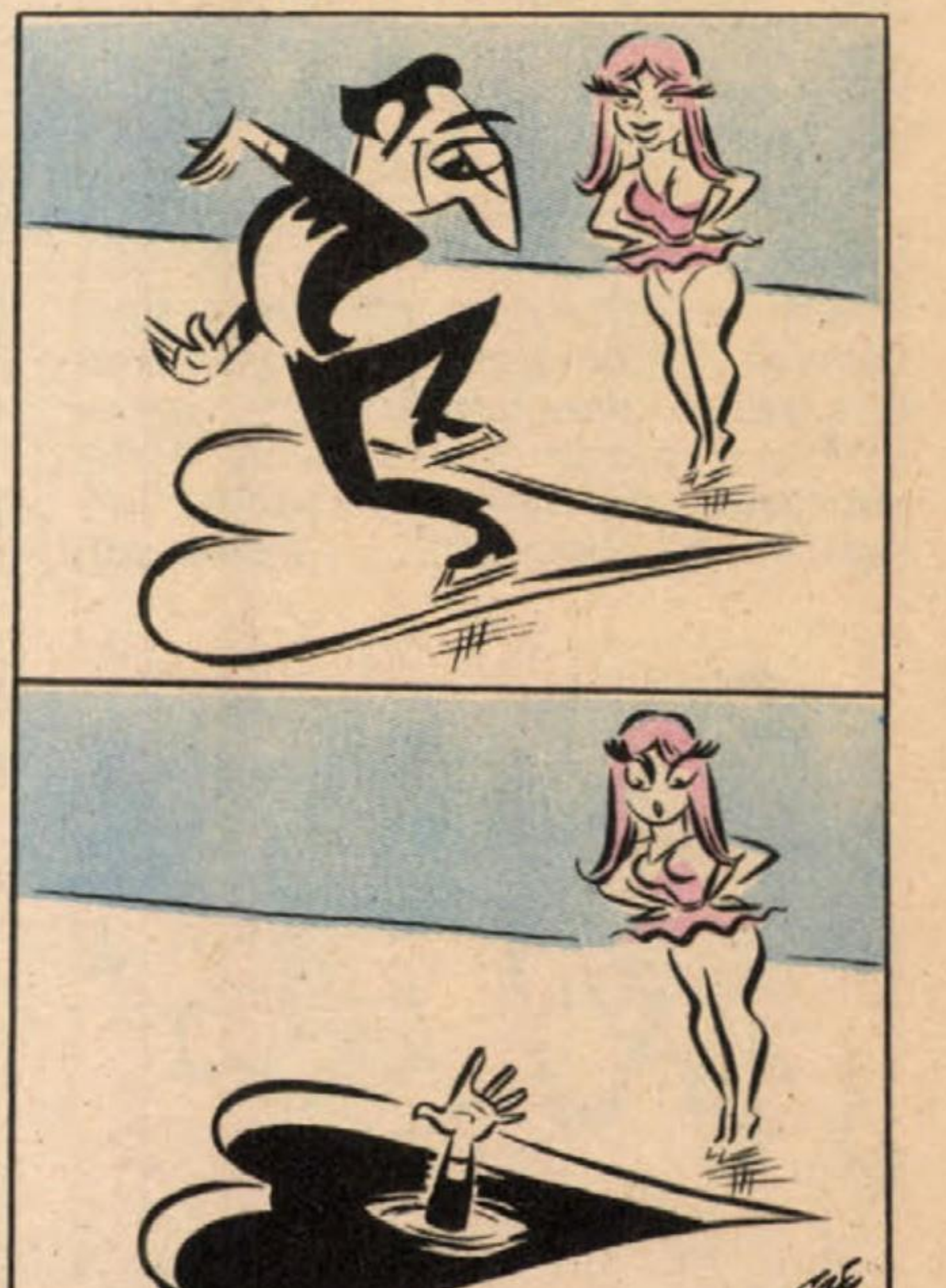

BUKSI SEGÍT

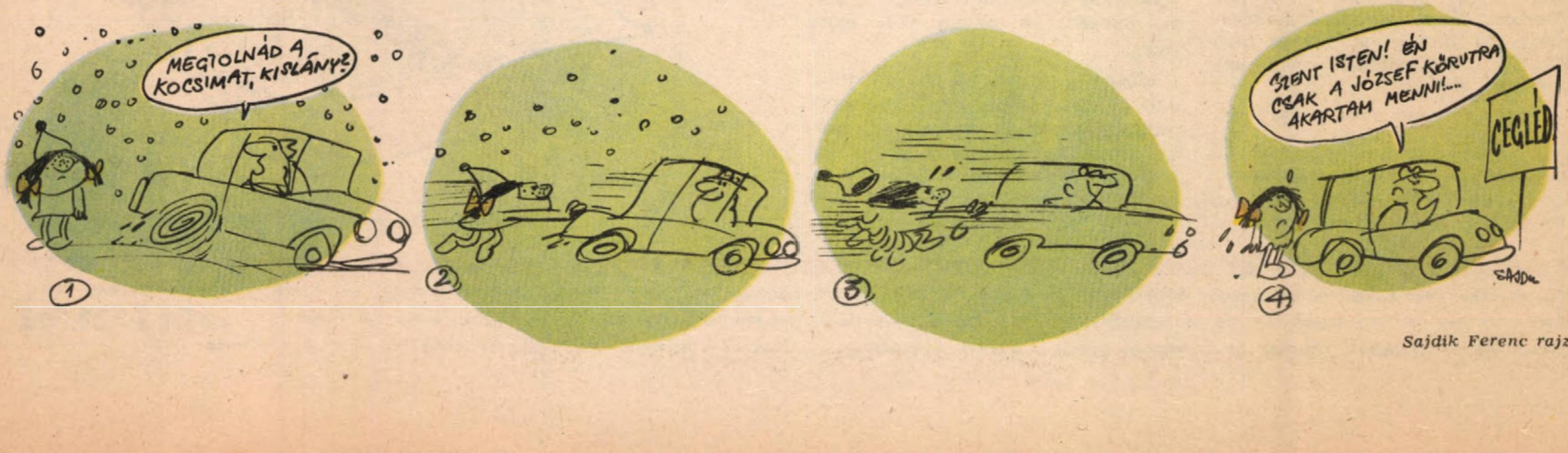

MEGTOLNÁD A KOCSIMAT, KISLÁNY?
SZENT ISTEN! ÉN CSAK A JÓZSEF KÖRUTRA AKARTAM MENNI!...
CEGLÉD
1
2
3
4

Sajdik Ferenc rajza

ÓVATOS KISLÁNY

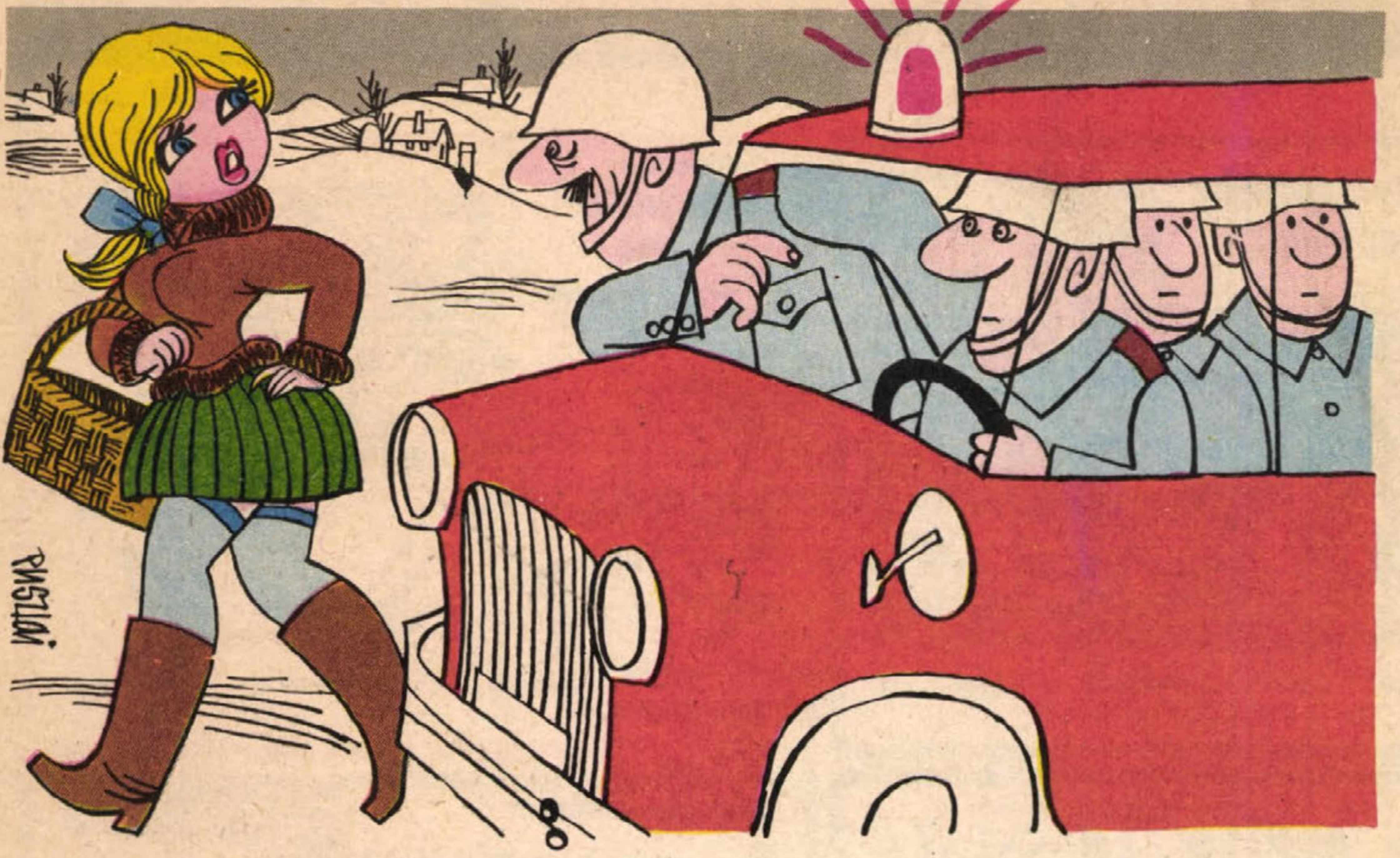

– Én autóba be nem szállok, de jöjjenek utánam, odavezetem magukat a tűzhöz . . .

BÜROKRÁCIA

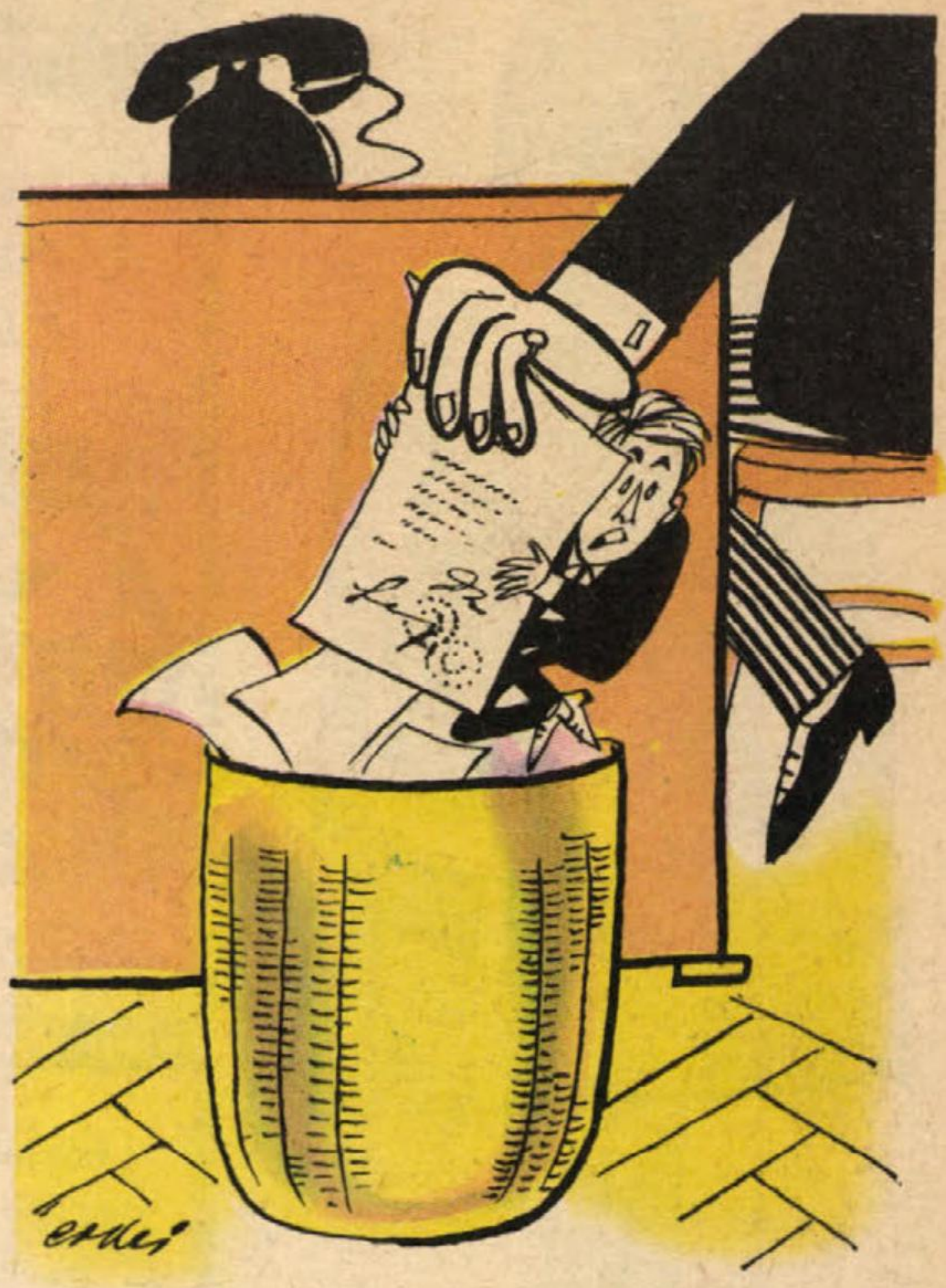

– Már megint nem vették észre, hogy ember van az akta mögött . . .!

REKVIEM A FÜLKÉÉRT

Még létezik belőle néhány példány, még áll itt-ott egy-egy rozoga, sárga alkotmány a járdaszélen, de kihalóban van, halálra ítélték, nincs kegyelem, az utókor már csak a múzeumban fog rácsodálkozni, mint mi — mondjuk — az Árpád-kori sátorra.

Nem siratom én az elhaló régit, nem vagyok ellene a születő újnak, de a fülke, a telefonfülke . . . Szó, mi szó, csalódtam benned, kedves Magyar Posta.

Jó-jó, olvastam az újságban, mennyi sok forintokat — tán milliókat — költesz új, nyilvános távbeszélő állomásokra, meg látom is a saját szememmel, hogy egyremásra a házak falára kerül a forintossal működő (működő?) készülék, de hogyan . . . Meztelenül.

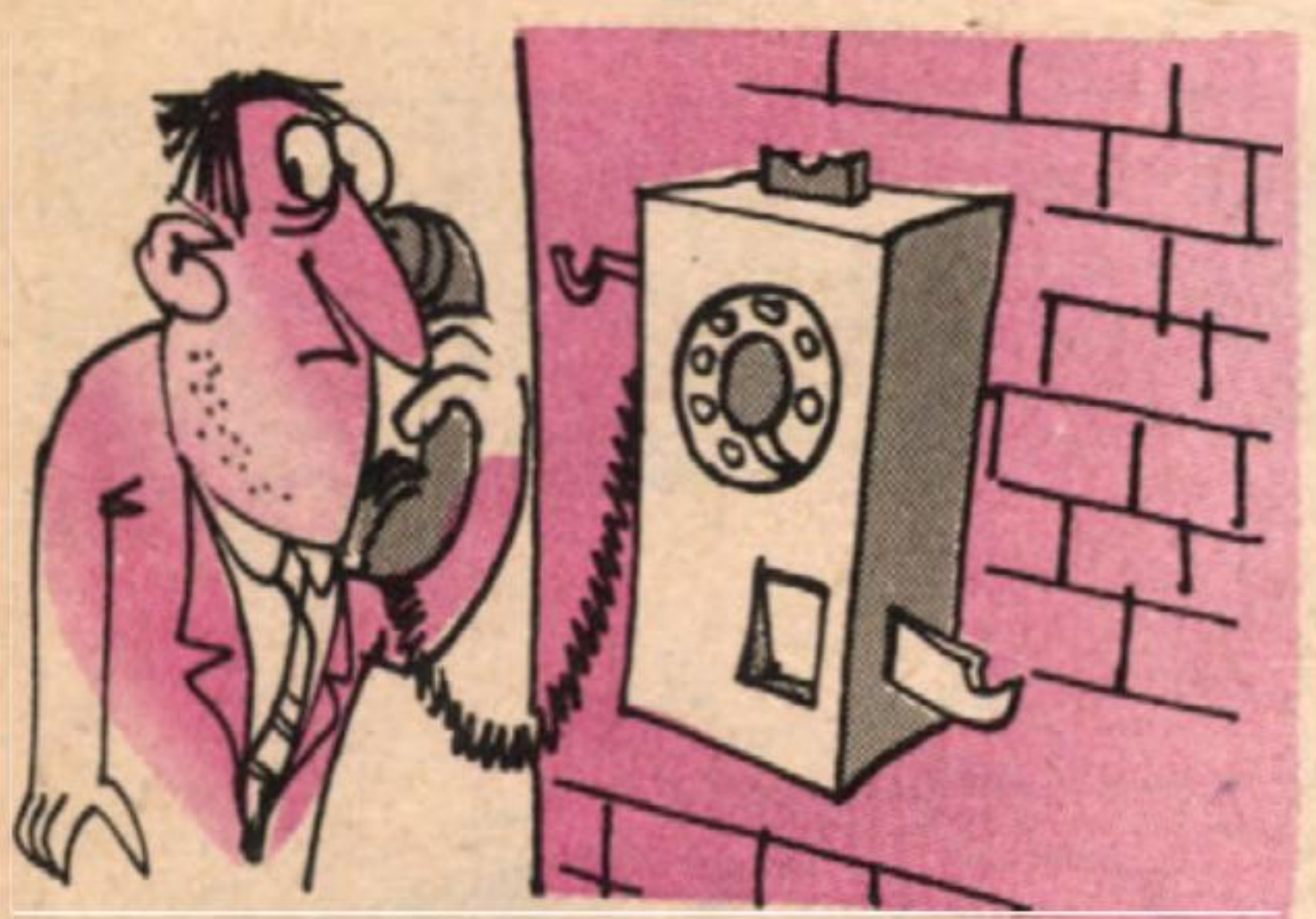

Úgy áll ott pucéran, mint a sztriptíz-lány, amikor már ledobált magáról mindent. Először levetette sárga köpenyét, aztán a műanyag-pelerint, majd a kis szeméremvédő sildet és ránk mosolyog, magát kelletően, tárcsáját vicsorítva.

Áll a nagy forgalomban, zajban, zsivajban, áll a szíves rendelkezésünkre, ha bírjuk tüdővel és nem röstelljük közlendőnket a nagy kollektíva előtt.

Bezzeg, amikor még rajta volt a köpönyeg . . . Vagyis a fülke, ugye . . . tetszik emlékezni rá! — az mennyire más volt. Nem mondom, telefonálás céljára az sem volt mindig, éppenséggel, vagyis . . . hát a legalkalmasabb, ha egyáltalában . . .

De hiszen a fülkében nem is a készülék volt a lényeg. Ezt csak egyes naiv lelkek hitték, meg kellett az ellenőrzés „felé", mert ugye az mégsem szerepelhetett a Magyar Posta költségvetésében, hogy létesítsenek utcai fülkéket, ahol . . .

ahol a férfiak megköthetik cipőfűzőjüket (ha elszakadt, össze is csomózhatják), a hölgyek megigazíthatják megcsavarodott harisnyájukat, s meghibásodott eleganciájuknak más, diszkrétebb kellékeit . . .

ahol a lottószelvényt kitölteni az álmoskönyv tanítása szerint is szerencsét jelentett . . .

ahol a szemérmes szerelmesek hátat fordítva a külvilágnak, nyugodtan csókolózhattak . . .

ahol — különösen esős időben — az éhesek meguzsonnázhattak, a fáradtak megpihenhettek, az aludni vágyók — bár kényelmetlenül és olykor tapintatlanul megzavarva — szundikálhattak . . .

ahol számos ökölvívó-tehetség, akiket az egyesületek nem fogadtak be, megtarthatta edzését . . .

ahol olykor még telefonálni is lehetett. Nem mondom, hogy zavartalanabbul, s diszkrétebben, mint ezekben a pucér alkotmányokon, de ugye az illúzió! és . . . és nem a hátunkat kopogtatta a türelmetlen sorbanálló, hanem a fülke üvegét, ha ugyan volt rajta üveg.

Most itt állok a fal mellett, mint akit a falhoz állítottak. Lökdösnek jobbról, tipornak balról, de már bedobtam a forintomat, itt a vonal, sietve tekerem a tárcsát . . .

Sólyom László

SZERVEZÉSI HIBA

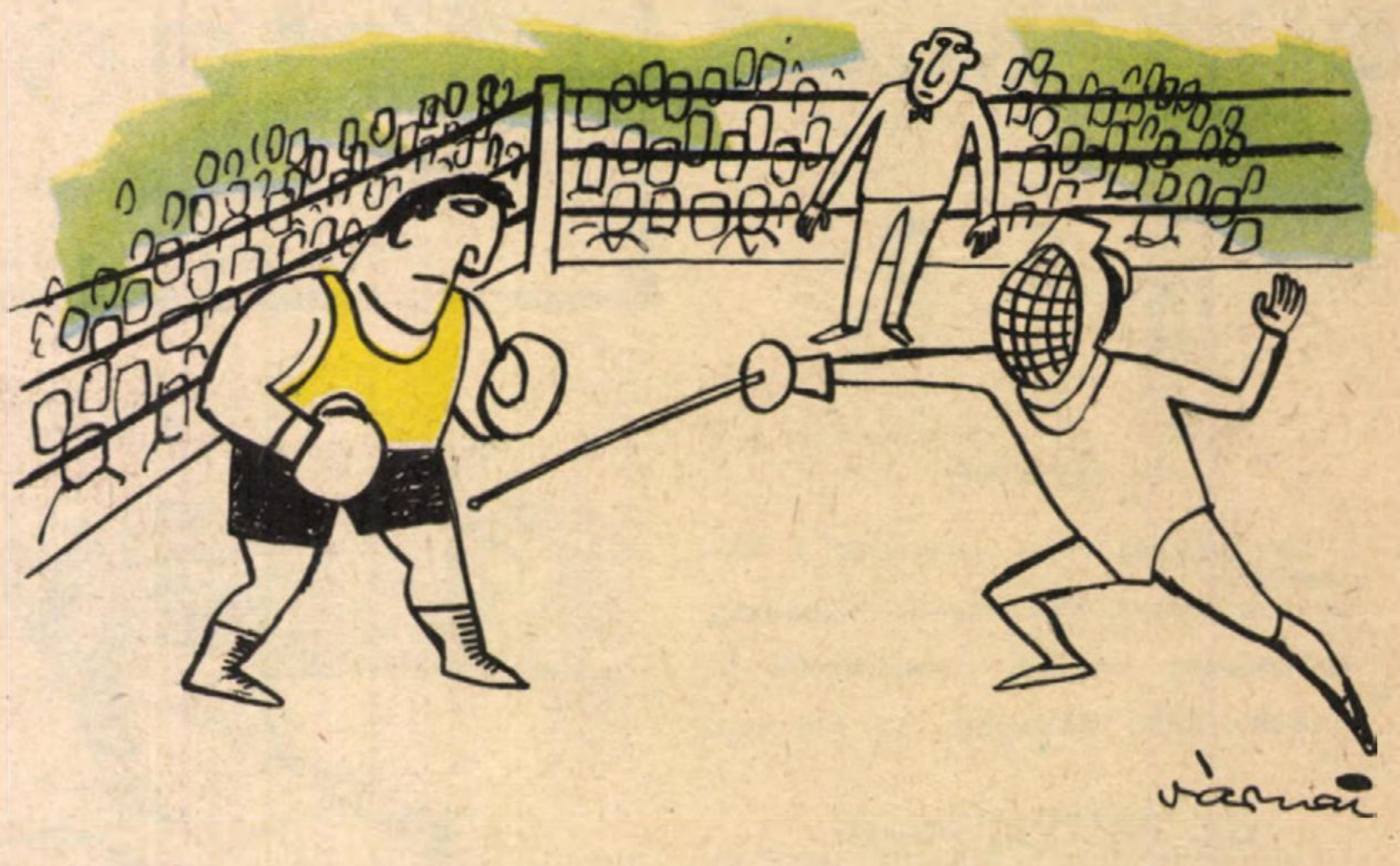

* * *

A CSOMAGOLÁSTECHNIKA JÖVŐJE

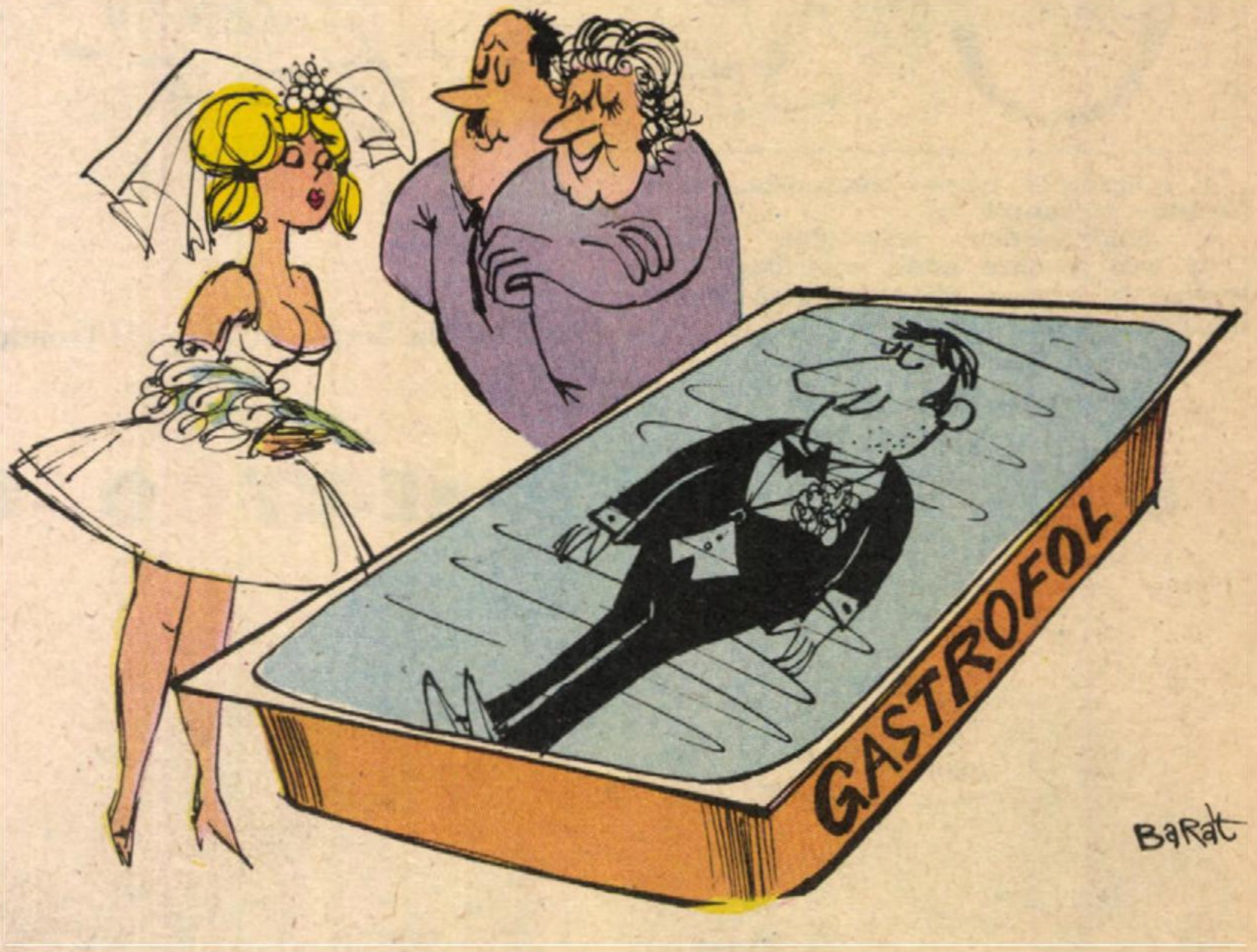

– Felmelegítve fogyasztható, kislányom...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült ofszet eljárással, Ultraset 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.4472 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre